

ΣΟΦΙΑ ΚΙΟΡΟΓΛΟΥ

ΜΥΣΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΗ

ΣΟΦΙΑ ΚΙΟΡΟΓΛΟΥ

ΜΥΣΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΗ

Διηγήσεις και εμπειρίες Προσκυνητών

Μια καταγραφή θαυμαστών εμπειριών που συνέβησαν στην Αγία Γη των Ιεροσολύμων και του Σινά σε πρόσωπα της διπλανής πόρτας.

Τίτλος βιβλίου:

Μυστικά βιώματα στην Αγία Γη
Διηγήσεις και εμπειρίες Προσκυνητών

Συγγραφέας: Σοφία Κιόρογλου

©2019

Σοφία Κιόρογλου

Γραφιστική επιμέλεια: Πέτρος Παπαδόπουλος

email: sophie.k.74teacher@gmail.com

Η εν μέρει αναδημοσίευση του κειμένου επιτρέπεται μόνο κατόπιν γραπτής άδειας της συγγραφέως και αναφοράς της πηγής.

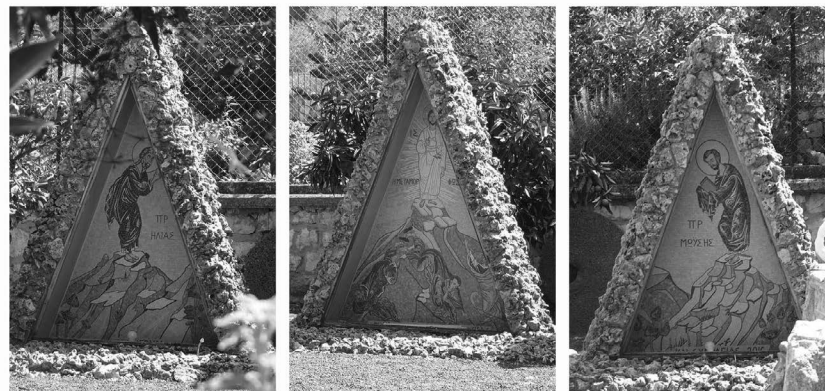
ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Το βιβλίο «ΜΥΣΤΙΚΑ ΒΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΗ» που κρατάτε στα χέρια σας αποτελεί το απαύγασμα είκοσι τριών προσκυνηματικών εκδρομών μας στους Αγίους Τόπους. Το βιβλίο απευθύνεται στον απλό χριστιανό, στον καλοπροαίρετο πνευματικό άνθρωπο, ενώ παράλληλα το όλο πνεύμα του βιβλίου από την πρώτη έως την τελευταία σελίδα είναι ψυχοδροσιστικό και όχι ψυχρά επιστημονικό. Σκοπός του είναι να φέρει τον αναγνώστη του κοντά στον Χριστό και την Παναγιά μας, στην αληθινή χαρά της πνευματικής ζωής.

Σταχυολογήσαμε ενδεικτικά μερικά από τα θαύματα που συνέβησαν σε απλούς ανθρώπους. Οι εμπειρίες που περιγράφονται στο παρόν βιβλίο είναι καθαρά βιωματικές και έχουν ως στόχο την ενδυνάμωση της πίστεως μας σε αυτούς τους αδήριτους καιρούς, όπου ανερμάτιστες σκέψεις και επιλογές προσπαθούν να απονοηματοδοτήσουν τον λόγο ύπαρξης και τον αγώνα του ατόμου για πνευματικότητα. Έτσι σε αυτό το βιβλίο περιέχονται διηγήσεις επισκεπτών στους Αγίους Τόπους, οι οποίοι έγιναν κοινωνοί αρρήτων θαυμάτων. Κάποιοι από αυτούς ανήκαν στην ορθολογιστική μερίδα ανθρώπων που έτυχαν να βρε-

θούν στα άγια χώματα μετά από μια προτροπή ενός φίλου ή ίσως από περιέργεια. Άλλοι πιο ευλαβείς είχαν κάνει τάμα να προσκυνήσουν τους ιερούς τούτους τόπους και ο Θεός τους ανταμείψε με το ζήσουν κάτι ξεχωριστό που τους σήμαδεψε για την μετέπειτα ζωή τους. Γνωρίσαμε και ανθρώπους που ζητούσαν μια απάντηση σε ένα δυσεπίλυτο πρόβλημα και η απάντηση ήρθε αβίαστα και θαυματουργικά. Κάποιοι αξιώθηκαν να δουν τον Κύριο μας ολοζώντανο καθώς έβγαιναν από το Ιερό Κουβούκλιο. Όλα αυτά και άλλα πολλά θα έχει την ευκαιρία να διαβάσει ο αναγνώστης και να βιώσει μυστικά. Πάρα πολλοί από εκείνους που μας επέτρεψαν να κοινοποιήσουμε τα θαυμαστά γεγονότα τα οποία έζησαν, μας παρακάλεσαν να μην κοινολογηθούν τα προσωπικά τους στοιχεία, κάτι το οποίο σεβαστήκαμε απόλυτα, αποσιωπώντας την ταυτότητά τους, η οποία ωστόσο μας είναι γνωστή. Ευχαριστούμε όμως και όλους όσους δέχθηκαν να ανταποκριθούν στην πρόσκλησή μας, καταθέτοντάς την προσωπική τους εμπειρία επώνυμα, γιατί αυτό αποδεικνύει περίτρανα ότι τα γραφόμενα από την συγγραφέα δεν αποτελούν αποκυήματα της φαντασίας της αλλά έχουν υπόσταση και δίνουν την δυναμική εκείνη που καθιστά το θαύμα απλή καθημερινότητα. Θέλω να πιστεύω ότι το βιβλίο αυτό θα μας επαναφέρει στην συχνότητα του ου-

ρανού και θα μας ντύσει με τα ενδύματα της ταπείνωσης και της αγάπης για να μπορέσουμε να παραστούμε στην αδιάλειπτη καθημερινή τράπεζα που ο Κύριος προσφέρει απλόχερα.

Μεταμόρφωση του Σωτήρος, όρος Θαβώρ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Ένα μεγάλο ευχαριστώ θέλω να πω στην φίλη και εν Χριστώ αδελφή Σοφία Τσατσαρούνου, με την οποία με συνδέει μια βαθιά σχέση όλα αυτά τα χρόνια. Η μοναχή Σοφία δούλεψε ως παιδί-ατρος σε διάφορες ιεραποστολές ανά τον κόσμο και αφιέρωσε όλη της την ζωή στην αγάπη για τον συνάνθρωπο και την διακονία. Παρά το γεγονός ότι είναι καθηλωμένη στο κρεβάτι λόγω μιας σπάνιας μυοσκελετικής ασθένειας, δεν παύει να δοξάζει το Θεό και να διδάσκει την αγάπη χωρίς λόγια. Κάθε φορά που της μιλάω για κάποιο ταξίδι μου στα Ιεροσόλυμα, το προσωπάκι της φωτίζει και έτσι είναι σαν να την πέρνω μαζί μου νοερά στα προσκυνήματα και να βαδίζουμε μαζί αγκαλιά την Via Dolorosa (Οδός Μαρτυρίου), βαστάζοντας τον δικό της προσωπικό σταυρό. Τέλος, θα ήθελα να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στον Πνευματικό μου Πατέρα και Αρχιμανδρίτη Δωρόθεο Εριφυλλίδη, που με τις νουθεσίες και προσευχές του ευοδώθηκε αυτό το έργο και σε όλους τους πνευματικούς πατέρες και φίλους που με την προσευχή τους καταφέραμε να φτάσουμε στην έκδοση του δεύτερου αυτού ψυχωφέλεστατου πονήματος.

«Για κείνον που Σε γνώρισε, κανείς δεν είναι ξένος, πόρτα καμιά κλειστή δεν μένει.

Ή εισάκουσε την προσευχή μου!

Να μην χάσω, κάνε, ποτέ μου την ανείπωτη χαρά ετούτη, με Σε να είμαι, με Σε τον Έναν, μες στους πολλούς να με πηγαίνεις».

(Γερόντισσα Γαβριηλία)

Γερόντισσα Γαβριηλία 1897 - 1992)

Μεγάλη Πέμπτη στα Ιεροσόλυμα, 2019

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Πέρασαν σχεδόν δέκα σχεδόν χρόνια από το πρώτο μου ταξίδι στην Αγία Γη. Δέκα χρόνια προσωπικής περιπλάνησης αλλά και αμέτρητων πειρασμών και πτώσεων. Ο πόλεμος απηνής και ανελήγτος του αντικειμένου, μα η καρδιά εξακολουθεί να φλέγεται σαν πυρακτωμένο σίδερο για να μιλήσει για όλα εκείνα τα θαυμάσια που εκτυλλίσσονται στα αγιασμένα χώματα του Σινά και της Ιερουσαλήμ. Πολλοί φίλοι με ρώτησαν γιατί θέλησα να ονομάσω το βιβλίο μου «Μυστικά Βιώματα στην Αγία Γη» μιας και η λέξη «μυστικά» παραπέμπει σε κάτι μη φανερό. Υπάρχουν δύο βασικοί λόγοι που το έκανα αυτό. Πρώτον, ένα ορθόδοξο βιβλίο πρέπει να είναι μύηση στον ουράνιο και αιώνιο κόσμο του Χριστιανικού Θεού. Μόνο αν το κατορθώσει, πέτυχε το σκοπό του. Η πνευματική ζωή είναι σαν την τέχνη και την επιστήμη, που όσο πιο πολύ της δίνεις τόσο πιο πολύ τελειοποιείσαι. Αυτά δεν τα λέγω εγώ αλλά ο Ιερομόναχος Μάξιμος ο Αγιορείτης. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η Ορθοδοξία δεν διδάσκεται με κυρήγματα. Είναι καρδιακή υπόθεση γι'αυτό και ονόμασα το βιβλίο έτσι. Ο Θεός μιλάει στην καρδούλα του καθενός από εμάς που έχει την πόρτα ανοιχτή. Έστω και

μια χαραμάδα να βρει, θα φωτίσει ολόκληρο τον κόσμο. Ας έχουμε λοιπόν την θύρα της καρδιάς μας ανοιχτή για να έρθει ο Κύριος μας να ανοίξει και τα παραθυρόφυλλα των οφθαλμών μας στην κολυμβύθρα του Σιλώαμ για να Τον δούμε και να πούμε «Δόξα σοι Κύριε Δόξα σοι».

«Κατευθυνθήτω η προσευχή μου»

Θυμήσου με Κύριε, όταν Έρθεις
Ταπεινός και ανάξιος δούλος
ήμουν και κακός επιστάτης

Σε σένα ελπίζω Κύριε να με λυτρώσεις
Μη με αφήσεις στο σκότος μου
μα φώτισε τον νου μου να σε καταλάβει

Την οδό Σου να κατανοήσω, ευλόγησε
τα ασύλληπτα της σοφίας Σου, ευδόκησε
τα απροσπέλαστα της λογικής ξεδιάλυνε

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, Πατέρα
ως θυμίαμα να φτάσει στον Θρόνο σου
να εξευμενίσει τον θυμό Σου

Γιατί πολλές φορές σε πίκρανα
με λογισμούς υπερηφανείας
σαν εκείνο το βδελυρό φίδι

Μην με απορρίψεις Δέσποτα
κάθε σκέψη να σε φέρω στα μέτρα μου
μην την λάβεις υπόψη Σου

Η αχαριστία έφτασε ως μιάσμα
στον οίκο του πατρός Μου
μην επιτρέψεις να καταποντιστώ

Όταν θα αναστηθούν τα σώματα
άρπαξε με να δω το πρόσωπο Σου
μη μείνω έξω του Νυμφώνος Χριστού

(Ποίημα της Σοφίας Κιόρογλου)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

...καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.... ἤκουον εἷς ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.... ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον.... πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν....ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ διηπόρουν...

Πόσοι ἀπὸ τους συμπροσκυνητές, φίλους, μοναχούς, πατέρες, ασκητές και ανθρώπους της διπλανής πόρτας που τους νομίζεις μακριά πάνω σε κάποια βουνά, ή μέσα σε σπήλαια έζησαν και ζουν το θαύμα της πίστεως μας! Αυτούς τους ανθρώπους που δεν φαντάζεσαι ότι μπορεί να τους συναντήσεις μέσα στην ανυποψίαστη καθημερινότητα των πόλεων και που τυχαία συνάντησες σε κάποιο φιλικό σπίτι, νοσοκομείο, αεροπλάνο ή κοινωνικό δίκτυο φαίνεται να έχουν να σου πουν κάτι σημαντικό. Αυτοί οι απαρατήρητοι άνθρωποι φαίνεται να εκπέμπουν στην ίδια ουράνια συχνότητα και να έζησαν συγκλονιστικές στιγμές της καθόδου του Αγίου Πνεύματος και αυτού του υπερφυσούς, του υπερλόγου σημείου, τις οποίες θέλουν να μοιραστούν με τους αδελφούς τους. Το πιο εντυπωσιακό είναι ότι με την χάρη του Παναγίου Δωροεδότη Θεού, ο απλός άνθρωπος

μπορεί να βιώνει συνεχώς αυτό το ασύλληπτο θαύμα μέσα στον χώρο της Αγίας μας Εκκλησίας σαν εκείνους τους Αγίους Μαθητές και Αποστόλους του Χριστού μας! Τους επομένους τους Αγίους Πατράσι. Σε μια άλλη διάσταση μπορεί ο άνθρωπος μέσα στην ελεεινότητα του να βιώσει μια προσωπική Πεντηκοστή. Να πλησθεί Πνεύματος Αγίου και χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος, όπως εκείνοι οι απλοί και άσημοι φαράδες ή να συνομιλήσει με τον Κύριο μας σαν άλλος Μωυσής στο όρος Χωρήβ. Τη ίδια διαλέκτω! Ελάτε αδελφοί να κάνουμε γιορτάσι γιατί ΖΕΙ Ο ΘΕΟΣ.

Το Θεοβάδιστον Όρος Σινά

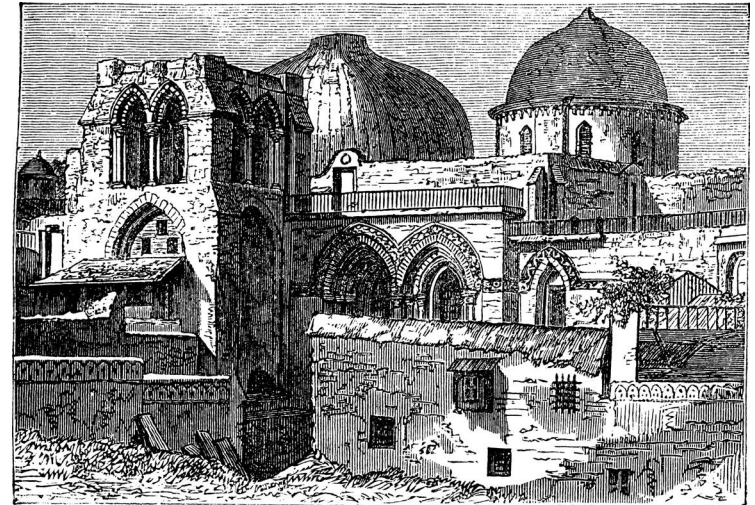
ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΕΚΔΟΣΗ

Είναι απορίας άξιο πως πολλοί από εμάς τους δύσπιστους ζητάμε να «θέσουμε τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων» σαν άλλοι Θωμάδες πάνω στο ακήρατο σώμα του Κυρίου μας για να διαπιστώσουμε ιδίοις όμμασι ότι αυτό που μας συμβαίνει είναι αληθινό και όχι επίπλαστο. Ακόμη πιο αξιοπερίεργο είναι αυτό που μας είπε ο Κύριος «Μακάριοι εκείνοι που πιστεύουν χωρίς να μ' έχουν δει». Ο Κύριος μακάρισε εκείνους που πιστεύουν χωρίς να Τον έχουν δει. Μακάρισε κι εμάς ο Κύριος μαζί μ' όλους όσοι δεν Τον είδαν με τα σωματικά τους μάτια. Δεν έχει σημασία αν βρισκόμαστε τόσο μακριά Του χρονικά και τοπικά. Μας μακάρισε τότε που στεκόταν ανάμεσα στους Αγίους Αποστόλους Του με την ανθρώπινη φύση που την είχε προσλάβει. Που την είχε προσφέρει θυσία για την ανθρωπότητα και, τελικά, την είχε δοξάσει, ανασταίνοντάς την. Δεν μας ξέχασε ο Κύριος. Μακάριοι κι εμείς, που δεν Τον είδαμε, αλλά πιστεύουμε σ' Αυτόν.

Η ουσία βρίσκεται στην πίστη. Αυτή φέρνει τον άνθρωπο κοντά στον Θεό και τον κάνει παιδί του Θεού. Αυτή θα παρουσιάσει τον άνθρωπο στον Θεό. Αυτή, την τελευταία ημέρα της ζωής του πρόσκαιρου τούτου κόσμου και κατά την αρχή της αιώνιας ημέρας, θα βάλει τον άνθρωπο

στα δεξιά του θρόνου του Θεού, για ν' απενίξει αιώνια τον Θεό, για να ευφραίνεται αιώνια με τον Θεό, για να βασιλεύει αιώνια μαζί με τον Θεό.

Το σύνολο των μαρτυριών που ακολουθούν φτιάχνουν μια φωτεινή και ελκυστική εικόνα της Ορθόδοξης αγιότητας και μας εμπνέουν στον δρόμο της ταπείνωσης. Είναι μια εικόνα που παρουσιάζεται από όλες τις πλευρές, μέσα από την σκοπιά ανθρώπων με διαφορετικό επίπεδο, οι οποίοι μέσα στην απλότητα της καρδιάς τους δεν μπορούν να κρύψουν την αγάπη τους για τα Πανάγια Προσκυνήματα της Αγίας Γης αλλά και του Σινά. Η συγγραφέας είχε στενή επαφή με τους μάρτυρες αυτών των θαυμάτων και έτσι παίρνει πάνω της την ευθύνη για την αλήθεια των μαρτυριών αυτών.

Ιερός Ναός της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα, (γγραβούρα, 1890)

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΩΤΗ

Το θαύμα στον τόπο Λιθοβολισμού
του Αγίου Στεφάνου

Κάποια χρονιά, διηγείται ο φίλος Κώστας Καργάκης, κατέβηκα στο σπήλαιο του Αγίου Στεφάνου για να προσκυνήσω. Εκεί μέσα στον πολύ κόσμο διέκρινα και δύο φίλες και συμπροσκυνήτριες από Λάρισα. Αφού χαιρετηθήκαμε, τους λέω :

-Μα τι κόσμο έχει σήμερα το σπήλαιο!!! Πόσα γκρουπ ήρθανε σήμερα;

Κάπως σαστισμένες οι δύο φίλες με κοιτούν και μου λένε πως δεν υπάρχει κανείς άλλος εδώ εκτός από εμάς τους τρεις.

-Πού τον βλέπεις τον κόσμο;

-Μα όλοι αυτοί δίπλα μας που κρατούν όλα αυτά τα κεριά τι είναι; Και τότε καταλάβαμε ότι υπήρχαν άγγελοι μαζί μας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

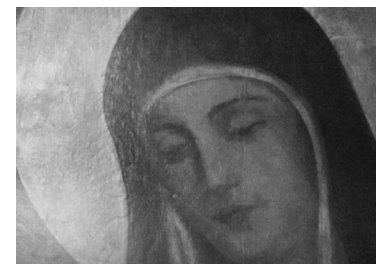
Η σκεπή είχε καταυγαστεί από Άγιο Φως

Ήταν κατακαλόκαιρο του 2002, αν θυμάται καλά, μια αδελφή μας, η κυρία Τ, όταν σκέφτηκε να κατέβει με άλλες συμπροσκυνήτριες στον Πανάγιο Τάφο. Πρέπει να ήταν Κυριακή, πριν την Κοίμηση της Θεοτόκου με το παλαιό Ημε-

ρολόγιο. Εκείνο το αυγουστιάτικο βραδάκι θα γινόταν Αγρυπνία στον Πανάγιο Τάφο και έτσι αποφάσισαν οι εν Χριστώ αδελφές να πάνε παρέα. Εκείνο το βράδυ χοροστατούσε στη Θ. Λειτουργία ο Δεσπότης κ. Θεοφάνους! Την ώρα που έψαλλαν το Άγιος ο Θεός, πάνω από το Άγιο Κουβούκλιο έλαμψε τρεις φορές το Άγιο Φως. Είχε χρώμα γαλαζωπό και εκάλυψε σχεδόν όλο το πλάτος της σκεπής του Αγίου Κουβουκλίου! Τέτοια χαρά δεν είχε αισθανθεί ποτέ ξανά. Όλη η σκεπή, όπως διηγείται, είχε καταυγαστεί από Άκτιστο Άγιο Φως.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΤΗ

Η εικόνα της Παναγίας που βρίσκεται αποθησαυρισμένη στον Πανάγιο Τάφο ανοιγόκλεισε τα μάτια της

Η Κυρία Ζαφειρία έχει ταξιδέψει στους Αγίους Τόπους 12 φορές ως τώρα. Πρόκειται για μια ευλαβέστατη προσκυνήτρια και φίλη που γνωρίσαμε το 2016 σε μια προσκυνηματική μας εκδρομή για να παρευρεθούμε στην Τελετή του Αγίου Φωτός. Όπως μας εξομολογήθηκε πρόσφατα σε μια τηλεφωνική μας επικοινωνία κάθε φορά

που κατεβαίνει στην Αγία Γη βλέπει και κάτι καινούργιο. Όπως μας διηγήθηκε η εν Χριστώ αδελφή μας, όταν επισκέφτηκε για πρώτη φορά τα Ιεροσόλυμα με την Θρησκευτική Ένωση της Αστυνομίας, ο κος Θανάσης Κολοκύθας, ανθυπασπιστής της Ελληνικής Αστυνομίας, της είπε:

- Έλα κυρά Ρίτσα να δεις τα μάτια της Παναγίας που βρίσκεται αποθησαυρισμένη στον Πανάγιο Τάφο να ανοιγοκλείνουν.

Η κυρία Ζαφειρία, όταν φτάσανε σε εκείνο το σκοτεινό σημείο όπου βρίσκεται η εικόνα στον Ναό της Αναστάσεως, είπε στον Θανάση :

- Θανάση μου, εγώ είμαι αμαρτωλή. Δεν νομίζω ότι θα αξιωθώ να δω τους οφθαλμούς της Παναγίας μας να ανοιγοκλείνουν.

Ο κος Θανάσης την παραίνεσε να προσευχηθεί με πίστη στην Υπεραγία Θεοτόκο και την διαβεβαίωσε ότι θα το δει. Αφού αποχώρησε για να συνεχίσει την ξενάγηση του γκρουπ, η κυρία Ζαφειρία έμεινε εκεί γονατιστή για μισή ώρα, μιλώντας στην Παναγία μας, ενώ ήταν σίγουρη ότι λόγω των πολλών αμαρτιών της δεν θα της επιτρεπόταν να ζήσει μια τέτοια συγκλονιστική εμπειρία. Μετά από πολύ ώρα, έφθασε ο κος Θανάσης, ο οποίος απόρησε που την βρήκε μετά από τόση ώρα εκεί γιατί την έψαχνε. Η κυρία Ζαφειρία του είπε ότι δεν είδε κάτι και τον παρακάλεσε να γονατίσει και αυτός μαζί της, μιας

και είχε περισσότερη πίστη. Ο ευσεβής Θανάσης γονάτισε και άρχισε να παρακαλάει την Υπεραγία Θεοτόκο μας να αξιώσει την κυρία Ζαφειρία να δει ιδίοις όμασιν το μεγάλο αυτό θαύμα. Και ω, του παραλόγου θαύματος, πρώτα άνοιξε το ένα της μάτι και μετά το άλλο. Όπως ομολογεί η αγαπημένη μας κυρά Ρίτσα, όπως την φωνάζουμε όλοι χαιδευτικά, αυτό ήταν το πρώτο θαύμα που η ίδια έζησε και που χαράκτηκε ανεξίτηλα στην καρδιά και στην μνήμη της. Το ίδιο θαύμα διασταυρώσαμε με άλλους φίλους και προσκυνητές όπως τον Ηλία Κοκκινάκο και την Άσπα, αλλά και άλλους συνοδίτες, οι οποίοι μάλιστα κατέγραψαν σε βίντεο την μυστηριώδη κίνηση των ζωγραφισμένων οφθαλμών της Παναγίας και το οποίο αν ψάξετε μπορείτε να βρείτε και στο διαδίκτυο.

MARTYRIA TETARTH

Ο Άγιος Γεράσιμος την νύχτα της Αναστάσεως

Την νύχτα της Αναστάσεως, Μεγάλο Σάββατο του 1996, πολλοί προσκυνητές, κυρίως απόδημοι στην Γερμανία αλλά και άλλοι, είδαν ολοζώντανο τον Άγιο Γεράσιμο να κυκλοφορεί ανάμεσα στον κόσμο. Μερικοί τον αναγνώρισαν την ώρα που κατέβαιναν από τον ναό προς την αυλή, αφού τον είδαν να κατεβαίνει την σκάλα και να περ-

πατεί δίπλα τους, προχωρώντας προς το παλιό πηγάδι της μονής, όπου τοποθετείται ή εικόνα και φάλλεται το πρώτο μέρος της ακολουθίας της Αναστάσεως. Ένας μάλιστα νεαρός από την Γερμανία είχε μαζί του βιντεοκάμερα και βιντεογραφούσε την ακολουθία της Αναστάσεως και κατάφερε να αιχμαλωτίσει με την κάμερα και τον Άγιο. Την κασέτα την έχουν αρκετοί στην Γερμανία και διαβεβαιώνουν εμφατικά ότι αυτός που φαίνεται μέσα σε αυτήν είναι ο Άγιος Γεράσιμος, όπως εμφανίστηκε την αγία εκείνη νύκτα. Ο Άγιος ευφράνθηκε από το χαρμόσυνο μήνυμα της λαμπροφόρου ημέρας και κατέβηκε από τον ουρανό, για να συνορτάσει με τους πιστούς προσκυνητές, στο δικό του μοναστήρι, την «νέκρωσιν του θανάτου και την καθαίρεσιν του Άδου».

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΜΠΤΗ

Η Εικόνα του Αγίου Γεωργίου
στην Λύδδα μυρόβλυζε

Πηγαίνοντας στα Ιεροσόλυμα, διαπιστώνουμε ότι πολλά σπίτια έχουν τοποθετήσει πάνω από την κεντρική θύρα, χαραγμένο σε πέτρα, τον Άγιο Γεώργιο. Αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι σε όλη τη χριστιανική οικουμένη, ο Άγιος Γεώργιος είναι ο αγαπημένος άγιος του

λαού, αλλά και γιατί καταγόταν η μητέρα του από τη Λύδδα της Παλαιστίνης, όπου βρίσκεται ο τάφος του, στα θεμέλια μιας μεγαλοπρεπούς Εκκλησίας, αφιερωμένης στο όνομά του. Αυτό είναι το πρώτο προσκύνημα των χριστιανών, που επισκέπτονται τους Αγίους Τόπους. Εκείνο όμως που ιδιαίτερα μας εκπλήσσει και μας συγκινεί, είναι η ευλάβεια που δείχνουν στον Άγιο Γεώργιο οι Μουσουλμάνοι. Μια ευλάβεια που ασφαλώς δεν στηρίζεται στη χριστιανική πίστη, αλλά στο δέος και την ελπίδα, ότι είναι ο Άγιος που κάνει πολλά θαύματα και βοηθά όλο τον κόσμο που τον παρακαλεί κι εκείνους ακόμη που δεν είναι χριστιανοί. Κυρίως λοιπόν τα θαύματα, είναι που κάνουν τόσο προσφιλή και δυνατό σε πνευματική χάρη τον Άγιο Γεώργιο και για αυτό καταφεύγουν σε αυτόν, με τόση εμπιστοσύνη οι Μουσουλμάνοι.

Τον Αύγουστο του 2018, βρεθήκαμε για άλλη μια φορά στον τάφο του Αγίου Γεωργίου στη Λύδδα της Παλαιστίνης (πατρίδα της μητέρας του Πολυχρονίας), όπου μεταφέρθηκαν τα λείψανά του καιρό μετά το μαρτύριό του. Με την ευκαιρία να πούμε ότι οι γονείς του αγίου, Γερόντιος και Πολυχρονία, είναι επίσης μάρτυρες και άγιοι. Η καταγωγή του από την πλευρά του πατέρα του ήταν από την Καππαδοκία (στα βάθη της Μικράς Ασίας), περιοχή με πάρα πολ-

λους αγίους (π.χ. Άγιο Μάμα, Μέγα Βασίλειο, Άγιο Γρηγόριο Θεολόγο και πλήθος άλλων), ενώ συγγενής του ήταν και η Αγία Νίνα η Ισαπόστολος, μεγάλη μορφή του 4ου αι. μ.Χ, η εικόνα της οποίας βρίσκεται δίπλα στην θαυματουργή εικόνα της Παναγιάς της Λυδιώτισσας στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Λύδδας. Η εικόνα του Αγίου Γεωργίου καθώς και το κενοτάφιο του βρύνουν πλήθος θαυμάτων τόσο σε χριστιανούς όσο και μουσουλμάνους. Σε εμάς, συνέβη το εξής υπερφυές το οποίο μας επισήμανε η εν Χριστώ αδελφή μας Σοφία Αθανασοπούλου από την Πελοπόννησο. Πάνω από τις αλυσίδες του Αγίου Γεωργίου, η Κυρία Σοφία πρόσεξε ότι η εικόνα του Αγίου Γεωργίου ανέβλυζε μύρο. Όταν μας φώναξε να το δούμε, σαστίσαμε και κάναμε τον σταυρό μας. Το μύρο έτρεχε σαν ποτάμι. Το σκουπίζαμε με τα χέρια μας και πάλι έρεε. Όμως αυτό δεν είναι το μοναδικό θαύμα που συνέβη σε εμάς. Η συμπροσκυνήτρια μας κα Ρίτσα μας είπε ότι μια βραδιά επισκέφτηκαν την Λύδδα και άρχισαν να ψέλνουν το τροπάριο του Αγίου Γεωργίου μπροστά από τον μαρμάρινο τάφο του Αγίου. Ένας προσκυνητής άρχισε να μιλάει στον Άγιο Γεώργιο λες και μιλούσε σε παιδί και τον παρακαλούσε να κάνει ένα θαύμα. Ξάφνου το μάρμαρο άρχισε να ιδρώνει και να βγάζει ποτάμι το μύρο με τέτοια ουράνια πάντερπνη ευωδία που δεν είχε κανείς ξανανιώσει.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΚΤΗ

Το ανέλπιστο δώρο με τα κεριά
στην Ακελδαμά

Η Ιερά Μονή Αγίου Ονουφρίου στον Αγρό του Κεραμέως αποτελεί ένα ξεχωριστό προσκύνημα για πλήθος προσκυνητών που βρίσκονται στην Αγία Γη. Ο επισκέπτης νιώθει την παρουσία πολλών ασκητών να τον συνοδεύουν και να τον υποδέχονται καθώς η πόρτα του μοναστηριού ανοίγει για να τους καλωσορίσει. Εκεί υπό το φως των καντηλιών, ο προσκυνητής πραγματικά ξεγυμνώνεται από το Εγώ και τα Θέλω, και επιζητά την ηρεμία και την γαλήνη. Εκεί στο σπήλαιο του Αγίου Ονουφρίου, μπορεί ο καθένας μας να συναντήσει τον πραγματικό εαυτό του. Είναι από τα μέρη που κάνουν ιδιαίτερη εντύπωση στον επισκέπτη. Αν ποτέ βρεθείτε σε αυτή την χαριτόβρυτη μονή, μην παραλείψετε να πάρετε αγίασμα αλλά και την παράκληση του Αγίου.

Η Μαρία από την Έδεσσα μας διηγείται μια θαυμαστή εμπειρία της στην Αγία Γη. Όταν το 2013, πήγανε με γκρουπ από την Έδεσσα στους Αγίους Τόπους, παρακάλεσε το γκρουπ να πάνε να δούνε και το μοναστήρι του Αγίου Ονουφρίου στην Ακελδαμά. Ευτυχώς δέχτηκαν, αλλά επειδή δεν το είχανε προγραμματίσει, το μόνο δώρο που είχανε να δώσουνε ήταν 2 χαρτόνια με κεριά. Η

μοναχή Σεραφείμα έκλαιγε από την χαρά της που τους είδε και είπε ότι μόλις τους είχαν τελειώσει τα κεριά και ήταν αυτό που χρειαζόντουσαν. Η μοναχή Σεραφείμα, τους είπε ότι επειδή κάθε μέρα ανάβε ένα κεράκι για όσους υποφέρουν, η Γερόντισσα Παϊσία τη μάλωσε και της είπε ότι θα τελειώσουν τα κεριά τους αμέσως έτσι. Η μοναχή Σεραφείμα απάντησε ότι θα δώσει ο Θεός μια λύση και θαυματοργικά η λύση ήρθε με το γκρουπ από την Έδεσσα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗ

Το μοναστήρι του στα Ιεροσόλυμα και τα θεραπευτικά φύλλα της φοινικιάς του!

Το μοναστήρι του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα είναι ανδρικό και άβατο για τις γυναίκες. Στις γυναίκες οι μοναχοί βγάζουν άγια λείψανα, για να τα προσκυνήσουν στην πύλη της μονής, και μοιράζουν αγίασμα και λαδάκι, προκειμένου να σταυρώνονται, ιδιαίτερα όσοι έχουν καρκίνο. Στην αυλή της μονής υπάρχει μια φοινικιά που κατά την παράδοση, την φύτεψε ο Άγιος Σάββας, τα φύλλα της οποίας θεωρούνται κατάλληλα για την απόκτηση παιδιών από όσες γυναίκες δυσκολεύονται να τεκνοποιήσουν. Οι μοναχοί προσφέρουν τα φύλλα, τα οποία οι γυναίκες βράζουν και πίνουν σαν ρόφημα, αφού πρώτα

έχουν εξομολογηθεί και νηστέψει. Οι μαρτυρίες γυναικών που δυσκολεύονταν να κάνουν παιδιά, αλλά τελικά τα κατάφεραν, είναι πολλές. Μάλιστα, η πίστη μερικών ανθρώπων είναι τόσο μεγάλη που το ποθούμενο δεν αργεί να συμβεί. Ο φίλος ενός ζευγαριού, το οποίο δεν μπορούσε να τεκνοποιήσει, τους έδωσε τα φοινικόφυλλα από την Αγία Λάβρα του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα, τα οποία είχε παρακαλέσει να του στείλει ο Ηγούμενος της Μονής Πατέρας Ευδόκιμος. Τέτοια πίστη στον Άγιο Σάββα είχε το ζευγάρι που με το που ασπάστηκαν τα φοινικόφυλλα η κοπέλα συνέλαβε και όταν γεννήθηκε το κοριτσάκι τους το βάπτισαν Ευαγγελία.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΩΗ

Για την Αικατερίνη. Αιωνία η μνήμη αυτής.

Η Άννα Παπαδοπούλου από τα Πατήσια μας διηγήθηκε κάποτε τα εξής:

-Το Μάιο του 2010 πήγαμε στο μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης στο Σινά. Κάποιος μοναχός, ηλικιωμένος, μας μίλησε για την ιστορία του μοναστηριού. Στο τέλος είπε ότι θα μας μοίραζε από ένα δαχτυλίδι.

-Τα δαχτυλίδια είναι μετρημένα, μας είπε και μας παρακάλεσε να μη ζητήσουμε δεύτερο...

-Κρίμα, σκέφτηκα, γιατί είχα μια φίλη την Κα-

τερίνα, που ήταν πολύ άρρωστη και θα ήθελα ένα για εκείνη.

-Όταν ήρθε η σειρά μου μπροστά στον μοναχό, εκείνος έβαλε στη χούφτα μου δύο δαχτυλίδια... Νόμισα ότι μπερδεύτηκαν, και πήγα να του το επιστρέψω. Μα εκείνος έκλεισε τη χούφτα μου σφιχτά. Σε κανέναν δεν είχα πει την επιθυμία μου. Το δεύτερο δαχτυλίδι το έδωσα στην Κατερίνα. Χάρηκε και σε μια εβδομάδα έφυγε...

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΝΑΤΗ

Άγιο Φως παντού...

Το 2011 βρεθήκαμε μια παρέα προσκυνητών στην Αγία Γη. Η Αναστασία ερχόταν για πρώτη φορά στα Ιεροσόλυμα. Ήταν φανερά συγκινημένη. Το βραδάκι όλη η παρέα από το ξενοδοχείο Ρίτζ ξεκινήσαμε να πάμε στην Αγρυπνία που γινόταν στον Πανάγιο Τάφο. Είμασταν όλοι πολύ κουρασμένοι από τις περιηγήσεις μας στα Ιεροσόλυμα. Κάποια στιγμή εγώ έκλεισα τα μάτια. Δεν άντεχα από την κούραση. Η Αναστασία τραβούσε βίντεο όλη την ώρα. Την επόμενη μέρα το πρωί μέσα στο πούλμαν μας έδειξε το βίντεο που τράβηξε. Και τι να δούμε; Μια στήλη Αγίου Φωτός στεκόταν στα αριστερά του Ναού της Αναστάσεως καθόλη την διάρκεια της αγρυπνίας. Παρόμοιο περιστατικό συνέβη σε ένα προ-

σκυνηματικό γκρουπ, το Ιεροσολυμίτης Τράβελ, που τον Νοέμβριο του 2018 παρακολουθούσε την Ιερά Αγρυπνία. Οι εκλάμψεις του Αγίου Φωτός έδιναν και έπαιρναν. Μια αριστερά και μια από δεξιά. Πάλι πρόσφατα τον Δεκέμβριο του 2018, στο σπήλαιο των σφαγιασθέντων νηπίων είδαμε το άγιο φως να πετάγεται τέσσερις με πέντε φορές. Είχε την μορφή φωτεινών αστραπών με διάρκεια και πυκνότητα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ

Περί παρηγορίας στο θάνατο της Ηγουμένης Παϊσίας, της Μονής Αγίου Ονουφρίου Ιερουσαλήμ

Η Ιερά Μονή Αγίου Ονουφρίου στον Αγρό του Κεραμέως αποτελεί ένα ξεχωριστό προσκύνημα. Στο σπηλαιώδη ναό, ο επισκέπτης εναποθέτει τον πόνο και την ελπίδα τους, και να αντλήσει δύναμη και παρηγοριά. Όλη η ζωή του οσίου Ονουφρίου ήταν ένα θαύμα. Ο Όσιος έζησε τον 4ο αιώνα μ.Χ. στην Αίγυπτο. Ο πατέρας του ήταν βασιλιάς της Περσίας. Με Θεία αποκάλυψη του έδωσε το όνομα Ονούφριος και τον οδήγησε μωρό ακόμη σε ένα μοναστήρι στη Θηβαΐδα της Αιγύπτου. Όταν μεγάλωσε αναχώρησε για την έρημο και ασκήτευσε εβδομήντα χρόνια ζώντας με τα θηρία και τρώγοντας χόρτα. Η έρημος αποτέλεσε την πνευματική κολυμβήθρα του. Ο ασκητικός αγώ-

νας του ήταν ουσιαστικά το πέρασμα από την «στενήν και τεθλιμμένην οδόν», που όμως γλυκαίνει και νοσηματοδοτεί την ύπαρξη. Αλλά και τροφοδοτεί τον πνευματικό οργανισμό με ισχυρά αντισώματα, για να είναι σε θέση να αντέχει στα δύσκολα, να αποδιώχνει την πίκρα των λυπηρών και να βιώνει την γλυκεία χαρμολύπη. Ο Άγιος Ονούφριος έμεινε λιπόθυμος πάρα πολλές φορές στην έρημο, εξαντλήθηκε πολλές φορές από την πείνα, τη δίψα, τη ψύχρα της νυκτός και το λιούρι της μέρας. Το σώμα του ψήθηκε κάτω από τον ήλιο του ουρανού. Όταν ο Θεός είδε πως είχε υποφέρει αρκετά από τον πόλεμο αυτό, έστειλε τον άγγελο του να φροντίζει για την τροφή του και κάθε μέρα του έφερνε κάτι για να στηρίξει το σώμα του. Στον τόπο εκείνο της ερήμου που ασκήτεψε ο Αββάς Ονούφριος υπήρχε μια χουρμαδιά που έκανε δώδεκα τσαμπιά με χουρμάδες το χρόνο. Ένα μεγάλο τσαμπί χουρμάδες έπεφτε κάθε μήνα στον Άγιο. Υπήρχαν ακόμα και κάποια χορτάρια και κάποια άλλα μικροδενδρύλια των οποίων τα φύλλα είχαν μια θαυμάσια γεύση στο στόμα του που προσομοίαζε αυτή του μελιού. Κάθε Κυριακή τον κοινωνούσε Άγγελος Κυρίου. Έζησε πολλά βάσανα αλλά έχοντας πάντα τις ελπίδες του στον Κύριο τα υπέμεινε καρτερικά. Τελειώθηκε ειρηνικά στις 12 Ιουνίου όπου εορτάζεται και η μνήμη του. Πολλά θαύματα έχουν

επιτελεστεί σε προσκυνητές οι οποίοι εμπλέκονταν σε δικαστικές υποθέσεις και με την χάρη του Αγίου απαλλάχθηκαν από κατηγορίες και πολλά προβλήματα. Ένα προσφιές μας άτομο, είχε έναν πολύ μεγάλο πειρασμό. Προσευχόταν στον Άγιο Ονούφριο να βρεθεί λύση. Δεν πέρασε μια μέρα και θαυματουργικά της τηλεφώνησε μια γνωστή της από την επαρχία που μόλις είχε επικοινωνήσει με κάποια μοναχή από την Αγία Γη, η οποία μόλις πληροφορήθηκε τι συνέβαινε όχι απλά της υπέδειξε τον τρόπο για να λυθεί το πρόβλημα αλλά της έδωσε και απάντηση όσον αφορούσε τα κίνητρα του ατόμου που της προκαλούσε τον πειρασμό. Το πρόβλημα όπως καταλαβαίνετε εξαφανίστηκε και το άτομο που ταλαιπωρούσε την κοπέλα σταμάτησε να την ενοχλεί. Άλλοι αδελφοί μας που δεν εγνώριζαν τον Άγιο, τον είδαν στον ύπνο τους και από τότε τον ευλαβούνται πολύ. Ο κ. Αναστάσιος Σούκουλης από την Κορινθία διηγείται τα εξής:

- Ήμουν μικρό παιδάκι. Πήγαινα στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού Σχολείου και μία ημέρα έμεινα στο σπίτι με τον παππού μου. Οι γονείς μου, έμεναν στα κτήματά μας, μακριά από το χωριό, ήταν καλοκαίρι και θέριζαν. Όταν το πρωί ξύπνησα, ο παππούς μου είχε φύγει, για να κουβαλήσει με τα ζώα τα δέματα από τα χωράφια, και είχε κλειδώσει την πόρτα του σπιτιού μας.

Επειδή δεν είχα άλλο τρόπο να βγω έξω από το σπίτι προσπάθησα να κατεβώ από το παράθυρο, χωρίς να σκεφθώ ότι κάτω ήταν γκρεμός. Γλύστρισα και έπεσα στο κενό. Τότε αισθάνθηκα ότι κάποιος με κράτησε και πέφτοντας απαλά έμεινα σε ένα βράχο, χωρίς να πάθω τίποτε.

Εκείνη την νύκτα παρουσιάστηκε στην μητέρα μου, ενώ κοιμόταν στα κτήματά μας, ένας παππούλης και της είπε:

-Εγώ έσωσα το γιο σου.

-Ποιός είσαι εσύ, του είπε η μητέρα μου.

-Εγώ είμαι ο Όσιος Ονούφριος και γιορτάζω σήμερα.

Το όνομά του, ο Όσιος, το είπε τρεις φορές, διότι η μητέρα μου ήταν αγράμματη, για να μην το ξεχάσει. Αμέσως ξύπνησε τον πατέρα μου, του διηγήθηκε το όνειρο που είδε και επειδή ανησύχησαν ξεκίνησαν για το χωριό. Όταν έφθασαν στο σπίτι με ρώτησαν, τι μου συνέβη. Εγώ είπα το γεγονός, χωρίς να γνωρίζω το όνειρο της μητέρας μου. Κατόπιν πήγαν στον ψάλτη του χωριού και έπειτα στην Εκκλησία για να μάθουν για τον Όσιο, επειδή πρώτη φορά άκουγαν τέτοιο όνομα. Είδαν ότι εκείνη την ημέρα, 12 Ιουνίου, ήταν η μνήμη του Οσίου Ονούφριου. Όταν είδε η μητέρα μου την εικόνα του Οσίου Ονούφριου είπε ότι ήταν ακριβώς όπως τον είδε στον ύπνο της. Με την μακριά γενειάδα, χωρίς ράσα, έχο-

ντας πολλές τρίχες στο σώμα του, ασκητικότατος παππούλης.

Αλλά και η Ηγουμένη της μονής του Αγίου Ονούφριου στην Ακελδαμά διηγείται μια προσωπική της εμπειρία:

-Όταν το 2013 κοιμήθηκε από καρκίνο η μοναχή Σεραφείμα, 46 ετών, που είχα μαζί μου, δεξί μου χέρι, και η μοναδική καλογριά ο Θεός με παρηγόρησε μέσω ενός κάκτου! Όταν άφησε την τελευταία της πνοή, παρατήρησα στη μονή μας έναν κάκτο. Άνθιζε σπάνια. Είδα να βγάζει ένα πανέμορφο λουλούδι, λευκό με κίτρινες ανταύγειες, το οποίο άνοιγε στις 8 η ώρα το βράδυ και το πρωί στις 5 έκλεινε και δεν άνοιγε ξανά. Έσβηνε,...πέθαινε! Είπα, τότε με το μυαλό μου:

-Μα τόσο ωραίο άνθος ποιός το βλέπει και το χαίρεται εκείνη την ώρα; Σχεδόν κανείς!

-Γιατί ο Θεός το δημιούργησε άραγε;

-Γιατί του έδωσε τόση ομορφιά; Για ποιόν;

Σκέφτηκα πάλι: Δικά Του είναι τα πάντα! Ό,τι θέλει κάνει, και όλα τα εκλεκτά τα παίρνει εκεί ψηλά στην τελειότητα!

Πήρα τόση παρηγορία με τη σκέψη ότι, η Σεραφείμα μου ήταν άνθος εκλεκτό και σπάνιο, πολύτιμο, και η θέση του ήταν να είναι πιο νωρίς στον Παράδεισό Του!

Ιερά Μονή Αγίου Ονουφρίου, Ιεροσόλυμα

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Το θαύμα στον Άγιο Ονούφριο

Η εν Χριστώ αδελφή μας Μαρία Π. από την Αλεξανδρούπολη μας έστειλε μια επιστολή, παρακαλώντας μας να μην κοινολογήσουμε τα στοιχεία της για την συγκεκριμένη μαρτυρία που μας εμπιστεύτηκε. Το συγκεκριμένο θαυμαστό περιστατικό συνέβη στην Ιερά Μονή Αγίου Ονουφρίου στην Αγία Γη, η οποία βρίσκεται στον Αγρό του Κεραμέος, ή αλλιώς Ακελδαμά εβραϊστί. Όπως μας έγραψε, ενώ προσκύνησε και δέχτηκε την όμορφη φιλοξενία της μητερούλας Ηγουμένης Παϊσίας, σηκώθηκε να φύγει. Μόλις βγήκε από την κουζίνα της μονής, την τύλιξε μια υπέροχη ευωδία. Έκανε νόημα στην γερόντισσα αλλά εκείνη της έκανε σουτ με το δάκτυλο της γιατί καθώς φαίνεται οι υπόλοιποι προσκυνητές που βρίσκονταν εκεί δεν το αντιλήφθηκαν και έτσι εσιώπησε....

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

Το τηλεφώνημα από τα Ιεροσόλυμα
στην Νίκη μας

Κάποιο βράδυ η φίλη και συμπροσκυνητριά μου Νίκη από την Αθήνα στεναχωριόταν που κάποιος φίλος της Σαββαίτης Πατέρας δεν είχε επι-

κοινωνήσει εδώ και πάρα πολύ καιρό μαζί της. Πριν γείρει για να κοιμηθεί, χτυπάει το τηλέφωνο.

-Ποιός είναι; Ρωτάει...η αδελφή μας.

-Γιατί λες ότι σε ξέχασα, καημένη; της λέει με χιούμορ η γνώριμη φωνή του πατερούλη που τόσο αγαπούσε.

Η Νίκη μας σάστισε...Δεν πίστευε ότι είχε ακούσει το παράπονο της ο Σαββαΐτης Πατέρας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ

Άπειρα τα θαύματα του Αγίου Σάββα

Η μητέρα μιας εν Χριστώ αδελφής μας την δεκαετία του '90 είδε τον Άγιο Σάββα ολοζώντανο που την επέπληξε ότι δεν εμπιστεύεται την μεγάλη της κόρη. Της είπε με αυστηρό τόνο :

- Μάθε ότι εγώ την προστατεύω την κόρη σου και το όνομα μου είναι Σάββας από την Ιερουσαλήμ.

Το κορίτσι αυτό είχε πολλές ατυχίες στο θέμα της οικογενειακής αποκατάστασης και η μητέρα της πίστευε ότι φταίει η κόρη της που απέρριπτε όλες τις καλές περιπτώσεις. Ένα πρωί, η ευλαβής μητέρα της ξύπνησε απότομα μετά από ένα όραμα που είχε, στο οποίο είχε δει τον Άγιο Σάββα και ο οποίος της είπε αυστηρά να αφήσει την κόρη της ήσυχη διότι εκείνος την έχει υπό

την προστασία του. Τα χρόνια περνούσαν και κάποια στιγμή η κόρη της αποφάσισε να επισκεφτεί για πρώτη φορά, μαζί με τον Πνευματικό της, την Ιερά μονή του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα. Όπως μας είπε η κοπέλα ποτέ μέχρι εκείνη την στιγμή δεν είχε σκεφτεί να κάνει ένα τέτοιο ταξίδι. Εκεί σε ένα από τα πουλμανάκια που μεταφέρουν τους προσκυνητές γνώρισε ένα παλικάρι που μόλις είχε έρθει από τας Αγγλίας και που δεν είχε και ιδιαίτερη σχέση με την εκκλησία. Καθόταν στην γαλαρία και της έπιασε συζήτηση. Μετά από λίγο καιρό παντρεύτηκαν. Το ίδιο μάλιστα συνέβη και σε μια φίλη της την Σωτηρία από το Μαρούσι, η οποία ήταν και αυτή πνευματοκόρη του Μακαριστού Αρχιμανδρίτου Μάρκου Μανώλη. Γνωρίστηκαν στο προσκυνηματικό ταξίδι και μετά από ελάχιστους μήνες παντρεύτηκαν και αυτά τα παιδιά.

Υπάρχουν όμως πολλές μαρτυρίες ανθρώπων τους οποίους ο Άγιος Σάββας θεράπευσε, την ώρα που οι γιατροί δεν τους έτρεφαν πολλές ελπίδες. Συγκλονιστική είναι η μαρτυρία των γονιών ενός κοριτσιού που είχε όγκο στο κεφάλι και έπρεπε να χειρουργηθεί άμεσα. Οι γιατροί είχαν προειδοποιήσει τους γονείς ότι η επέμβαση θα ήταν πολύ δύσκολη και δεν μπορούσαν να εγγυηθούν για το αποτέλεσμα. Ο φόβος και η απόγνωση οδήγησαν τους γονείς στην Εκκλη-

σία και την εικόνα του Αγίου Σάββα. Προσευχήθηκαν, παρακάλεσαν, έκλαψαν μπροστά στην εικόνα του Αγίου και του ζήτησαν να θεραπεύσει το κοριτσάκι τους. Την επόμενη ημέρα, νωρίς το πρωί, θα γινόταν το χειρουργείο. Όλα ήταν έτοιμα: το μικρό κορίτσι στο χειρουργικό κρεβάτι και οι γονείς απέξω, να ελπίζουν και να προσεύχονται. Τελικά, οι γιατροί, συγκινημένοι, ενημέρωσαν τους γονείς ότι όχι μόνο όλα είχαν πάει καλά, αλλά, μόλις ξεκίνησε το χειρουργείο, διαπίστωσαν ότι ο όγκος δεν υπήρχε! Κανένας δεν μπορούσε να εξηγήσει αυτό το γεγονός. Οι γονείς όμως ήξεραν. Ο Άγιος Σάββας είχε εισακούσει τις προσευχές τους και είχε θεραπεύσει το παιδί.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Σαν το χιόνι τους κατακάλυψε
η Αγία Νεφέλη

Το 1999 η Αγγελική ταξίδεψε από την Αμερική για να βρεθεί στο Θαβώρ και να εορτάσει την Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Εκείνο το βράδυ είχε πολύ κόσμος. Όπως μας είπε ήταν 50 περίπου προσκυνητές και τρεις Αρχιμανδρίτες από Καναδά, Γαλλία, και Ελλάδα με το γκρουπ. Όλοι Ορθόδοξοι και τότε έγινε το μεγάλο Θαύμα. Ήρθε η Αγία Νεφέλη πάνω τους και τους κατακάλυ-

ψε ένα ολόλευκο σύννεφο. Είχε την όψη χιονιού και έπεφτε πολλές φορές πάνω τους ένα φωτεινό σύννεφο, στο χρώμα της φωτιάς! Τότε η Αγία Νεφέλη κατέβηκε μέχρι τη Γη. Τέτοιο πράγμα δεν είχε δει ποτέ στην ζωή της.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ευωδία πνευματική...

Η Κυριακή Αλεξιάδου Εμμανουηλίδου είναι από την Μηχανιώνα. Είναι μια από τις πολλές προσκυνήτριες της Αγίας Γης που αισθάνθηκαν μια πνευματική ευωδία σαν αυτή που περιγράφει ο Άγιος Λουκάς ο Ιατρός.

Άγιος Λουκάς Κριμαίας

Το τριαντάφυλλο δεν μιλάει αλλά μοσχοβολάει δυνατά.

Το ίδιο και εμείς πρέπει να μοσχοβολάμε, να εκπέμπουμε την πνευματική ευωδία, την ευωδία του Χριστού.

Να ακούγεται από μακριά το άρωμα των πράξεών μας – καλών, καθαρών, δίκαιων και γεμάτων αγάπης.

Μόνο έτσι μπορεί να φανερωθεί η Βασιλεία του Θεού η οποία υπάρχει μέσα στην καρδιά μας, να φανερωθεί όχι εν λόγω αλλά εν δυνάμει.

Η αδελφή μας Κυριακή μας εκπλήσσει, λέγοντας μας ότι ένα βιβλίο στάθηκε η αφορμή για να επισκεφτεί την Αγία Γη. Θα ήθελα στην αγάπη σας αδελφοί μου να σας καταθέσω και μια δική μου εμπειρία κατά την συγγραφή του πρώτου μου βιβλίου “Λογοτεχνικές διαδρομές στην Αγία Γη”, για να διαπιστώσετε πόσο ο μισόκαλος ενοχλείται με την πνευματική εργασία. Όταν έγραφα το βιβλίο, αρρώστησα πολύ βαριά. Ήταν ακριβώς ένας μήνας πριν την έκδοσή του. Είχα αφόρητους πόνους, υπέφερα. Όταν πήγα στην γιατρό για να με δει, μου είπε ότι υπήρχε πιθανότητα να έχανα το μάτι μου, αν δεν είχα πάει. Όλα αυτά ένα μήνα πριν βγει το βιβλίο. Με αφορμή αυτό θα ήθελα επίσης να σας παραθέσω και ένα ακόμη περιστατικό που συνέβη σε φίλους που θέλησαν να μας βοηθήσουν με το βιβλίο μιας και όλα τα έσοδα διατίθενται στην Ιεραποστολή. Ένα ζευγάρι, αποφάσισε να αγοράσει πολλά βιβλία για να τα δώσουν στους συναδέλφους τους. Μέσα στον μήνα και οι δύο είχαν σοβαρά ατυχήματα με το αυτοκίνητο. Το αυτοκίνητο τους σπαραλιάστηκε. Από θαύμα μου είπαν σώθηκαν και μάλιστα επισήμαναν το γεγονός ότι αυτό έγινε γιατί αγόρασαν τα βιβλία και μοίρασαν τους Χαιρετισμούς της Υπεραγίας Θεοτόκου μας. Ένας άλλος φίλος που μας βοήθησε, μας είπε ότι κοντέψαν να καούν ζωντανοί όταν έπιασε φωτιά το σπί-

τι τους. Και εκείνος μου είπε ότι έσκασε ο πονηρός που δώσανε ευλογίες. Δεν υπερβάλουμε. Αληθινά γεγονότα. Αν έχετε διαβάσει το βιβλίο «Ο μακαριστός Γέροντας, Αρχιμ. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος» του Μιχάλη Τσώλη, από τις εκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ», θα θυμάστε το περιστατικό με μια κυρία που έπαιρνε από το βιβλιοπωλείο της Π.Ο.Ε. βιβλία του Αρχιμανδρίτη π. Χαρ. Βασιλόπουλου και τα πωλούσε. Η ίδια αφηγείται:

-Παραμονές Δεκαπενταύγουστου ταξίδευα για την Τήνο. Είχα πάρει μαζί μου δύο βαλίτσες με τα βιβλία του Γέροντα για να τα διαθέσω εκεί στο πλήθος των προσκυνητών της Μεγαλόχαρης. Στο καράβι ήτανε πλήθος κόσμου. Πολλοί προσκυνητές είχαν μαζί τους άρρωστα παιδιά, κατάκοιτους αλλά και πειραζόμενους από τα ακάθαρτα πνεύματα. Κάποια στιγμή πέρασε δίπλα μου μια νέα άγνωστη που με οργισμένη κραυγή είπε:

«Ξέρω τι έχεις εκεί μέσα. Βιβλία που με καίνε. Βιβλία αυτουνού του Παπά με τα μακριά γένηια, του Παπα-Χαράλαμπου του Βασιλόπουλου!...»

-Τα έχασα, ομολόγησε η κυρία, όταν την άκουσα να λέει αυτά κι ακόμα πιο πολύ όταν άρχισε να ξεσκεπάζει τ' άπλυτά μου. Το πονηρό πνεύμα είχε ενοχληθεί από τα βιβλία του Γέροντα.

Για να συνεχίσουμε με την μαρτυρία της αδελ-

φής μας Κυριακής από την Μηχανιώνα, η κυρία Κυριακή βρίσκεται 11 Αυγούστου στο αεροδρόμιο Μακεδονίας με μια πρεσβυτέρα φίλη της και την μικρή της κόρη. Όπως μας αφηγείται:

-Μας πλησιάζει ένας Αρχιμανδρίτης Ρώσος, ο Πατέρας Ιωάννης Κόγκαν, που μιλά πολύ καλά ελληνικά και μας κάνει 10 λεπτά ομολογία πίστης και αγοράζω το τελευταίο βιβλίο που είχε μαζί του. Αρχίζω να το διαβάζω και συνειδητοποιώ ότι περιγράφει όλη του την ζωή και τα θαύματα που έγιναν σε αυτόν καθώς και τους μήνες που έμεινε στην Ιερά μονή του Χοζεβά. Και αυτός παρακινημένος από τους αγιοταφίτες πατέρες εκδίδει το βιβλίο του, που το προλογίζει ο Πατέρας Μεταλληνός. Αυτό το βιβλίο και ένας μικρός οδηγός προσκυνηματικός γίνονται η αιτία να προετοιμαστώ για αυτό το προσκύνημα. Όπως μας λέει:

-Ένα προσκύνημα υπέροχων ευλογιών. Όλο το προσκύνημα στην Παλαιστίνη ήταν ένα θαύμα. Ήταν μια εύρεση κομματιών ενός παζλ που επιτέλους συντέθηκε και φάνηκε η αλήθειά του. Ήταν μια συνεχής παρουσία του Κυρίου. Μια συνεχής κατάνυξη της καρδιάς. Ένα συνεχές δοξαστικό. Επτά μέρες πέρα από λογικά και τα φυσικά όρια. Κατάλυση του ορθολογισμού. Διάλυση ψυχικών τειχών, αμφιβολιών και λογισμών απιστίας. Ήταν βίωμα αστείρευτων ευλογιών μέ-

χρι σήμερα. Δεν είδα τίποτα μήτε όραμα μήτε όνειρο μα είδα τα πάντα. Δεν άκουσα τίποτα, μήτε φωνές μήτε κραυγές, μα βρήκα απαντήσεις στις βασανιστικές μου ερωτήσεις. Ήταν αισθήσεις. Δεν ήταν παραισθήσεις. Ήταν επέκεινα, με την έννοια ενός κουμπώματος πέρα από την λογική του υπαρκτού. Μιας ψυχικής ευφορίας που την εισέπραξαν άπαντες στο γκρουπ. Ένα φτερούγισμα γεμάτο γλυκασμό και λαχτάρα, στο μέρος της καρδιάς, σαν ηλεκτροσόκ χαμηλής τάσης. Κάθε φορά που το ένιωθα γνώριζα ότι περνούσαμε από κάποιο προσκύνημα. Ότι απλά η ξεναγός θα μας το επιβεβαιώσει. Για παράδειγμα, στην Τιβεριάδα λίμνη, όταν πλησιάζαμε το μέρος που λέχθηκαν οι Μακαρισμοί, ακριβώς 2 λεπτά πιο πριν είχα αυτή την αίσθηση τόσο έντονη που ήταν αδύνατο να την προσπεράσεις.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ

Το θαύμα στην Ιερά Μονή Αναλήψεως

Όπως μας εμπιστεύτηκε η αδελφή εν Χριστώ Μαρία Π. βρισκόταν στην πανηγυρική θεία λειτουργία στην Μονή της Αναλήψεως, στον Πατέρα Αχίλλειο, όπου οι μοναχές έψαλαν στα ρωσικά. Εκείνη όμως διαπίστωσε ότι τα άκουγε στα ελληνικά και ένα ρίγος την διαπέρασε. Κοίταξε γύρω της για να διαπιστώσει μήπως και κάποιοι

άλλοι παρευρισκόμενοι ακούγανε την λειτουργία στα Ελληνικά αλλά δεν διαπίστωσε κάτι τέτοιο. Έμεινε σιωπηλή και σαστισμένη μετά το πέρας της λειτουργίας. Δεν το ανέφερε σε καμία από τις δύο κυρίες και τους δύο γέροντες που ήταν μαζί της. Μόνον όταν έμεινε μόνη, μίλησε με μια πολύ ξεχωριστή γερόντισσα που ζει στην Αγία Γη και κείνη της είπε πως είναι μεγάλη ευλογία αυτό που της συνέβη αλλά συνάμα την προετοίμασε και για μεγάλο πειρασμό. Όπως της είπε συγκεκριμένα:

-Πάντα η χάρις προηγείται της δοκιμασίας ως ενδυνάμωση. Τα λόγια της γερόντισσας μετά από λίγο διάστημα επαληθεύτηκαν. Η δοκιμασία δεν άργησε να έρθει αλλά ο Ζώντας Κύριος μας, όπως σημειώνει, με αυτό που της επέτρεψε να ζήσει, της έδειξε ότι ήταν κοντά της. Όσο το σκέφτεται η αδελφή μας Μαρία ριγά. Έτσι φαίνεται ότι μιλούσε και ο Άγιος Παΐσιος με ξένους επισκέπτες που είχε και πάντα απορούσε πώς γινόταν να μιλά ο Άγιος Ελληνικά και ο Γάλλος να τον καταλαβαίνει και να του απαντά στα Γαλλικά και έτσι να συνομιλούν. Να λοιπόν πως γινόταν...όπως συνέβη στην Μαρία μας, κατά Θεία παραχώρηση να ακούει ως ελληνικά τα ρωσικά. Αργότερα το είπε και στον πνευματικό της και της είπε γιατί απορείς; Ο Κύριος είχε τον λόγο του που επέτρεψε τέτοιο θαύμα αλλά κάτι

μεγάλο θέλει διάκριση και της συνέστησε να μην το λέει παντού.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Πάσχα του 2012

Μια γνωστή αδελφή μας θέλησε να μοιραστεί την εμπειρία της από το Μεγάλο Σάββατο. Μας λέει τα εξής:

«Μετά από μια ατέλειωτη αναμονή όλο το πρωινό, καταφέραμε δύο φίλες να εισέλθουμε στο ιερό του Ναού της Αναστάσεως. Εγώ είχα κουραστεί και κάθισα λίγο σε μια γωνιά. Τέτοιο σπρωξίδι δεν είχα ξαναζήσει. Ήμουν εξαντλημένη και διψούσα. Ήταν η πρώτη μου φορά στο Ιερό και δεν ήξερα ότι μόνο το Μεγάλο Σάββατο επιτρέπεται να εισέλθουν γυναίκες. Η φίλη μου η Ελένη, που είχε έρθει πολλές φορές το Πάσχα, μου είπε ότι είναι ιδιαίτερη ευλογία να βρίσκεσαι τέτοια μέρα στον Ναό της Αναστάσεως και μάλιστα στο ιερό. Αυτό που βίωσα όμως ξεπερνά την φαντασία. Πριν την είσοδο του Πατριάρχη στο Ιερό Κουβούκλιο, είδα έναν καταιγισμό από φωτεινές αστραπές, οι οποίες πια στριφογύριζαν στο ναό ώστε να παιχνιδίζει το φως πάνω στους τοίχους ακόμη και στην οροφή του ναού. Ξαφνικά μια φωτεινή μπάλα στάθηκε πάνω από κάποιους προσκυνητές ανάβοντας τα κεριά τους.

Ο κόσμος φώναζε...φώναζα και εγώ...έκλαιγα από την χαρά μου γιατί δεν είχα ξαναδεί τέτοιο πράγμα. Έμοιαζε σαν πνοή ανέμου και πέρασε και από κοντά μας. Αισθανθήκαμε να μας χαϊδεύει πίσω στο λαιμό και ήταν δροσερή. Ένωθα όλο το σώμα μου να δονείται από μια άφατη ευφορία. Τέτοιο πράγμα δεν έχω ξαναζήσει. Μέσα σε μια πλημμύρα δακρύων, έβλεπα έκθαμβη αυτό το υπερφυσικό φως. Η χαρά μου δεν είχε εξαιρεθεί για πολλές ημέρες. Κάθε βράδυ πριν κοιμηθώ, φέρνω αυτή την εικόνα του Ακτίστου Φωτός η οποία είναι χαραγμένη στην ψυχή μου. Δεν είμαι πια η ίδια».

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΟΓΔΟΗ

Το θαύμα στον γιο του Αμπέτ

Το παιδί του Αμπέτ, ενός Μουσουλμάνου Άραβα, είχε τρύπα στην καρδιά. Βρισκόταν σε απόγνωση και μη έχοντας άλλη επιλογή επισκέφτηκε την Μοναχή Χαριτίνη, ηγουμένη της μονής Αγίου Κύριλλου και Παντελεήμονος στην Ιερουσαλήμ, κοντά στην πύλη της Jaffa. Της ζήτησε να ανάψει ένα κερί για 40 μέρες στην χάρη του Αγίου Παντελεήμονα. Το θαύμα δεν άργησε να πραγματοποιηθεί και το παιδί του έγινε καλά. Όμως ο Αμπέτ δεν μπορούσε να το βαπτίσει Ορθόδοξο παρόλο που το επιθυμούσε γιατί όπως είπε οι

μουσουλμάνοι θα σκότωναν την οικογένεια του. Δεν είναι λίγοι οι Άραβες που είναι κρυπτοχριστιανοί, όπως ο φίλος μας Χρήστος, ο οποίος το 2011 θέλησε να μας φιλοξενήσει στο σπίτι του όταν έμαθε ότι είχαμε έρθει για προσκύνημα το Πάσχα. Μας παρακάλεσε δε να μην αποκαλύψουμε σε κανέναν ότι είχε βαπτιστεί ορθόδοξος μετά από ένα θαύμα που έζησε, γιατί όπως μας εξομολογήθηκε θα τον σκότωναν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΕΚΑΤΗ ΕΝΑΤΗ

Το μέτωπο του Χριστού έσταζε ιδρώτα και αίμα.

Μια νεαρή γυναίκα, που εργαζόταν ως εκπαιδευτικός στην Αθήνα, επισκέφτηκε για Αγία Γη για πρώτη φορά, το 2010. Το περιστατικό που μας διηγήθηκε συνέβη τελείως απροσδόκητα μια μέρα του Μαρτίου στον Πανάγιο Τάφο. Όποιος έχει επισκεφτεί τον Πανάγιο Τάφο έστω και μια φορά δεν μπορεί να μην αισθανθεί κατάνυξη και δέος. Η εν Χριστώ αδελφή μας, το όνομα της οποίας μου ζητήθηκε να μην κοινολογηθεί για ευνόητους λόγους έζησε ένα μεγάλο θαύμα. Δεν ήθελε σε καμία περίπτωση να το μοιραστεί μαζί μου, αλλά όταν της είπα ότι ετοιμάζω αυτό το βιβλίο και πρέπει ο κόσμος να μάθει την αλήθεια, που δεν είναι άλλη από τον Ιησού Χριστό μας, συμφώνησε να το συμπεριλάβω στο βιβλίο με την

προυπόθεση να μην κοινολογήσω τα στοιχεία της. Συμφωνώ με την απόφαση κάποιων αδελφών να μην επιθυμούν να ακουστεί το όνομά τους αλλά πολλές φορές αυτό είναι απαραίτητο για να μην σκανδαλιστούν κάποιοι δύσπιστοι αδελφοί μας ότι τους παραμυθιάζουμε. Ωστόσο, για όσους έχουν τις αμφιβολίες τους, μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί μου έτσι ώστε να έρθουν σε προσωπική επικοινωνία με την αδελφή μας για να πιστοποιήσουν τα λεγόμενα. Για να επανέλθω στο θαυμαστό περιστατικό που συνέβη στην φίλη και αδελφή όπως μου το διηγήθηκε, όταν μπήκε στον Πανάγιο Τάφο για να προσκυνήσει αισθάνθηκε συντριβή αλλά συνάμα ευγνωμοσύνη για την μεγάλη ευλογία που είχε να έρθει να προσκυνήσει στον τάφο του Ιησού. Γονάτισε και ένιωσε ένα αίσθημα γαλήνης και τρυφερότητας. Σηκώθηκε όρθια και εξερχόμενη από τον τάφο σάστισε. Αποσβολωμένη ήρθε πρόσωπο με πρόσωπο με τον Εσταυρωμένο Ιησού Χριστό. Ήταν ολοζώντανος και την κοιτούσε στοργικά. Τα μάτια Του ήταν δακρυσμένα ενώ από τα χέρια Του έτρεχε αίμα από τα σημάδια των ήλων και από το μέτωπο Του έσταζε ιδρώτα και αίμα. Τρομαγμένη η αδελφή μας από το θέαμα και ξεσπώντας σε λυγμούς κατευθύνθηκε προς το σημείο όπου σβήνουν οι προσκυνητές τα 33 κεριά τους και γύρισε να Τον αντικρύσει αλλά είχε εξαφανιστεί. Όπως

μας αφηγείται η εμφάνιση του Ιησού εκεί έξω από το Ιερό Κουβούκλιο ήταν ένα μεγάλο δώρο για εκείνη που θα το φυλάει σαν θησαυρό μέσα στην καρδιά της.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ

Ο Παπά Μάρκος, η έκπληξη μου στον Πανάγιο Τάφο και η συγκλονιστική συνάντηση με τον Αγιοταφίτη Πατέρα

Εγώ προσωπικά, η Σοφία Κιόρογλου, είχα την ευλογία να γνωρίσω και να εξομολογηθώ κάτω από το πετραχήλι του αείμνηστου πνευματικού μου Πατέρα Μάρκου Μανώλη. Πρώτη γνωριμία μας κάπου στα 27 μου. Μόλις μπήκα, με καλωσόρισε με ένα χαμόγελο πλατύ σαν εκείνο όταν μπαίνει ο Μάης.

-Καλώς την Σοφούλα μας, μου είπε. Να μην σας τα πολυλογώ ποτέ δεν τον είχα δει τον άνθρωπο.

-Μα πώς ήξερε το όνομά μου, αναρωτήθηκα. Και πριν του πω οτιδήποτε μου απαριθμούσε ότι είχα σκοπό να του εξομολογηθώ. Σάστισα αλλά και χάρηκα συνάμα. Με δυο του λέξεις με αλάφρωσε από αυτό που πίεζε τη ψυχούλα μου. Βαθύς γνώστης της ανθρώπινης ψυχής, έβλεπε το μέσα σου. Απλός σε όλα του. Μια μέρα μου λέει:

-Σοφούλα της Σταυροπροσκυνήσεως θα πάμε

Ιεροσόλυμα.

-Αχ λέω πώς να ρθω; Ποιος το διοργανώνει;

-Ρώτησε τον Κύριο Ηλία. Μη φοβάσαι, μου λέει για να με καθησυχάσει.

Αυτό ήταν και να σου φτάσαμε στα Ιεροσόλυμα. Και η μία εμπειρία διαδεχόταν την άλλη. Η προσκυνηματική εκδρομή με τον Πατερούλη μου το 2010 ήταν μια σημαντική χρονιά για μένα μιας και συνέβησαν πολλά γεγονότα που με σημάδεψαν και ίσως χάραξαν και μια νέα πορεία βιοτής. Για να συνεχίσω την αφήγησή μου, κάποιος αγιοταφίτης πατέρας του οποίου το όνομα δεν θέλω να αποκαλύψω και τον οποίο ποτέ δεν είχα ξαναδεί στην ζωή μου, όταν κατέβηκα στο Παρεκκλήσιο της Αγίας Ελένης, με πλησίασε και πιάνοντας μου το χέρι μου είπε τα εξής:

-Εσένα κόρη σε έφεραν οι Άγιοι Ανάργυροι και η Νερατζιώτισσα. Ήταν και ο Θεός μαζί σου.

Μόλις άκουσα αυτά τα λόγια άρχισα να κλαίω με λυγμούς γιατί από μικρή κοπέλα βοηθούσα την νεοκόρισσα των Αγίων Αναργύρων καθημερινά και άναβα τα κανδήλια, σκούπιζα, στόλιζα την εκκλησία και επισκεπτόμασταν το ιστορικό εκκλησιάκι της Νερατζιώτισσας για να το καλλωπίσουμε, να το καθαρίσουμε και να το φροντίσουμε. Για περίπου 13 χρόνια υπηρετούσα τον ναό με πολύ αγάπη. Ο γλυκύτετος αυτός Πατέρας επίσης μετά από κάμποσο καιρό σε μια άλλη

προσκυνηματική εκδρομή μου είπε :

-Σοφούλα μου έλα να σε φιλήσω γιατί δεν θα σε ξαναδώ. Στην αρχή δεν κατάλαβα τι εννοούσε όμως τον επόμενο χρόνο που επισκέφτηκα την Αγία Γη έψαξα να τον βρώ αλλά έμαθα ότι είχε φύγει. Πώς να χωρέσουν όλα αυτά που συνέβησαν σε κείνο το προσκύνημα του 2010 σε αυτό το βιβλίο; Θα μιλήσω παρακάτω και για πολλά άλλα όμως θεωρώ χρέος μου να αφιερώσω δυο τρυφερά λόγια στον μακαριστό μου Πατέρα Μάρκο Μανώλη. Ο Παππούλης μας αεικίνητος... Κάποια στιγμή όταν βγήκαμε από το λεωφορείο για να προσκυνήσουμε την Ιερά Μονή των Αγίων Αποστόλων στην Τιβεριάδα, έτρεξε πρώτος και ναι δεν πατούσε στο έδαφος. Ανέβηκε στο αναλόγιο και άρχισε να ψάλει. Ποιές ουράνιες παρουσίες έβλεπε άραγε; Και μετά από όλη την κούραση της ημέρας, μετά το δείπνο μας εξομολογούσε έναν έναν. Και μιλάμε για πενήντα άτομα στο γκρουπ. Στην Αττική όργωνε καθημερινά διαφορετικές γειτονιές ώστε να δίνει την ευκαιρία σε πολλούς να τον πλησιάζουν, να μην κωλύονται λόγω αποστάσεων. Έφθανε κατάκοπος το βράδυ στο κελάκι του και αντί να ξεκουραστεί, ξεγρουπνούσε στα μοναχικά του καθήκοντα. Ελάχιστες ώρες ξεκουραζόταν και αυτό για πολλά χρόνια. Όσοι τον γνώρισαν και ανεπαύθησαν στο πετραχήλι του, θυμούνται την τεράστια διάκριση και

υπακοή του στους κανόνες της εκκλησίας. Εκτός από τη βαθιά του μόρφωση ήταν ολοφάνερο ότι οι απαντήσεις του εμπνέονταν από Θεία φώτιση και αυτό ήταν αποτέλεσμα της εγκάρδιας προσευχής του για το ποίμνιο του, το οποίο κυριολεκτικά ψηλαφούσε τη Χάρη που τον διέπνεε και εμαθίτευε στην απλότητα, την ανεξικακία και την καλωσύνη του. Αλησμόνητος μένει στα πέντε χιλιάδες πνευματικοπαίδια του αλλά και σε όλους όσους τον γνώρισαν και δέχτηκαν τη καθοδήγησή του, η μοναδική του αγάπη για κάθε έναν ξεχωριστά. Να σημειωθεί ότι πριν ακόμα γίνει γνωστός ο θάνατος του και πριν τη κηδεία του, ειδοποίησαν από τα Ιεροσόλυμα ότι ένας ηλικιωμένος μοναχός τους έλεγε:

-Πέθανε τώρα ο Παπά Μάρκος και τον βλέπω να περνά τα τελώνια σαν σφαίρα. Έτσι οι Αγι-σταφίτες πήραν τηλέφωνο για να το επιβεβαιώσουν. Να σημειωθεί ότι ο προορατικός πατέρας Μάρκος Μανώλης, το 2009, με πληροφόρησε ότι σύντομα θα γνώριζα τον άνδρα μου και μάλιστα μου τον περιέγραψε. Όντως το 2012, γνώρισα τον σύζυγό μου που είχε έρθει από την Κύπρο για να εορτάσει το Πάσχα στην Αγία Γη.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Μαρτυρία της κας Μαρίνας Τσιγαρίδη

Με την Κυρία Μαρίνα Τσιγαρίδη γνωριστήκαμε το 2010 στην εκδρομή που διοργάνωσε η Ενορία Αγίου Διονύσου με την ευλογία του πνευματικού μας πατέρα Μάρκου Μανώλη. Σε τηλεφωνική μας συνέντευξη μου διηγήθηκε το εξής συγκλονιστικό περιστατικό που αναφέρουμε σε αυτό το βιβλίο ως επίρρωση των θαυμάτων που επιτελούνται καθημερινά στην Αγία Γη. Όπως λοιπόν μας διηγείται τον Μάρτιο του 2010 επισκέφτηκε με τον σύζυγό της, μέσα στα πλαίσια της προσκυνηματικής εκδρομής, το Θεομητορικό μνήμα που βρίσκεται στην Γεθσημανή. Εκεί αφού προσκύνησε την θαυματουργή εικόνα της Παναγίας της Ιεροσολυμίτισσας, κάθισε σε ένα στασίδι που βρίσκεται στα αριστερά της εικόνας. Και τι να δει; Ξαφνικά, η Ιεροσολυμίτισσα άρχισε να κλαίει. Η κυρία Μαρίνα νόμισε ότι ήταν ιδέα της γι' αυτό πλησίασε πιο κοντά και τι να δει... Τα δάκρυα της Παναγίας μας έτρεχαν ποτάμι. Βρύση αστέρευτη το κλάμα της. Ταράχθηκε... Μα τι θέλει να μου πει; αναρωτήθηκε η κυρία Μαρίνα. Γιατί είναι τόσο λυπημένη και τα μάτια της θλιμμένα; Μήπως θα συμβεί κάτι; Όταν γύρισε στην Αθήνα τα κακά μαντάτα δεν άργησαν να έρθουν. Μετά από δύο μήνες, η εγγονή της η Ελευθερία

διαμετακομίστηκε στο νοσοκομείο όπου διαγνώστηκε με λευχαιμία. Αλλά τα θαύματα που επέτελεσε η Παναγία μας σε αυτή την γυναίκα και την εγγονή της δεν τελείωσαν. Όταν η Ελευθερία νοσηλευόταν στο Ελπίδα, όπου έμεινε 3 ολόκληρα χρόνια γιατί η κατάσταση της επιδεινωνόταν συνεχώς, παρουσιάστηκε η Παναγία μας σε όραμα στην κόρη της και της είπε: «Την Ελευθερία θα την πάρω στην αγκαλιά μου». Εκείνη ταράχθηκε γιατί νόμισε ότι η Ελευθερία θα έφευγε για τον ουρανό. Όμως, εκεί στο νοσοκομείο, ξαναέκλεισε τα μάτια της και ξαναβλέπει την Παναγία μας και της λέει ξανά ότι την Ελευθερία θα την πάρει στην αγκαλιά της να την θεραπεύσει. Ξύπνησε απορημένη η μάνα και διηγήθηκε στην κυρία Μαρίνα μας το όνειρο που η κόρη της είχε δει. Το θαύμα δεν άργησε να συμβεί. Μια γιατρός κατέφθασε στο Ελπίδα και ρώτησε αν υπάρχει ένα κοριτσάκι με τα χαρακτηριστικά της Ελευθερίας. Αυτήν την γιατρό, όπως μας είπε η κυρία Μαρίνα, διάλεξε η Παναγία μας, για να θεραπεύσει το κοριτσάκι, η οποία σώθηκε με την βοήθεια αυτής της γιατρού που η Παναγία μας είχε επιλέξει για την θεραπεία της μικρούλας. Μια πολύ ευλαβής και πιστή γυναίκα που είχε τους χαιρετισμούς και το ψαλτήρι στο χέρι. Αυτό είναι ένα από τα δεκάδες θαύματα που έχουν συμβεί και που έχουμε σταχυολογήσει για αυτή την έκδοση.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Το δικαστήριο (Μάρτιος 2010)

Βρισκόμασταν στο Παρεκκλήσι της Αγίας Ελένης στην εκκλησία του Παναγίου Τάφου τον Μάρτιο του 2010. Είχαμε έρθει με το ταξιδιωτικό γραφείο Travelogue Travel and Tourism με την Ενορία του Αγίου Διονυσίου στον Διόνυσο επί τη εορτή της Σταυροπροσκυνήσεως. Πρώτη φορά στα Ιεροσόλυμα και η συγκίνηση της κυρά Βούλας έκδηλη. Ένας φύλακας του Παναγίου Τάφου προσφέρθηκε να μας μιλήσει για την ιστορία του Ναού της Αγίας Ελένης. Ξαφνικά, πριν τελειώσει την αφήγησή των ιστορικών στοιχείων σχετικά με το εκκλησάκι, γυρνάει ο χαρισματικός Αγιοταφίτης Πατέρας και της λέει με τόνο αυστηρό:

- Δικαστήρια δεν πρέπει να γίνονται, καταλαβαίνεις;

Η κυρία Βούλα σάστισε και άρχισε να κλαίει. Όταν ανεβήκαμε στο πούλμαν, η συμπροσκυνήτρια μας έκλαιγε με λυγμούς και μας είπε ότι ο λόγος που είχε κατέβει στα Ιεροσόλυμα ήταν για να προσευχηθεί για ένα σοβαρό δικαστικό ζήτημα που την ταλαιπωρούσε. Εκείνη την ώρα που ο αγαπητός μας μοναχός της απυήθηγε τον λόγο, εκείνη προσευχόταν μυστικά να βρεθεί λύση. Όταν παραδόξου θαύματος, η απάντηση ήρθε αναπάντεχα και θαυματουργικά.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία την προστάτεψε

Τον Αύγουστο του 2018, βρεθήκαμε στα Ιεροσόλυμα με την Πρεσβυτέρα Βασιλική από τον Πύργο. Η κυρά Βασιλική έχει έρθει πολλές φορές στα Πανάγια προσκυνήματα και αισθάνεται κάθε φορά συγκινημένη. Τούτη την φορά μας περιέγραψε ένα θαυματουργικό γεγονός που άκουσε περίπου από μια κυρία ενός άλλου προσκυνηματικού γκρουπ και το οποίο θέλησε να μοιραστεί μαζί μας. Όπως της διηγήθηκε αυτή η κυρία ενώ ήταν στον Ιορδάνη Ποταμό κάποια στιγμή γλύστρησε και πήγε να πέσει. Εκείνη την στιγμή άκουσε μια φωνή να της λέει:

-Πιάσε αυτό το μπαστούνι να μην πέσεις. Όταν γύρισε να δει ποια ήταν, είδε μια όμορφη μελαχροινή φιλόλιγη γυναίκα που δεν ήταν στο γκρουπ της και όταν την ρώτησε ποια ήταν εκείνη της απάντησε ότι το όνομα της ήταν Μαρία από την Αίγυπτο. Εκείνη την ώρα, κάποιος την φώναξε και όταν γύρισε να δει αυτή την γυναίκα, εκείνη είχε εξαφανιστεί. Η γυναίκα σάστισε, γιατί κατάλαβε ότι πρόστρεξε εις την βοήθεια της η Οσία Μαρία η Αιγυπτία, η οποία ασκήτευσε σε εκείνα τα εδάφη.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Έπεσε ο όγκος σαν πορτοκάλι

Με τον πολύ καλό μου φίλο και συμπροσκυνητή Κώστα από την Κρήτη συναντηθήκαμε σε μια πρόσφατη εκδρομή που διοργάνωσε η Πειραιϊκή Εκκλησία τον Φεβρουάριο του 2018. Σε μια συζήτηση μας μου εκμυστηρεύτηκε ότι έγινε θεατής ενός μεγάλου θαύματος πριν αρκετά χρόνια όταν βρέθηκε στην Ιερά Μονή των Ποιμένων με ένα προσκυνηματικό γκρουπ. Τότε η Ιερά Μονή των Ποιμένων ήταν Μετόχι του Αγίου Σάββα με Ηγούμενο τον αγαπητό Αρχιμανδρίτη Πατέρα Ιγνάτιο Καζάκο. Όπως μου είπε:

-Αφού προσκυνήσαμε λοιπόν το σπήλαιο των ποιμένων, κατευθυνθήκαμε προς το αρχονταρίκι για το καθιερωμένο κέρασμα. Βγαίνοντας οι προσκυνητές είχαμε κάνει πηγαδάκια και πίναμε το καφεδάκι μας ώσπου άξαφνα άρχισε να φωνάζει μια γυναίκα με ένα κοριτσάκι κατευθυνόμενη προς τον Πατέρα Ιγνάτιο.

-Πάτερ, Πάτερ το κοριτσάκι μου έχει όγκο...να εδώ στην μύτη του. Έχουμε έρθει από Αμερική και οι γιατροί δεν μας δώσανε καμία ελπίδα. Μας συνέστησαν δε να μην ακουμπήσουμε αυτόν τον όγκο γιατί θα μπορούσε να αποβεί μοιραίο. Εγώ όμως πήρα το παιδί μου γιατί πιστεύω ότι θα μου το κάνει καλά ο Άγιος Σάββας. Με το

που άκουσε αυτό, τρέχει ο Πατέρας Ιγνάτιος μέσα στην εκκλησία για να φέρει ένα μπαμπακάκι με λάδι από την καντήλα του Αγίου Σάββα και σταυρώνοντας την μυτούλα του κοριτσιού τρεις φορές έπεσε ο όγκος σαν πορτοκάλι στα χέρια του Πατέρα Ιγνάτιου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Προσωπικές μαρτυρίες του Αγιοταφίτου
Πατέρα Παντελεήμονα

Την τελευταία Κυριακή του Ιουνίου του 1994 χωροστατούσε ο Σεβαστίας Κορνήλιος. Εγώ ήμουν φύλακας. Κατά τις 9.30 έφυγε με το που τέλειωσε η χωροστασία. Ήμουνα στην αποθήκη την δικιά μας. Γυρίζω μέσα και μια μοναχή μου λέει:

-Πατέρα Παντελεήμονα εκεί πέρα είδα το Άγιο Φως.

-Ποιό Άγιο Φως ; την ρώτησα και μπήκα μέσα και έσβησα τα κεριά. Βγαίνω έξω, κάθομαι στον προθάλαμο του Αγγέλου και βλέπω μια τρομερή αστραπή πίσω από την αναπαράσταση της Αναστάσεως που υπάρχει στην πόρτα και βλέπω πίσω από το μάρμαρο μια κοφτή αστραπή μια από δεξιά του τάφου, μια από αριστερά και σε όλο τον τάφο. Για 10 μέρες, όταν παραλάμβαναν τον Πανάγιο Τάφο γινόταν αυτό το θαύμα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ

Έβγαινε Άγιο Φως στο παρεκκλήσιο
του Φραγγελώματος

Ο Αγιοταφίτης Πατέρας Σαμουήλ, τον οποία γνώρισα προσωπικά και τον οποίο υπεραγαπώ, το 2010 μας είπε ότι όταν είχε πρωτοέρθει στα Ιεροσόλυμα σαν Αγιοταφίτης, η πίστη του δεν ήταν τόσο θερμή. Ίσως γι' αυτό ο Θεός επέτρεψε να γίνει μάρτυρας πολλών θαυμάτων που όταν τα διηγείται κλαίει. Όπως μας διηγήθηκε στην ξενάγηση που μας έκανε στον Ναό της Αναστάσεως, μια μέρα άναβε τα κεριά στο Παρεκκλήσιο του Φραγγελώματος και τσουπ το Άγιο Φως σαν ταινιώδη αστραπή ξεπρόβαλε από την εικόνα που υπάρχει στο κέντρο του παρεκκλησίου και μετά ακολούθησαν πιο πολλές, πιο έντονες.

-Εδώ βλέπουμε τον Χριστό αλλά και τον Διάβολο, μας είπε.

-Πόσο αλήθεια είναι όλα αυτά που μας είπε...

-Πόσοι συμπροσκυνητές δεν μας εμπιστεύτηκαν τέτοιες μαρτυρίες και μεις σαν άλλοι Ιουδαίοι δεν πιστεύουμε αλλά βρίσκουμε προφάσεις εν αμαρτίες. Τι να πούμε για την κοπέλα που είδε τον Χριστό εξερχόμενη από τον Πανάγιο Τάφο, με εμφανή τα στίγματα από τα καρφιά και το αίμα να τρέχει; Έπρεπε να τον ψηλαφίσει για να διαπιστώσει ότι ήταν όντως ο Ζωοδότης Ιησούς

Χριστός μας που αναστήθηκε την τρίτη μέρα μετά από την ταφή του; Ή θα αποκρύψουμε και αυτή την αλήθεια; Μπορεί μέσα από αυτό το βιβλίο να κατηγορηθούμε για υπερβολές όμως τόσοι άνθρωποι γίνανε μάρτυρες θαυμαστών πραγμάτων και από ταπείνωση και μόνο μας παρακάλεσαν να μην κοινολογήσουμε τα ονόματά τους. Δεν θέλω να μιλήσω τόσο για τις δικές μου εμπειρίες σε αυτό το βιβλίο. Έχω καταθέσει ελάχιστα προσωπικά βιώματα, τα οποία σκοπεύω να συμπεριλάβω στον επόμενο τόμο. Έχω όμως επιλέξει να βάλω θαύματα συμπροσκυνητών, φίλων, πατέρων και αδελφών και όλα προς Δόξαν Θεού.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Ο διάβολος την απείλησε ότι θα την τιμωρήσει που κατεβάζει κόσμο στα Ιεροσόλυμα

Η κυρία Σοφία Αθανασοπούλου επισκέφεται τα Ιεροσόλυμα εδώ και δεκαετίες. Από ότι μου είπε στο παρελθόν οργάνωνε δικό της γκρουπ και έρχονταν όλοι μαζί στα αγιασμένα τούτα χώματα. Εγώ είχα την ιδιαίτερη ευλογία και

χαρά να την γνωρίσω σε ένα πρόσφατο προσκύνημα και οφείλω να ομολογήσω ότι σάστισα με όσα μου εξομολογήθηκε όταν την παρακάλεσα να μοιραστεί κάποια βιώματα της από την Αγία Γη για να τα βάλω στο βιβλίο. Οφείλω να ομολογήσω ότι συγκλονίστηκα από όσα μου εκμυστηρεύτηκε και την ευχαριστώ που συνέναισε στο να δημοσιευτούν οι προσωπικές της μαρτυρίες. Όπως μου είπε, πριν κατέβει στην Αγία Γη τον Αύγουστο του 2018, ο διάβολος την απείλησε, λέγοντας της τα εξής:

-Άχ, τι μου έκανες... Δεν φτάνει που έχεις άρρωστο παιδί, μου κατεβάζεις και κόσμο στα Ιεροσόλυμα; Θα δεις τι θα σου κάνω εγώ! Δεν θα μου την γλυτώσεις αυτή την φορά.

Η αγαπητή κυρία Σοφία μου είπε ότι κατατρόμαξε από το μένος και την κακία του μισόκαλου. Την έχει απειλήσει αρκετές φορές στο παρελθόν αλλά τούτη την φορά φοβήθηκε πραγματικά. Η διήγησή της φίλης μας Σοφίας αποδεικνύει περίτρανα την ιδιαίτερη ευλογία που αποκομίζουν οι προσκυνητές που επισκέφονται τα αγιασμένα χώματα της Ιερουσαλήμ και των γύρω περιοχών. Η ουράνια ευωδία συνοδεύει τον προσκυνητή παντού ενώ η παρουσία του Ιησού Χριστού είναι ολοζώντανη σε κάθε βήμα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ

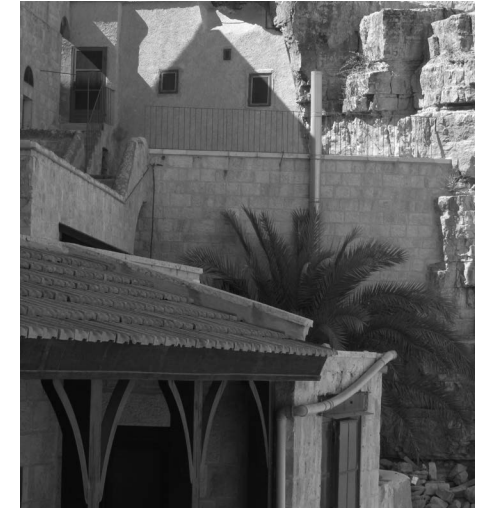
Ένα άλλο θαύμα στην Μονή του Χοζεβά
το Μάρτιο του 2018

Στο προηγούμενο μου βιβλίο έχω αναφερθεί στην θεοδώρητη ευωδία που αναδίνει το καλιμαύχι του Ρουμάνου Χοζεβίτου κάθε φορά που επισκεφτόμαστε την Ιερά Μονή Χοζεβά στην τοποθεσία Νάχαλ Πράτ όπως την αποκαλούν οι εβραίοι. Εγώ και η συμπροσκυνήτρια μου Δήμητρα Παπαδοπούλου, η οποία έχει βρεθεί στην Αγία Γη αρκετές φορές, παρατηρήσαμε τον Μάρτιο του 2018 μια πολύ έντονη ευωδία σαν μπουκέτα από τριαντάφυλλα εαρινού ανθώνος να αναδύονται κατά κύματα από τις λάρνακες των Οσίων και να διαχέονται σε όλο τον ναό. Καθισμένες σε ένα στασίδι, απολαμβάναμε την θεία ευωδία η οποία έχει αφήσει ανεξίτηλα σημάδια στην μνήμη και την καρδιά μας. Αλλά φέτος τον Αύγουστο του 2018, η ευωδία ήταν πιο έντονη από κάθε άλλη φορά και βάλουμε τα κλάματα. Είναι κάποια συναισθήματα απεριγράπτα και αυτό που συμβαίνει με το προσκύνημα του Χοζεβά είναι πραγματικά ανεπανάληπτο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ

Χορεία Σαββαϊτών Πατέρων

Παρόλο που η Λαύρα του Αγίου Σάββα είναι άβατο για τις γυναίκες, πάντα θα βγει κάποιος Μοναχός, ο οποίος έχει ως διακόνημα να περιποιηθεί τις γυναίκες, να φέρει δηλαδή Ιερά Λείψανα για να τα προσκυνήσουν, να μοιράσει

λαδάκι ή αγίασμα του Αγίου Σάββα. Μια φορά όπως μας διηγήθηκε ο Μοναχός Εφραίμ που εδώ και χρόνια μας καλωσορίζει με το χαμόγελο στα χείλη, μια γυναίκα αξιώθηκε να δει χορεία Σαββαϊτών Πατέρων να εισέρχονται στη μονή ενώ οι υπόλοιποι δεν τους έβλεπαν. Ξαφνικά φώναξε και είπε στους συμπροσκυνητές της:

- Μα καλά γιατί δεν χαιρετάτε τους Μοναχούς που μπαίνουν στο μοναστήρι;

Και τότε όλοι κατάλαβαν ότι επρόκειτο για τους Σαββαϊτές Πατέρες.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ

Η Παναγιά λες και μας άκουγε...

Ήταν Αύγουστος του 2018, όταν κάποιοι φίλοι προσκυνητές συγκεντρώθηκαν στο Ελευθέριος Βενιζέλος για να πετάξουν με την Alitalia στην ευλογημένη γη των Ιεροσολύμων. Όλοι τους γνωστοί από προηγούμενα ταξίδια επιθυμούσαν να εορτάσουν την Κοίμηση της Θεοτόκου και να νιώσουν την ασύλληπτη, δονούσα ωραιότητα, η οποία βρίσκεται πέραν της λογικής, της αισθητικής και της μεταφυσικής. Όπως μας περιγράφει η συμπροσκυνήτρια μας Θεοδοσία, αυτό που αισθάνθηκε εκείνη την ημέρα στην Γεσθημανή είναι άφατο, ανέκφραστο, ακατάληπτο. Φαίνεται να μην συστοιχείται σε δογματικές, παγιωμένες γνώσεις... Ύπερβαίνει την λογική και συνάμα συμβαδίζει με την καρδιά. Όπως ομολογεί συγκινημένη :

- Η Παναγία μας, «της ευωδίας το σεπτόν σκηνωμα» ήταν παρούσα καθόλη την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας! Την ένιωθα. Η Παναγία, της οποίας τα εντάφια ευωδίαζαν, κατά τον άγιο Ιωάννη Δαμασκηνό, ήταν εκεί.

Ο προσκυνητής χάνει πλέον το παιχνίδι αίτιο-αιτιατό, «οξειδώνεται», αναπνέει μια ιδιάζουσα ευωδία ζωής αθανάτου, και πλημμυρίζει από απροσδιόριστο κάλλος.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Η θαυματουργή Φοινικιά του Αγίου Σάββα

Όπως είπαμε και προηγουμένως το μοναστήρι του Αγίου Σάββα στα Ιεροσόλυμα είναι ανδρικό και άβατο για τις γυναίκες. Στις γυναίκες, οι μοναχοί βγάζουν άγια λείψανα, για να τα προσκυνήσουν στην πύλη της μονής, και μοιράζουν αγίασμα και λαδάκι, προκειμένου να σταυρώνονται, ιδιαίτερα όσοι έχουν καρκίνο. Στην αυλή της μονής υπάρχει μια φοινικιά, την οποία κατά την παράδοση, φύτεψε ο Άγιος Σάββας. Τα φύλλα της θεωρούνται κατάλληλα για την απόκτηση παιδιών από όσες γυναίκες δυσκολεύονται να τεκνοποιήσουν. Οι μοναχοί προσφέρουν τα φύλλα, τα οποία οι γυναίκες βράζουν και πίνουν το ρόφημα, αφού πρώτα έχουν νηστέψει σαράντα ημέρες. Οι μαρτυρίες των γυναικών που δυσκολεύονταν να κάνουν παιδιά, αλλά τελικά τα κατάφεραν, είναι πολλές. Εμείς θα αναφέρουμε την μαρτυρία μιας συμπροσκυνήτριας και εν Χριστώ αδελφής μας, η οποία μαρτυρεί ότι είχε επισκεφτεί τη μονή και είχε εξομολογηθεί στους μοναχούς πως η κόρη της δεν μπορούσε να κάνει παιδιά. Οι μοναχοί της έδωσαν τα φύλλα για την κόρη της και της ζήτησαν να προσευχηθεί. Επειδή όμως η κόρη δυσκολευόταν να νηστέψει εξαιτίας κάποιου

προβλήματος, η μητέρα αποφάσισε να νηστέφει η ίδια 40 ημέρες, και μάλιστα κρυφά από όλους, και έδωσε στην κόρη της να πει το ρόφημα. Πραγματικά, το θαύμα έγινε! Η κόρη της έμεινε έγκυος και ολόκληρη η οικογένεια έσπευσε στην ιερά μονή, να προσκυνήσει τον Άγιο και να τον ευχαριστήσει.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η εμφάνιση του φιλμ και η μεγάλη έκπληξη

Μία Ελληνίδα προσκυνήτρια και αδελφή μας επισκέφθηκε πρόσφατα τούς Αγίους Τόπους. Έβγαλε διάφορες φωτογραφίες μέσα στο Ναό της Αναστάσεως και σε άλλα προσκυνήματα. Όταν γύρισε στην Ελλάδα, έδωσε το φιλμ για εμφάνιση. Κατά την διάρκεια των φωτογραφήσεων, δεν παρατήρησε να γίνεται κάτι ιδιαίτερο στις λήψεις που έκανε. Μας θυμίζει λίγο την περίπτωση του Αναστασίου και της Άννας Μουζάκη που ακολουθεί παρακάτω. Λοιπόν, η προσκυνήτρια μας έβλεπε κανονικά τούς χώρους, τα αντικείμενα και τα πρόσωπα που εστίαζε με την φωτογραφική της μηχανή.

Κατά την εμφάνιση όμως του φιλμ στο φωτογραφείο, σε μία από τις φωτογραφίες μέσα στον Ναό της Αναστάσεως εμφανίστηκε ο Χριστός! Το ίδιο συνέβη και σε άλλη εν Χριστώ αδελφή μας,

η οποία είδε τον Ιησού Χριστό μας όπως ακριβώς εμφανίστηκε στο φιλμ, αλλά με τα ίδια της μάτια αυτή τη φορά, με αίμα στις παλάμες Του, από την Σταύρωσή Του. Το θαύμα αυτό, το γνωρίζουμε όλοι από λαϊκούς, Πατέρες έως και Γέροντες. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι απέναντι από τον Ναό της Αναστάσεως στα Ιεροσόλυμα, βρίσκεται το Μετόχι της Γεθσημανή με την Αγία εικόνα του σκηνώματος της Παναγίας από την Κοίμησή Της. Ο πατήρ Νεκτάριος και πρώην φύλακας του συγκεκριμένου προσκυνήματος, είχε αναρτημένη αυτήν την εικόνα σε ένα ταμπλώ μαζί με άλλες φωτογραφίες, μέσα στο εκκλησάκι απέναντι από την πόρτα όπως εισερχόμαστε στο ναΐσκο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Η δαιμονισμένη κοπέλα που έγινε καλά.

Τον Αύγουστο του 2018, εγώ και ο άνδρας μου είχαμε έρθει στην Αγία Γη για να γιορτάσουμε την Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου. Θελήσαμε να πάμε να προσκυνήσουμε στον Πανάγιο Τάφο. Όταν φτάσαμε, στον ναό γινόταν το αδιαχώρητο. Η ουρά ήταν πολύ μεγάλη αλλά χωρίς ιδιαίτερο σπρώξιμο. Μπροστά μας στέκονταν δύο Ρουμάνες προσκυνήτριες γύρω στα 30 που μάλλον ήταν αδελφές. Όταν η μια από τις δυο κοπέλες πήγε να προσκυνήσει στην πλάκα του Αγγέλου

που βρίσκεται στον προθάλαμο του Παναγίου Τάφου, εμείς και ο Αγιοταφίτης Πατέρας Θεόδουλος που βρισκόταν εκείνη την στιγμή εκεί γίναμε αυτόπτες μάρτυρες ενός περιστατικού που έχουμε ξαναζήσει στον Άγιο Σάββα με μια κοπέλα που βρισκόταν στο γκρουπ μας. Η κοπέλα άρχισε να τραντάζεται. Φάνηκε πως βασανιζόταν από κάποιο πονηρό πνεύμα. Τα μάτια της ήταν κλειστά και σπάραζε. Μετά από λίγα λεπτά, η νεαρή Ρουμάννα είχε συνέλθει. Εισερχόμενη στον Πανάγιο Τάφο, ήταν πια γαλήνια και ειρηνική. Τώρα πια το δαιμόνιο είχε εξέλθει.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Άλλο ένα θαύμα της Παναγίας μας
τον Οκτώβριο του 2012

Πολλά είναι τα θαύματα που η Ηγουμένη Σεραφείμα της Ιεράς Μονής Σειδανάγιας της Ιερουσαλήμ μας έχει διηγηθεί κατά καιρούς. Ένα θαύμα που αξίζει να συμπεριληφθεί σε αυτόν τον τόμο είναι και το ακόλουθο που μας διηγήθηκε:

Μια μέρα νωρίς το πρωί το Μοναστήρι της Σειδανάγιας στη Συρία επισκέφθηκε ένα άτομο που έφερε και μια λαμπάδα ύψους 1,60 μ και ανέφερε ότι ήταν τάμα του. Στην πόρτα της εκκλησίας τον συνάντησε η μοναχή Μαρίνα Maalouf. Της έδωσε χρήματα να τα βάλ-

λει στο ταμείο δωρεών και της είπε να ανάψει τη λαμπάδα μπροστά στην εικόνα της Παναγίας γιατί την έχει κάνει τάμα. Έδειχνε βιαστικός. Η μοναχή επανειλημμένα επιχείρησε ν'ανάψει τη λαμπάδα αλλά αυτή δεν άναβε. Σε λίγο ακούστηκαν κραυγές έξω από τη μονή. Έσπευσαν οι μοναχές να δουν τι συμβαίνει και διαπίστωσαν ότι ο ιδιόρρυθμος επισκέπτης είχε υποστεί καρδιακή προσβολή και πέθανε κατά την έξοδο του από τη μονή. Αμέσως έφτασε κλιμάκιο των συριακών μυστικών υπηρεσιών που διεξήγαγε έρευνα. Στη συνέχεια οι αρχές ανακάλυψαν ότι η λαμπάδα που δεν άναβε περιείχε εκρηκτική ύλη TNT, δυναμίτη και ήταν προορισμένη να ανατινάξει τη μονή.

Το θαύμα αυτό συνέβη στις 9 Οκτώβρη 2012 και αναφέρεται σε πολλά αραβικά μέσα όπως το Addiyar, Gazire.com.

Η Παναγία δεν επέτρεψε στους «αντάρτες» να ταπεινώσουν την ιστορική της μονή που χτίσθηκε από τον Ιουστιανιανό όταν είχε βγει για κυνήγι και είδε ένα θηλυκό ελάφι που το είχε για θήραμα να μεταμορφώνεται σε μια λευκή υπέρλαμπρη Δέσποινα και τον επέπληξε με τα λόγια : Ιουστιανιανέ γιατί με διώκεις; Αναρίθμητα είναι τα θαύματα που πραγματοποιούνται σε αυτόν τον τόπο. Η μοναχή Σεραφείμα από την Ιερά Μονή Σειδανάγιας στην παλαιά πόλη της Ιερου-

σαλήμ μας έχει διηγηθεί ένα σωρό ιστορίες με άτεκνες γυναίκες που πήραν το θαυματουργικό φυτιλάκι της Παναγίας και συνέλαβαν. Η ιστορία του Σωτήρη και της Στέλλας που ακολουθεί λίγο πιο κάτω αποτελούν απόδειξη των υπερφυσών θαυμάτων που επιτελεί η Παναγία μας σε όποιον την επικαλείται με πίστη και ευλάβεια. Επειδή η καταγωγή μου είναι από το Αϊβαλί και οι δικοί μου ήρθαν πρόσφυγες στην Ελλάδα θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση και να παραθέσω ένα θαύμα για την Μεριέμ του Τούρκου.

Στα χρόνια της ελληνικής επανάστασης του 1821, λίγο πριν τη μεγάλη καταστροφή της Χίου, το νησί λεηλατήθηκε από τους Τούρκους. Δύο Έλληνες, ενώ έφευγαν για να γλυτώσουν, συνάντησαν ένα τούρκο. Εκείνος τότε τους έδωσε μια εικόνα λέγοντας:

-Πάρετε αυτή τη Μεριέμ (Μαρία).

Οι έλληνες κοντοστάθηκαν διστακτικοί, οπότε ο Τούρκος εξηγήθηκε:

-Προσπάθησα με ένα τσεκούρι να την κομματιάσω, για να βάλω τα σανίδια στη φωτιά. Το τσεκούρι χτύπησε πολλές φορές την εικόνα, εκείνη όμως δεν έπαθε τίποτε. Την κοίταξα προσεκτικά και είδα το εικονιζόμενο πρόσωπο να μου χαμογελά. Κατάλαβα ότι η πίστη σας είναι μεγάλη κι ότι η εικόνα αυτή δεν πρέπει να καταστραφεί. Να την πάρετε και να την βάλετε στην

εκκλησία σας.

Οι Έλληνες την πήραν, την έκρουσαν σε ένα σακκί και ξεκίνησαν για το Ρεϊζδερέ της Μικράς Ασίας. Η εικόνα τοποθετήθηκε στον ναό της μονής του Αγίου Νικολάου, όπου γρήγορα έγινε η παρηγοριά των δυστυχισμένων και ο ιατρός των ασθενών. Μεταξύ των πολλών της θαυμάτων αναφέρουμε το εξής:

Κάποια γυναίκα άρρωστη ζήτησε από την Παναγία να τη θεραπεύσει κι έταξε σαν αφιέρωμα να της προσφέρει τα βραχιόλια της. Πράγματι έγινε καλά. Η μεγάλη όμως απόσταση του τόπου της από το Ρεϊζδερέ την εμπόδιζε να πραγματοποιήσει την υπόσχεσή της. Πάντως δεν έπαυε να σκέπτεται την υποχρέωσή της απέναντι στην Παναγία.

Κάποια ημέρα είδε με κατάπληξη ότι τα βραχιόλια της έλειπαν. Υπέθεσε ότι της τα έκλεψαν. Ξεκίνησε τότε να πάει στο μοναστήρι και να αναπληρώσει την αξία τους με χρήματα. Όταν έφτασε, ανέφερε στην ηγουμένη το γεγονός, κι εκείνη την οδήγησε μπροστά στην εικόνα. Εκεί με κατάπληξη αντίκρουσε τα δυο της βραχιόλια, που με μυστηριώδη τρόπο είχαν βρεθεί πριν λίγες ημέρες κοντά στα άλλα αφιερώματα. Η Παναγία είχε εκπληρώσει την επιθυμία της πιστής γυναίκας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ήταν και τα δύο κοριτσάκια ζωντανά

Ένα θαύμα που μας έχουν διηγηθεί πολλές φορές στην Αγία Γη των Ιεροσολύμων είναι και το εξής:

Ένας Μουσουλμάνος στην Αίγυπτο σκότωσε τη γυναίκα του και την έθαψε με τα δύο κοριτσάκια τους, το ένα ήταν μωρό και το άλλο 8 ετών. Τα παιδιά τα έθαψε ζωντανά! Στην συνέχεια κατήγγειλε στην αστυνομία ότι τα κορίτσια είχαν σκοτωθεί από έναν θείο τους. Ύστερα από 15 μέρες πέθανε ένα άλλο μέλος από το σόι τους. Οι συγγενείς του αποφάσισαν να τοποθετήσουν τον νεκρό στον τάφο όπου βρισκόταν η γυναίκα και τα δύο του παιδιά. Όταν άνοιξαν τον τάφο για την κηδεία, οι παρευρισκόμενοι δεν πίστευαν στα μάτια και στα αυτιά τους αφού βρήκαν κάτω από το χώμα τα δύο κοριτσάκια ΖΩΝΤΑΝΑ!!!

Το εκπληκτικό γεγονός διαδόθηκε σαν αστραπή σ' όλη τη χώρα και ο πατέρας των παιδιών ετοιμάστηκε για τη θανατική ποινή. Όπως ήταν φυσικό, οι ερωτήσεις έπεσαν βροχή πάνω στο μεγαλύτερο παιδί προκειμένου να τους διαφωτίσει για το πώς επέζησαν. Ένας άνδρας, ο οποίος φορούσε λευκά ρούχα που έλαμπαν σαν τον ήλιο, με χέρια ματωμέ-

να από πληγές, ερχόταν και μας έδινε φαγητό, ήταν η απάντηση της μικρής. Ακόμη, ο άνθρωπος αυτός ξυπνούσε και τη μαμά μου για να περιποιηθεί την αδελφή μου. Το εθνικό αιγυπτιακό κανάλι, το οποίο πήρε τη συνέντευξη, μετάδωσε μέσω της (μουσουλμάνας) δημοσιογράφου: -Ο άνδρας αυτός δε μπορεί να ήταν άλλος από τον ΙΗΣΟΥ, διότι κανείς άλλος δεν κάνει τέτοιου είδους πράγματα! Μπορεί μεν οι μουσουλμάνοι να δέχονται ότι ο «ISA» (Ιησούς) τα έκανε όλα αυτά, αλλά οι πληγές δείχνουν ότι πραγματικά σταυρώθηκε, όπως επίσης είναι ξεκάθαρο ότι ο Ιησούς ΖΕΙ. Εξάλλου, κανείς δε διανοήθηκε να μη βασιστεί στα λόγια του κοριτσιού, γιατί ούτε αυτή ούτε η αδελφούλα του θα ήταν δυνατό να επιζήσουν αν δε συνέβαινε ένα πραγματικό θαύμα. Οι ηγέτες των μουσουλμάνων βρίσκονται αντιμετώπι μ' ένα αδιέξοδο, καθώς ούτε την αυθεντικότητα του θαύματος μπορούν να αμφισβητήσουν ούτε και να περιορίσουν την έκταση που πήρε η δημοσιότητα της όλης ιστορίας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ

Η Παναγιά η Λιποθυμούσα
ανοιγόκλεινε τα μάτια της

Η Άσπα από το Μαρούσι και ο Ηλίας Κοκκινάκος από το Τορόντο του Καναδά βρέθηκαν στην Αγία Γη τον Αύγουστο του 2018 για να παρευρεθούν στις εορταστικές εκδηλώσεις εν όψει της εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου. Και οι δύο συμπροσκυνητές μου, περιέγραφαν με άφατη συγκίνηση τα όσα συνέβησαν κατά την επίσκεψη τους στον Πανάγιο Τάφο και πιο συγκεκριμένα στο σημείο που αποθησαυρίζεται η εικόνα της Παναγίας της Λιποθυμούσας στην οποία αναφερθήκαμε σε προηγούμενο μας κεφάλαιο. Όταν η Άσπα και ο Ηλίας μπήκαν στο χώρο όπου φυλάσσονται τα Ιερά Λείψανα πολλών Αγίων Πατέρων, άκουσαν το κλάμα μιας γυναίκας. Αυθόρμητα κοίταξαν επάνω και τι να δουν; Η Παναγιά ανοιγόκλεινε τα μάτια της. Όχι μια φορά αλλά πάρα πολλές φορές όπως μας εξομολογήθηκαν οι αδελφοί μας φανερά συγκλονισμένοι. Είναι γεγονός ότι κάθε φορά που επισκεπτόμαστε την Αγία Γη των Ιεροσολύμων, γινόμαστε κοινωνοί αρρήτων θαυμάτων και τα μάτια της ψυχής μας ανοίγουν για να δουν όλα αυτά τα υπερφυή θαυμαστά γεγονότα που πραγματοποιούνται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Οι κανδήλες και τα κεριά άναψαν από μόνα τους

Βρισκόμασταν μπροστά από το Ιερό Κουβούκλιο, όπως μας διηγείται η Μοναχή Σοφία Τσατσαρούνου, και εισήλθε ο Πατριάρχης στο Ιερό Κουβούκλιο. Ο Ναός ήταν σκοτεινός και τα μάτια όλων ήταν κολλημένα στους Αγιοταφίτες Πατέρες, οι οποίοι με αγωνία αλλά και λαχτάρα περίμεναν την έξοδο του Πατριάρχη με το Άγιο Φως. Λίγα λεπτά όμως πριν βγει ο Πατριάρχης, όπως μας εξομολογείται με συγκίνηση η Μοναχή Σοφία, είδε ιδίους όμασιν την αυτανάφλεξη των κανδηλιών και λίγα μέτρα πιο πέρα κάποιες κυρίες των οποίων τα κεριά είχαν ανάψει από μόνα τους. Δεν προλαβαίνει να γυρίσει το κεφάλι της από αριστερά και τι να δει; Ω, του θαύματος τα κεριά των διπλανών είχαν κι αυτά ανάψει. Ο κόσμος έκλαιγε από χαρά και εκείνη χαιρόταν που ήταν καλεσμένη στο γιορτάσι του Χριστού μας. Άναψε τα 33 κεριά και μόλις τα έβαλε στο πρόσωπο της δεν καιγόταν. Μάλιστα, η υφή της φλόγας, ήταν απαλή. Η ίδια λέει:

- Ένωσα τον σπινθήρα του Θεού στο πρόσωπο μου και από την χαρά μου κινούσα τα κεριά σε όλο το πρόσωπο μου. Κανένα έγκαιμα και κανένα κάψιμο. Το ίδιο κάνανε και κάτι ρωσίδες. Είμασταν όλοι συγκινημένοι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ

Το ένα ευρώ και τα δύο κομμάτια πίτσα

Την τελευταία μέρα της προσκυνηματικής μας εκδρομής, μας διηγείται μια εν Χριστώ αδελφή, εγώ και ο σύζυγος μου πεινάσαμε. Είχαμε μόνο ένα ευρώ και η πτήση για Ελλάδα ήταν μετά από 3 ώρες. Είχαμε έρθει στην Αγία Γη μετά από πολλές οικονομίες και κόπους. Δεν είχαμε φάει τίποτα από το πρωί γιατί είχαμε πάει να κοινωνήσουμε και ντρεπόμασταν να ζητήσουμε από κάποιον από το γκρουπ να μας δανείσει χρήματα να πάρουμε κάτι. Εγώ σιωπηλά παρακάλεσα την Παναγία να μας βρει φαγητό γιατί πεινούσα και ζαλιζόμουν. Και ώ του θαύματος, ενώ βρισκόμασταν στον δρόμο, πριν μαζευτούμε όλο το γκρουπ για να αναχωρήσουμε για Τελ Αβίβ, εμφανίστηκε μια κοπέλα, την οποία δεν την είχαμε δει όλο το πρωί, με δύο κομμάτια πίτσα και μας λέει : Αυτά είναι για σας. Η Παναγιά με πληροφόρησε να σας τα φέρω και εγώ δεν είχα άλλη επιλογή από το να υπακούσω.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ

Ο Ιησούς μέσα στον Πανάγιο Τάφο...

Το 2007, τρία παιδιά και φίλοι, η Ελένη Ξανθάκη, ο Αναστάσιος και η Άννα Μουζάκη, βρίσκονταν στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονα στον Διόνυσο. Το ίδιο βράδυ θα πετούσαν για Ισραήλ για να προσκυνήσουν στους Αγίους Τόπους. Στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονα Διόνυσου υπάρχει μια ολόσωμη εικόνα του Χριστού που τον αναπαριστά να φορά λευκό χιτώνα χωρίς υποδήματα. Η συμπροσκυνήτρια και προσωπική μου φίλη Ελένη προσκύνησε με κατάνυξη την εικόνα του Χριστούλη και έπεσε στα ανυπόδητα πόδια Του, παρακαλώντας τον να καταφέρει να πάει στους Αγίους Τόπους το βράδυ μαζί με τα άλλα δύο πνευματικοπαίδια του Μακαριστού Αρχιμανδρίτου Μάρκου Μανώλη. Επειδή φοβόταν μήπως γίνει κάτι και ακυρωθεί η εκδρομή, ζήτησε από τον Ιησού μας να πάνε όλα καλά. Ευτυχώς ελέησε ο Κύριος και μετά τον καθιερωμένο έλεγχο αεροδρομίου και τα τρία παιδιά κάθονταν δίπλα δίπλα στις θέσεις του αεροπλάνου και κλαίγανε από την χαρά τους που τελικά ο Θεός ευδόκησε να πατήσουν εκεί όπου έστησαν οι άχραντοι πόδες του Κυρίου μας. Όταν φτάσανε Τελ Αβίβ, όλο το γκρουπ του Ταξιδιωτικού Γραφείου Τρόοδος κατευθύνθηκε προς τα λεω-

φορεία. Πρώτη στάση, ο Πανάγιος Τάφος. Όλο το γκρουπ πετάει από την χαρά του, μα πιο πολύ αυτά τα τρία παιδιά, που μαζί με τον Πνευματικό τους, θα έχουν την ευλογία να προσκυνήσουν και να προσευχηθούν στον Πανάγιο Τάφο. Με το βλέπει η Ελένη μας τον Ναό της Αναστάσεως λέει στον Χριστό μας: Αυτό ήταν Χριστέ μου... Ότι είχα να δω το είδα. Αν θες εσύ να ζήσω από δω και πέρα, αυτό είναι δικό σου θέλημα. Για μένα ήτανε το παν και μόνο που αντίκρουσα τον ναό. Μπήκαμε μέσα. Η κυρία Μαρία, η ξεναγός του πρακτορείου Τρόδος, ανέβηκε με το γκρουπ στον Γολγοθά. Εμείς ως νέα παιδιά, θέλαμε να προπορευτούμε. Δεν ξέραμε που βρισκόταν ο Πανάγιος Τάφος. Σαν ένα χέρι να μας κατεύθυνε, που δεν ήταν άλλο από εκείνο του Ιησού μας.

Έτσι η Ελένη, η Άννα και ο Αναστάσης αποκόπηκαν από το γκρουπ και κατευθύνθηκαν προς το Ιερό Κουβούκλιο. Ο Πατέρας Μάρκος Μανώλης είχε ήδη μπει στον προθάλαμο του Παναγίου Τάφου και στεκόταν αριστερά του Λίθου. Όπως περιγράφει η Ελένη μας : Εμείς τα τρία παιδιά, Η Άννα Μουζάκη, ο Αναστάσιος Μουζάκης και εγώ πήγαμε να μπορούμε στον Πανάγιο Τάφο και κατά θεία οικονομία δεν υπήρχε κανένας στην ουρά να περιμένει. Έτσι μπήκαμε κατευθείαν μέσα. Μπαίνω πρώτη εγώ. Πάω προσκυνάω τον λίθο και πάω στον παππούλη και του λέω: Πάτερ μου πότε θα πάμε να βαπτισθούμε;

Εκείνος χαμογέλασε και μου είπε ότι θα πάμε στον Ιορδάνη Ποταμό αλλά ότι είναι τυπικό βάπτισμα γιατί έχουμε ήδη βαπτιστεί. Προχωράω και προσκυνώ. Πίσω μου έρχονται η Άννα με τον Αναστάση. Θέλανε να καταγράψουνε τον Πατέρα Μάρκο με την κάμερα διότι ήταν ο πνευματικός τους και ήθελαν να έχουν κάτι για να τον θυμούνται. Πήγε η Άννα απέναντι από τον Πατέρα Μάρκο, δεξιά του Λίθου, δηλαδή, και έτσι όπως πήγε έβαλε τη κάμερα να καταγράφει τον Πατέρα Μάρκο και ο Πάτερ Μάρκος δεν έβγαινε στην κάμερα. Μετά ο Αγιοταφίτης πατέρας τους κάλεσε να βγούνε από τον τάφο και έτσι τα παιδιά βγήκανε. Όταν ο Αναστάσης ζήτησε να δει τι τράβηξε η Άννα του είπε ότι δεν φαινόταν ο Πατέρας Μάρκος. Αρπάζει την κάμερα ο Αναστάσης και ώ του θαύματος τι να δει; Στην κάμερα είχε καταγραφεί ο Ιησούς με τον λευκό χιτώνα του όπως τον είχαν δει στην ολόσωμη εικόνα της Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Τα χαρμόσινα νέα της εγκυμοσύνης
στο Φρέαρ του Ιακώβ

Στο τελευταίο προσκύνημα στους Αγίους Τόπους, μαζί με τον γλυκύτατο αείμνηστο Πατέρα Μάρκο, ένα απόγευμα μια κοπέλα από το γκρουπ μας του ζήτησε να εξομολογηθεί. Αφότου η εν Χριστώ αδελφή μας του είπε αυτά που ήθελε, ο Πατέρας Μάρκος της είπε χαμογελώντας, έχουμε και παιδάκι και θα είναι πολύ ευλογημένο... Η αδελφή μας δεν το γνώριζε και μάλιστα περίμενε να αδιαθετήσει. Το είπε στον σύζυγο και πήγε να φέρει τεστ εγκυμοσύνης. Το έκανε και βγήκε θετικό!!! Αργότερα όταν γεννήθηκε το κοριτσάκι τους, την ονόμασαν ΦΩΤΕΙΝΗ. Το διάλεξαν μαζί με τον Πατέρα Μάρκο γιατί την ημέρα που έγινε η εξομολόγηση βρισκόνταν στο Φρέαρ του Ιακώβ εκεί που συνάντησε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός την Αγία Φωτεινή την Σαμαρείτιδα.

Το Φρέαρ του Ιακώβ

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Ένας μοναχός προείπε τον θάνατο
του Πατέρα μου

Η Αγία Γη για μένα προσωπικά είναι η πατρίδα μου. Από τότε που επισκέφτηκα την Αγία Θεοβάδιστη Γη, ενήργησε ο ιερός αυτός μαγνητισμός. Τα συναισθήματα που νιώθω κάθε φορά που επισκέπτομαι τον τόπο όπου έστησαν οι άχραντοι πόδες του Κυρίου είναι δύσκολο να αποτυπωθούν στο χαρτί με λόγια. Οι προσευχές των Αγίων Πατέρων, ασκητών και μοναχών μας συντροφεύουν κάθε στιγμή και νιώθουμε διαρκή επικοινωνία μαζί τους. Σε μια τηλεφωνική επικοινωνία μου με έναν αγαπημένο φίλο και Πατέρα από τα Ιεροσόλυμα κατά την διάρκεια των capital controls του ανέφερα τη δυσκολία που είχαμε στη δουλειά. Εκείνος δεν έδωσε σημασία στο εργασιακό μου θέμα, αλλά προείπε, με τρόπο που αρχικά δεν κατάλαβα τι εννοούσε, ότι κάποιος θα έφευγε από την οικογένεια μου. Όντως μετά από τρεις μήνες έχασα τον πατέρα μου αναπάντεχα από έμφραγμα του μυοκαρδίου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Μαρτυρία της Μοναχής Σοφίας
Τσατσαρούνου σχετικά με το Άγιο Φως

Είναι συγκλονιστικό το γεγονός ότι όσοι προσκυνητές έχουν βρεθεί στην Αγία Γη Πάσχα, έχουν γίνει κοινωνοί υπέρλογων θαυμάτων που ζέσταναν την ψυχούλα τους και ανοίξαν τους πνευματικούς οφθαλμούς τους. Είναι αδύνατον να βρούμε έστω και έναν προσκυνητή που να μην έφυγε αλλαγμένος μετά από μια τέτοια εμπειρία. Πολλοί φίλοι αλλά και άγνωστοι προς εμάς έγιναν μάρτυρες θαυμαστών γεγονότων στην Αγία Γη των Ιεροσολύμων. Όπως μας διηγήθηκε η Μοναχή Σοφία Τσατσαρούνου σε μια πρόσφατη συνάντησή μας, το 2005 είχε την ιδιαίτερη ευλογία να βρεθεί στην Τελετή του Αγίου Φωτός. Το υπερφυσικό θαύμα του Αγίου Φωτός, που το είχε ξαναζήσει σε ένα προηγούμενο προσκύνημά της, αποτελούσε μια πρόγευση αλλά και επίρρωση σε αυτό που ο Θεός της επέτρεψε μετέπειτα να δει. Αυτό το ανεπανάληπτο, αδιαμφισβήτητο και υπέρλογο φαινόμενο της καθόδου του Αγίου Φωτός που συμβολίζει την Ανάσταση του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού συμβαίνει κάθε χρόνο και μόνο υπό την παρουσία του Ελληνορθόδοξου Πατριάρχη Ιεροσολύμων. Παρακάτω παραθέτω τι μας εξομολογήθηκε η Αδελφή Σοφία:

Από πολύ νωρίς το πρωί είχαμε όλοι συγκεντρωθεί έξω από τον Άγιο Κωνσταντίνο με την ελπίδα να εισέλθουμε στον Ναό της Αναστάσεως. Χιλιάδες προσκυνητές από όλον τον κόσμο περίμεναν καρτερικά ένα νεύμα της Ισραηλινής αστυνομίας για να προχωρήσουν πέρα από τα κιγκλιδώματα. Η αναμονή πολύωρη και εξουθενωτική. Σκέφτηκα να μπω στον Άγιο Κωνσταντίνο μήπως και τελικά δεν καταφέρω να μπω στον Ναό της Αναστάσεως. Υπήρχε και εκεί συνωστισμός αλλά κατάφερα να βρω μια γωνίτσα κοντά στο Ιερό. Οι ώρες πέρασαν και κατά τις 12.30 εισήλθε ο Πατριάρχης στο Ιερό Κουβούκλιο. Από μέσα μου στεναχωριόμουν που δεν μπήκα στον Ιερό Ναό της Αναστάσεως αλλά έκανα τον σταυρό μου και δόξασα στον Κύριο που βρισκόμουν έστω στον Άγιο Κωνσταντίνο. Δεν περίμενα σε καμιά περίπτωση να δω αυτό που είδα. Ξαφνικά είδαμε όσοι καθόμασταν μπροστά από το Ιερό, να ξεπετάγονται από το πουθενά δύο λευκογάλανες κινούμενες φλόγες που περιστρέφονταν, ενώ σε άλλο σημείο εμφανίστηκε το Άγιο Φως σαν ταινιώδεις αστραπές. Στον Ναό θα πρέπει να σημειωθεί δεν υπάρχει ηλεκτρικό ρεύμα και ηλεκτροφωτισμός. Όλος ο κόσμος έκλαιγε από χαρά και έκανε το σταυρό του. Όλοι μας δοξάζαμε τον Κύριο που μας αξίωσε να δούμε το θαυματουργικό και υπερκόσμιο φως που από ότι

μας είπαν κάποιοι πατέρες το έχουν δει να εμφανίζεται πολλές φορές μέσα αλλά και έξω από τον Πανάγιο Τάφο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

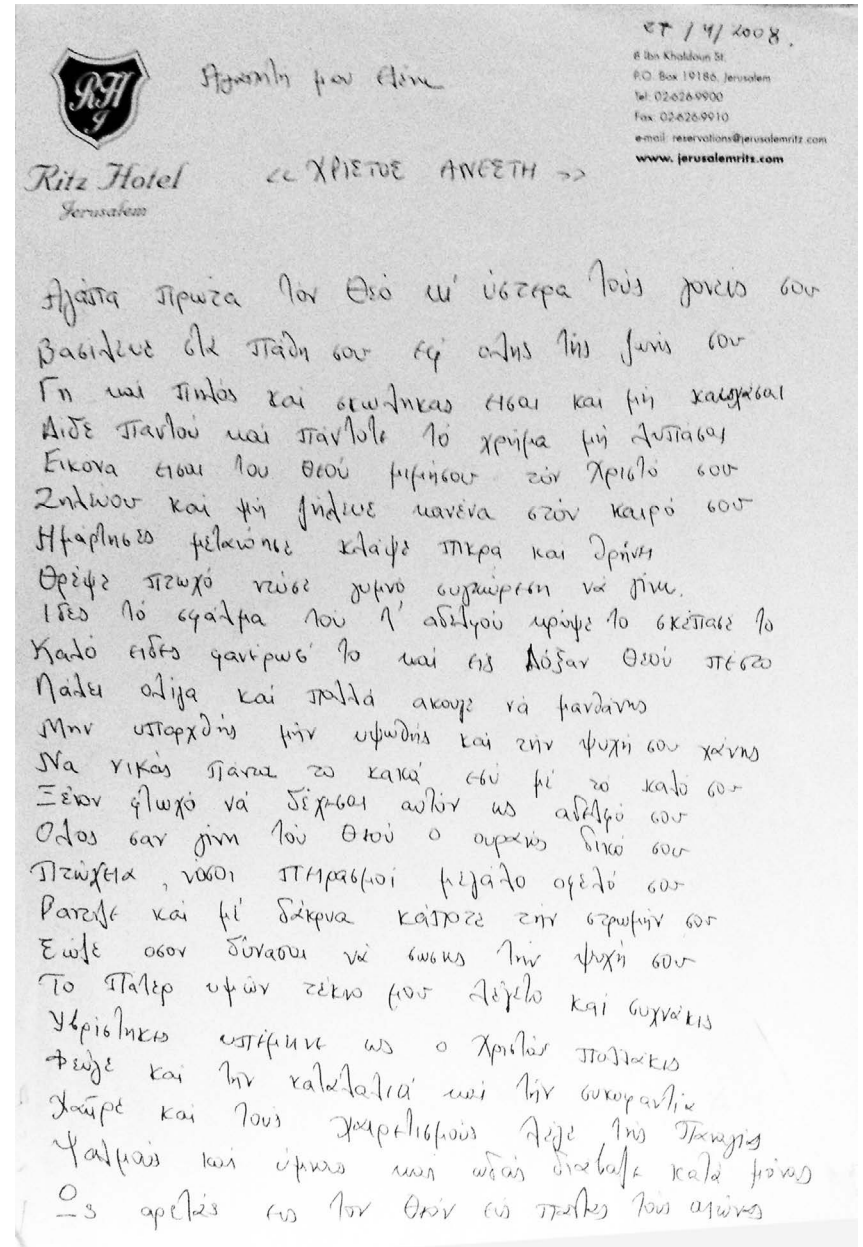
Η ρωσίδα μοναχή που είδε το Άγιο Φως

«Πέρυσι ο Θεός με αξίωσε να δω το Άγιο Φως», μας εξομολογήθηκε μια ρωσίδα μοναχή. Λίγα λεπτά πριν βγει ο Πατριάρχης από το κουβούκλιο του Πανάγιου Τάφου είδα μια μεγάλη δέσμη φωτός να διαπερνάει τα τσιμέντα του τρούλου και να καταλήγει στον Πανάγιο Τάφο. Η έντονη λάμψη, που έμοιαζε με κολόνα φωτός, ανέβηκε ξανά στον τρούλο και στη συνέχεια κατέβηκε αστραπιαία στον Πανάγιο Τάφο. Τότε άνοιξε η πόρτα και ο Πατριάρχης βγήκε από το κουβούκλιο με το Άγιο Φως! Τα πρώτα λεπτά η φλόγα στα κεριά των πιστών δεν είναι φωτιά αλλά άκτιστο φως, όπως άκτιστος είναι και ο Θεός μας. Ο κόσμος βάζει τα κεριά στα χέρια και στο πρόσωπό του, “λούζεται” με Άγιο Φως και δεν καίγεται! Εκείνες τις στιγμές ο Θεός είναι μέσα στον ναό, Τον νιώθεις δίπλα σου, η παρουσία Του είναι παντού!»

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Το Αλφάβητο μέσα από τα μάτια ενός ασκητή του Ιορδάνου Ποταμού.

Όπως μας διηγήθηκε η Ξεναγός Ελένη Ξανθάκη, το 2008 ήταν μια προσκυνήτρια, ηλικίας περίπου 65 ετών, της οποίας η προγιαγιά είχε πάει στους Αγίους Τόπους μετά κόπων και βασάνων και είχε συναντήσει έναν ασκητή στην έρημο του Ιορδάνου ποταμού που την είχε ρωτήσει αν γνώριζε το αλφάβητο. Εκείνη δεν ήτανε γραμματιζούμενη γυναίκα γιατί τότε δεν μαθαίνανε γράμματα όπως σήμερα και του απάντησε πως δεν γνώριζε. Εκείνος της είπε: Θα σου το μάθω εγώ το αλφάβητο και ακριβώς περιέγραψε αυτά που λέει. Κάθε γράμμα και μια φράση. Παρακάτω παραθέτουμε το αλφάβητο το οποίο ήρθε στα χέρια της αδελφής μας Ελένης, όπως της παραδόθηκε για ενίσχυση και νουθεσία των αδελφών μας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Η Ιεροσολυμίτισσα δάκρυσε

Το 2012, η συμπροσκυνήτρια μου Σοφία Σκορδάλου από την Αίγινα είχε τάξει έναν τενεκέ λάδι στην Παναγιά την Ιεροσολυμίτισσα. Ήταν διακαής πόθος της να βρεθεί στα αγιασμένα χώματα. Έτσι έκλεισε τα εισητήρια της με το Ταξιδιωτικό Πρακτορείο ΜΥΣΤΑΚΙΔΗΣ ΤΟΥΡΣ και ανυπομονούσε να εκπληρώσει το τάμα της. Κατά τον έλεγχο αποσκευών από την Αεροπορική εταιρία ELAL, η Σοφία έπρεπε να απαντήσει σε ένα σωρό ερωτήσεις ρουτίνας και να εξηγήσει για ποιο λόγο ήθελε να μεταφέρει αυτόν τον τενεκέ με το λάδι. Κυριολεκτικά, έκαναν την αποσκευή της φύλλο και φτερό και την υπέστησαν σε αρκετή ταλαιπωρία πριν τελικά την κατευθύνουν προς τον γκισέ εισητηρίων για να βγάλει την κάρτα επιβίβασης και να παραλάβει το εισητήριο της. Ανακουφισμένη, προχώρησε προς την Πύλη Ε8 και κάθισε δίπλα μου περιγράφοντας την ταραχή που την κυρίευσε κατά τις ερωτήσεις του προσωπικού εδάφους της ELAL. Εγώ έχοντας ταξιδέψει αρκετές φορές στο Ισραήλ και έχοντας υποστεί το ίδιο περιστατικό άπειρες φορές την καθησύχασα και της είπα ότι σε μιάμιση ώρα θα είμαστε Αγία Γη και δεν χρειάζεται να ανησυχεί μήπως συμβεί κάτι. Φτάνοντας στον ησραηλινό αερολιμένα El Gurion, παραλάβαμε τις αποσκευές μας και κατευθυνθήκαμε προς το λε-

ωφορείο. Πρώτη στάση, η Βηθλέεμ, μετά ο Άγιος Στέφανος και τέλος το Θεομητορικό μνήμα στην Γεθσημανή. Φτάνοντας στη Γεθσημανή, η αδελφή μας Σοφία κυριεύτηκε από μια απερίγραπτη συγκίνηση. Κατεβαίνοντας τα σκαλιά, όπως μας περιέγραψε, αισθάνθηκε μια άρρητη ευωδία. Αφού κατέβηκε και το τελευταίο σκαλοπάτι και προσκύνησε τον τάφο της Αγίας Άννας, του Αγίου Ιωακείμ και του Ιωσήφ του Μνήστορος που βρίσκονται αριστερά και δεξιά, άρχισε να αισθάνεται συστολή και άφατο δέος. Κρατώντας σφιχτά τον τενεκέ με το λάδι, την έβλεπα μπροστά μου να απευθύνεται στον μακαριστό Μοναχό Πέτρο, τότε φύλακα του Θεομητορικού Μνήματος και να αφήνει τον τενεκέ όπως της υπέδειξε η ξεναγός μας Ελένη. Κατευθυνόμενη προς την εικόνα της Ιεροσολυμίτισσας και κάνοντας τρεις μετάνοιες, ξάφνου η Σοφία αρχίζει να κλαίει και να φωνάζει ότι γέμισαν τα ρούχα της δάκρυα από την Παναγία μας. Σπεύδω να προσκυνήσω κι εγώ και ώ του θαύματος αντίκρυσσα και γω το ίδιο θέαμα... Δίπλα μου η Σοφία με μουσκεμένα ρούχα και γω να κλαίω για την ελεεινότητα μας, μιας και η Παναγιά μας αξίωσε να γευτούμε την πλούσια ευλογία που νέμει η Υπεραγία Θεοτόκος σε όσους την ευλαβούνται.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ Η Αγία Νεφέλη

Το 2014 βρεθήκαμε με τον άνδρα μου στα Ιεροσόλυμα για να γιορτάσουμε την Μεταμόρφωση του Κυρίου σε μια εκδρομή που διοργάνωνε η Πειραιϊκή Εκκλησία με ξεναγό μας τον αγαπημένο εν Χριστώ αδελφό Λυκούργο Μαρκούδη. Η Αγία Νεφέλη καλύπτει κάθε χρόνο το όρος Θαβώρ στις 6 Αυγούστου, όταν εορτάζεται η Μεταμόρφωση του Χριστού και έτσι θέλαμε και μεις να γίνουμε μέτοχοι σε αυτή την χαρά του Αναληφθέντος Κυρίου και να απλώσουμε τα χέρια για να αγγίξουμε τη Νεφέλη που τόσες φορές η κα Καλυψώ μας, ξεναγός άλλου ταξιδιωτικού γραφείου, είχε διηγηθεί σε πάρα πολλά προσκυνήματα.

Εκεί στο Όρος Θαβώρ εμφανίζεται μια αόρατη θαυμαστή πλευρά αυτής της γιορτής όπου σε μια οποιαδήποτε εκκλησία του κόσμου δε μπορείς να δεις εκτός αν στο αποκαλύψει ο Θεός σε προσωπικό επίπεδο κατά τη Θ.Λειτουργία. Μπροστά σε χιλιάδες πιστούς και άπιστους κατεβαίνει πάνω από το ιερό βουνο ένα σύννεφο. Με το που αρχίζει η αγρυπνία, βλέπεις στην κορυφή του βουνού μες το σκοτάδι της νύχτας κάτι πορτοκαλί. Αυτό κινείται κάθετα προς την εκκλησία και στέκεται εκεί σαν μία πορτοκαλί γλώσσα μέχρι στις δώδεκα-μία σε μεγάλη απόσταση από το Όρος Θαβώρ. Με το που ξεκινά η Θεία Λειτουργία, ειδικά τη στιγμή του Χερουβικού, έρ-

χεται το σύννεφο προς το βουνό και αρχίζει να παίρνει διάφορα σχήματα και τότε αρχίζουν να κόβονται από το σύννεφο κομμάτια στρογγυλά ή μακρόστενα και παίρνουν τη μορφή πουλιών ή αγγέλων και έρχονται πάνω από τον τρούλο της εκκλησίας. Τα αισθάνεσαι αυτά τα κομματάκια. Είναι απαλά σα βαμβάκι και μπορείς να τ' αγγίζεις με τα χέρια σου. Στην φωτογραφική μας μηχανή εμφανίζονται ως πορτοκαλί φωταψίες. Τι δύναμη μας δίνουν όλες αυτές οι εμπειρίες να συνεχίσουμε τον αγώνα μας και να έχουμε την πίστη μας κραταιά.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ Πώς έφυγε το πονηρό πνεύμα- Μαρτυρία του Πατέρα Παντελεήμονα

Ο Πατέρας Παντελεήμων υπηρετεί τον Πανάγιο τάφο πάρα πολλά χρόνια και πολλές φορές έχει γίνει μάρτυρας θαυμαστών γεγονότων. Κάποια στιγμή, όπως είπε, ήρθε μια κοπέλα που της είχαν κάνει μάγια. Προσπαθούσαν να την βάλουν στον Πανάγιο Τάφο αλλά το πονηρό πνεύμα δεν την άφηνε. Την τραβούσανε και τελικά κατάφερε να μπει. Όταν μπήκε στον Πανάγιο Τάφο άρχισε να μουγκρίζει ο πονηρός. Ο Πατέρας Παντελεήμων του είπε:

«Γιατί μουγκρίζεις ρε;»

«Ο Ναζωραίος...» του είπε το πονηρό πνεύμα

«Που είναι ο Ναζωραίος;» τον ρώτησε απορημένος ο παππούλης.

«Κοιμάται πάνω στην πλάκα», του είπε.

«Τον βλέπεις» ρώτησε ξανά ο Πατέρας Παντε-
λεήμων «Τον βλέπω» του λέει.

«Ω Θεέ μου...Εδώ είναι ο Χριστούλης» ανα-
φώνησε ο Πατέρας και την μύρωσε με το λαδάκι
από την καντήλα, κάνοντας το σημείο του σταυ-
ρού και το κορίτσι επανήλθε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ

Οι λογισμοί είναι «αέρας»

Η ευλογία του Θεού μοιάζει σαν τον ήλιο που
σε ζεσταίνει και σου στέλνει το φως. Κάνοντας
το σημείο του σταυρού, πιάνουμε τα τέσσερα ση-
μεία του ορίζοντα και μέσα σε αυτά κλείνουμε
όλον τον κόσμο. Έχουμε γαλήνη, ειρήνη, πραό-
τητα και ευδαιμονία. Δυστυχώς η προσήλωση
μας στη στυγνή καθημερινότητα και η χαλαρό-
τητα της πίστης μας, μας στερεί στην δυνατό-
τητα πνευματικής ανάτασης και μας εγκλωβίζει
σε μια εικονική και ψεύτικη απεικόνιση της ευ-
τυχίας. Μεριμνούμε για πολλά αλλά δεν ζούμε
το αιώνιο παρόν του Θεού. Έτσι αναλωνόμαστε
στο χθες και του δίνουμε μια οντότητα χωρίς να
την έχει. Οι λογισμοί μας διαδέχονται ο ένας τον
άλλον κι αντί να τους αφήνουμε να προσπερνού-
νε, τους αναμασούμε και χανόμαστε μέσα στην
δίνη τους. Τους δίνουμε υποστάσεις που μπορεί
να αποβούν καταστροφικές για την υγεία μας.
Δεν θα μιλήσουμε για την αιτία τους αλλά για
το πως μπορούμε να τους αντιμετωπίσουμε. Η

απάντηση είναι απλή και έρχεται από τον αγα-
πημένο Σιναΐτη Πατέρα Παύλο της Ιεράς Μονής
Αγίας Αικατερίνης του Θεοβαδίστου Όρους Σινά,
ο οποίος σε μια πρόσφατη συνάντησή μας με
θέμα τους λογισμούς μας απάντησε με ένα τε-
ράστιο χαμόγελο να μην φοβόμαστε και να τους
αγνοούμε. “Είναι αέρας. Δεν έχουν υπόσταση”.
Πόσο μας βοήθησαν αυτά τα απλά λογάκια. Πρέ-
πει πάντα να είμαστε ενωμένοι με την πηγή της
Αγάπης και να είμαστε στερεωμένοι στην πίστη
γιατί μόνο τότε θα μπορούμε να αντιμετωπίσου-
με τα χτυπήματα του πονηρού με υπομονή και
ταπείνωση.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ

Ο Γέροντας με την μακριά γενειάδα
και οι δύο γυναίκες

Πολλές εμφανίσεις αγίων έχουν γίνει στα Ιερο-
σόλυμα σε απλούς λαϊκούς σαν εμάς. Δεν είναι η
πρώτη φορά που μας έχουν διηγηθεί περιστατι-
κά φίλοι προσκυνητές όπως το ακόλουθο:

- Πριν κάμποσο καιρό βρεθήκαμε δυό φίλες
στα Ιεροσόλυμα σε νοσοκομείο για μία μόνο
μέρα για λόγους ιατρικών εξετάσεων. Οι εξετά-
σεις κράτησαν όλη την ημέρα κι ήταν ήδη αργά
όταν τελειώσαμε. Ήταν απόγευμα αν θυμάμαι κι
είχε κιόλας νυχτώσει. Ήταν Φεβρουάριος και νύ-
χτωνε νωρίς. Έβρεχε μάλιστα καταρρακτωδώς.
Είχαμε, όμως, τον διακαή πόθο να προσκυνή-
σουμε στον Νάο της Αναστάσεως, στον Πανά-

γιο Τάφο. Δεν ξέραμε ποια ώρα κλείνει ο Ναός. Απ' την άλλη ξέραμε πως για να φθάσουμε μέχρι εκεί έπρεπε να περπατήσουμε αρκετά και εκτός από το πρόβλημα με τη βροχή είχαμε να αντιμετωπίσουμε και το πρόβλημα με το στενό που οδηγούσε στην εκκλησία. Το δάπεδο ήταν γλυστερό και ανώμαλο. Ήταν τόσο μεγάλη η επιθυμία μας να προσκυνήσουμε που αποφασίσαμε να καλέσουμε ένα ταξί και να πάμε. Πραγματικά είπαμε στον οδηγό να μας πάει στην Πύλη της Γιάφας και να μας περιμένει μέχρι να τελειώσουμε. Σε όλη τη διαδρομή έβρεχε τόσο πολύ που είμασταν σίγουρες πως και με τις ομπρέλες ακόμα θα γινόμασταν μουσκίδι. Το αυτοκίνητο στάθμευσε μπροστά από την Πύλη και ξαφνικά...ώ του θαύματος, η βροχή σταμάτησε εντελώς. Περπατήσαμε προσεκτικά μέχρι την εκκλησία. Για καλή μας τύχη ήταν ακόμα ανοιχτή. Μόλις μπήκαμε στην εκκλησία, κοιτάξαμε πίσω μας και διαπιστώσαμε ότι η βροχή άρχισε πάλι να πέφτει με την ίδια ένταση. Η εκκλησία ήταν σκοτεινή και φωτιζόταν μόνο από το φως των κεριών. Ήταν πολύ κατανυκτικά. Δεν υπήρχε άνθρωπος μέσα στο Ναό και γύρισα και ψιθύρισα στη φιλενάδα μου «τώρα εδώ είμαστε μόνο εμείς κι ο Θεός...». Το ίδιο ένιωθε κι εκείνη. Η Θεία παρουσία ήταν πραγματικά τόσο έντονη!

Ανεβήκαμε πρώτα στο Γολγοθά και μετά προσκυνήσαμε το μάρμαρο της Αποκαθήλωσης. Με κατάνυξη προχωρήσαμε στον Τάφο του Χριστού. Μπαίνοντας μέσα είδαμε με έκπληξη έναν πολύ

ηλικιωμένο και κάτισχνο μοναχό με μακριά λευκή γενιάδα, ο οποίος ήταν γονατισμένος μπροστά στον Τάφο, στριμωγμένος κυριολεκτικά στη γωνία και κρατούσε στα χέρια του ένα χιλιοχρησιμοποιημένο χαρτάκι με ονόματα που τα διάβαζε σιωπηλά υπό το φως ενός κεριού. Τον χαιρέτησαμε με ευλάβεια αλλά δεν πήραμε απάντηση. Ήταν σαν να μην υπήρχε ή σαν αν μην υπήρχαμε. Πράγμα αδύνατον γιατί δεν υπήρχε άνθρωπος πέρα από μας τους τρεις. Όταν βγήκαμε από τον Πανάγιο Τάφο, εγώ και η φίλη μου είμασταν σατισμένες. Αναρωτιόμασταν γιατί ο μοναχός δεν μας είχε προσέξει, γιατί διάβαζε ένα ολόκληρο τεφτέρι με ονόματα τέτοια ώρα με το φως ενός κεριού και γιατί ήταν τόσο στριμωγμένος στη γωνία αφού δεν υπήρχαν καθόλου προσκυνητές στην εκκλησία; Αφού τελειώσαμε το προσκύνημα ήταν ώρα πια να φύγουμε. Έξω εξακολουθούσε να βρέχει με την ίδια ένταση. Τη στιγμή που βγήκαμε από την πόρτα του Ναού, εντελώς ξαφνικά η βροχή σταμάτησε. Τι παράξενο...

Περπατήσαμε προς το ταξί και αμέσως μόλις μπήκαμε μέσα στο αυτοκίνητο άρχισε να βρέχει με την ίδια μανία. Ξέραμε πως αυτό που ζούσαμε ήταν κάτι απίστευτο και θαυμαστό. Παράλληλα δεν έφευγε απ' το μυαλό μας αυτό που είδαμε στον Τάφο του Χριστού. Μετά από μερικές βδομάδες κατέβηκα ξανά στα Ιεροσόλυμα και επισκέφθηκα ξανά τον Ναό της Αναστάσεως. Αυτή τη φορά πρόλαβα να πάω σε φυσιολογική ώρα. Μπροστά στον Τάφο του Χριστού, στεκόταν ένας

φύλακας του Τάφου που συντόνιζε την είσοδο των προσκυνητών. Όπως άλλωστε γίνεται πάντα. Τον πλησίασα και άρχισα να συνομιλώ μαζί του. Του είπα για την επίσκεψή μας την προηγούμενη φορά και του μίλησα για τον μοναχό που είχαμε δει εγώ και η φίλη μου. Του περιέγραφα ακριβώς τα χαρακτηριστικά του και του είπα πόσο παράξενο μας φάνηκε αυτό που συνέβαινε. Τον ρώτησα ποιος Αγιοταφίτης πατέρας ήταν.

Η απάντησή του ήταν αυτό που ήδη νιώθαμε: Κυρίες μου, τέτοιος μοναχός ούτε υπήρχε, ούτε υπάρχει στα Ιεροσόλυμα. Κάποιον άλλο είδατε εσείς...

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Το συγκλονιστικό θαύμα της Μαρίας Γιαχνάκη και της δικιάς μας Μαρίας Μ.

Γνωρίζουμε όλοι το μεγάλο θαύμα που έζησε η Μαρία Γιαχνάκη, η γνωστή σε όλους μας ρεπόρτερ και ανταποκριτής του γνωστού τηλεοπτικού σταθμού. Ζούσε, όπως ομολογεί η ίδια, χωρίς ιδιαίτερη σχέση με τον Θεό και την Ορθόδοξη Εκκλησία Του. Όταν μάλιστα έμαθε πως πάσχει από καρκίνο, κατέρρευσε. Όμως « τυχαίως » όμως, το αμέσως επόμενο ρεπορτάζ της, ήταν στους Αγίους Τόπους!

Μόλις έφθασε εκεί, τη συναντά η Ειρήνη, η οποία την ξεναγεί στα Πανάγια προσκυνηματα. Μετά την επιστροφή της στην Ελλάδα, έκανε επαναληπτικές εξετάσεις και τι να δει; Ο καρκί-

νος είχε εντελώς εξαφανιστεί! Το ίδιο συνέβη και σε μια φίλη και συμπροσκυνητριά μας την κυρία Μαρία με την οποία πρόπερσι συναντηθήκαμε τελείως τυχαία στα Ιεροσόλυμα για την αφή του Αγίου Φωτός. Πριν 3 χρόνια όπως μας διηγήθηκε διεγνώσθη με καρκίνο στην μήτρα ο οποίος ήταν μεταστατικός. Οι γιατροί δεν της έδιναν ελπίδες. Η ίδια πολύ βαθιά θρησκευόμενη αποφάσισε να μεταβεί στα Ιεροσόλυμα για να προσκυνήσει στον Πανάγιο Τάφο ελπίζοντας στο θαύμα. Πράγματι, γυρνώντας στην Ελλάδα υπεβλήθη σε εξετάσεις οι οποίες όμως δεν έδειξαν κανένα ίχνος καρκίνου. Ο γιατρός δεν το πίστευε. Από τότε μια φορά τον χρόνο έρχεται στα Ιεροσόλυμα για να ευχαριστήσει τον Κύριο μας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Θαύμα του Αγίου Φιλουμένου στον Απόστολο και την Ελισάβετ από την Ξάνθη

Ο Απόστολος και η Ελισάβετ Β. από την Ξάνθη είναι άλλο ένα ζευγάρι που δεν μπορούσε να τεκνοποιήσει. Παρακάτω ακολουθεί η μαρτυρία του αδελφού εν Χριστώ Αποστόλου: «Για τον Άγιο Φιλούμενο, την οσιακή βιοτή και το μαρτύριό του πληροφορήθηκα στη Μονή του Οσίου Δαυίδ στην Εύβοια από έναν ιεροδιάκονο της μητρόπολης Μόρφου. Πραγματικά συγκλονίστηκα από το Βίο του και κυρίως από το φρικτό μαρτύριό του. Αργότερα βρέθηκα στην Κύπρο για εργασιακούς λόγους, όπου και γνώρισα καλύτερα

από πρώτο χέρι τα θαυμαστά γεγονότα της επιγείου ζωής αλλά της επουρανίου δόξης του. Τον Αύγουστο του 2008 βρέθηκα στην Αγία Γη και μάλιστα στο φρέαρ του Ιακώβ και στο νεόδμητο Ναό της Αγίας Φωτεινής, όπου και είχε γίνει η μετακομιδή των λειψάνων του Αγίου Φιλουμένου από την Πατριαρχική Σχολή. Εκεί παρεκάλεσα θερμά τον Άγιο να μας χαρίσει ένα παιδάκι, καθώς με τη σύζυγό μου είχαμε οκτώ χρόνια γάμου, χωρίς να έχουμε αποκτήσει ακόμα παιδί. Πράγματι ο Άγιος εισάκουσε τις προσευχές μας και εν πλήρη δόξη εμφανίστηκε σε αδελφό μου ιεροδιάκονο και του είπε τα εξής: Τα παιδιά, ο Απόστολος και η Ελισάβετ να μη στενοχωρούνται γιατί ο πειρασμός θα λυθεί και θα αποκτήσουν σύντομα παιδί, αρκεί να προσπαθούν και με την υιοθεσία. Αυτό συνέβη το καλοκαίρι του 2009. Πράγματι η σειρά μας για υιοθεσία έφτασε και η χαρά μας ήταν απερίγραπτη! Ωστόσο οι βουλές του Κυρίου μας ήταν άλλες. Ξαφνικά η διαδικασία της υιοθεσίας σταμάτησε, καθώς είχαμε πλέον μόνιμα εγκατασταθεί στην Ελλάδα κι ως εκ τούτου οι κοινωνικοί λειτουργοί στην Κύπρο πάγωσαν τη διαδικασία. Όπως καταλαβαίνετε, η στενοχώρια μας ήταν μεγάλη, καθώς βλέπαμε ότι ένα όνειρο απομακρυνόταν! Παρόλα αυτά δε χάσαμε το κουράγιο μας και συνεχίσαμε να προσευχόμαστε στον Άγιο Φιλούμενο να μας χαρίσει ένα παιδάκι.

Πράγματι την ίδια χρονιά η σύζυγός μου συνέλαβε και η μικρή μας κόρη γεννήθηκε στις 6 Νοεμβρίου. Μάλιστα το παιδάκι μας πριν τη γέν-

νησή του κατά παραχώρηση του Θεού, το είδε σε όραμα ο φίλος μου ιεροδιάκονος, στον οποίο και είχε αποκαλύψει ο Άγιος εν πλήρη δόξη τη γέννηση του παιδιού μας! Μάλιστα το παιδάκι το είδε στο όραμά του να μπουσουλάει στο Φρέαρ του Ιακώβ και μας το περιέγραψε όπως ακριβώς γεννήθηκε! Η μικρή μας κόρη έλαβε το όνομα του Αγίου. Είμαστε πανευτυχείς εμείς οι ανάξι-οι, καθώς δια πρεσβειών του Αγίου Φιλουμένου στον Κύριο μας Ιησού Χριστό λάβαμε αυτή την ουράνια ευλογία.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η Στέλλα μας έκανε δύο υπέροχα παιδάκια χάρη στο θαυματουργό φυτιλάκι της Σεϊδανάγιας

Αναρίθμητα τα σύγχρονα θαύματα της Παναγίας μας, τα οποία βιώνουν καθημερινά συνάνθρωποί μας. Τι μπορεί να πει κανείς για τη μάνα της ανθρωπότητας; Τη μητέρα όλων μας που σπεύδει σε όσους την επικαλούνται με πίστη και αγάπη; Πάρα πολλές οι μαρτυρίες των ανθρώπων εκείνων που έχουν δεχτεί τις ευεργεσίες της σε όλο το μήκος και το πλάτος του πλανήτη. Ακόμη και σε αλλόθρησκους. Η παρουσία της Παναγίας στη ζωή μας είναι καθαρά βιωματική. Σε κάθε δύσκολη στιγμή Εκείνην επικαλούμαστε. Δεν είναι τυχαίο που κάθε φορά που μας συμβαίνει κάτι κακό λέμε «Παναγιά μου».

Η αδελφή μας, Στέλλα Ξυλούρη και προσωπική μου φίλη εδώ και πολλά χρόνια δεν κατάφερε να μείνει έγκυος. Ταλαιπωρημένη από

τις άπειρες εξωσωματικές και την ψυχολογική πίεση, αποφάσισε να εγκαταλείψει κάθε ελπίδα τεκνοποίησης. Οι γιατροί ήταν αρνητικοί στο ενδεχόμενο κάποιας κύησης και η ίδια πολύ κουρασμένη. Όταν το 2011, πέρασα από το μοναστήρι της Σεϊδανάγιας που βρίσκεται στον Ορθόδοξο χριστιανικό τομέα της παλαιάς πόλεως της Ιερουσαλήμ στ' αριστερά της οδού του Μαρτυρίου και όχι μακριά από τη μονή του Αγίου Χαραλάμπους, ζήτησα από την Ηγουμένη της Μονής, αδελφή Σεραφείμα το θαυματουργό φυτιλάκι για τα άτεκνα ζευγάρια. Μου έδειξε και ένα σωρό άλμπουμ από παιδάκια που γεννήθηκαν μετά από την κατάποση του φυτιλιού. Πριν προχωρήσω στο μεγάλο θαύμα που επιτέλεσε η Παναγία μας στην φίλη μου Στέλλα θα ήθελα να αναφερθώ λίγο στην ιστορική Ιερά μονή της Σεϊδανάγιας η οποία αποτελείται από ένα συγκρότημα πολλών κτισμάτων (κελλίων) τα οποία ανοίγουν στην εσωτερική αυλή. Μπαίνοντας κανείς στην μονή περνά από χαμηλή εξωτερική πύλη, η οποία φέρει την επιγραφή «Ελληνορθόδοξον Πατριαρχείον Ιεροσολύμων Ιερά μονή Σεϊδανάγιας» και τον οδηγεί στην εσωτερική αυλή δια μέσου στενού διαδρόμου. Μόλις προχωρήσει στ' αριστερά υπάρχει ευρύχωρη στοά η οποία οδηγεί στον κυρίως ναό, το καθολικό. Ο ναός είναι τρίκλιτη βασιλική με δυο υπερμεγέθεις κολόνες, οι οποίες ενώνονται με τον ανατολικό και δυτικό τοίχο με αψίδες. Έτσι ο ναός χωρίζεται σε τρία κλίτη τα οποία αποτελούν παρεκκλή-

σια. Στο μεν βόρειο κλίτος προς τιμήν των Αγίων Πάντων, στο νότιο προς τιμήν της Αγίας Άννης και της Μητρός της Μαρίας, και στο κεντρικό που είναι αφιερωμένο στην Υπαπαντή του Χριστού. Στο δυτικό μέρος του Παρεκκλησίου της Αγίας Άννης υπάρχει βαπτιστήριο σε σχήμα σταυρού όμοιο με τα πρωτοχριστιανικά βαπτιστήρια το οποίο κατεσκευάσθη με πρωτοβουλία του τότε αρχιμανδρίτη Αριστάρχου το 1997. Τελειώνοντας λοιπόν την περιγραφή και το ιστορικό της μονής, ας επανέλθουμε στο θαύμα που η φίλη μας Στέλλα και ο σύζυγος τους βίωσαν. Όταν με το καλό επέστρεψα στην Αθήνα, έδωσα στη Στέλλα το φυτιλάκι από την ακοίμητη κανδύλα της θαυματουργής εικόνας της Σεϊδανάγιας. Κάπως διστακτική, το πήρε και με ρώτησε τι έπρεπε να κάνει ακριβώς. Της εξήγησα ότι μετά από τρεις μέρες νηστείας και εξομολόγησης και κατόπιν συννεόησης με τον πνευματικό της, θα κατέπινε το φυτιλάκι με λίγο αγιασμό. Με κοίταξε λίγο περίεργα στην αρχή, αλλά όταν μετά της εξήγησα τα πάμπολλα θαύματα που έχει επιτελέσει η Παναγία μας σε άτεκνα ζευγάρια, το πήρε με ανυπομονησία. Δεν πέρασε πολύς καιρός και η εγκυμοσύνη της Στέλλας ήταν πια γεγονός και μάλιστα κυοφορούσε δίδυμα. Όταν γέννησε, με παρακάλεσε να δώσω μια φωτογραφία στην Ηγουμένη Σεραφείμα για να την συμπεριλάβει στο άλμπουμ της, πράγμα που φυσικά έκανα τον Απρίλιο του 2012.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Το δεύτερο μου ταξίδι με την
Καλυψώ Δημητριάδη

Το 2010 μετά τον θάνατο του μακαριστού πνευματικού μου Μάρκου Μανώλη, αποφάσισα να επισκεφτώ για άλλη μια φορά τα Πανάγια Προσκυνήματα. Ο γλυκός μου παππούλης είχε προβλέψει την αγάπη μου για τα Πανάγια Προσκυνήματα. Μα το πιο θαυμαστό από όλα είναι ότι προγνώριζε ότι θα γνώριζα τον άνδρα μου το 2012 σε μια προσκυνηματική εκδρομή στα Ιεροσόλυμα. Είναι πράγματι θαυμαστό το πως γνώρισα τον σύζυγο μου αφού μόλις είχε επιστρέψει από το εξωτερικό και διέμενε στην Κύπρο. Στον Πατέρα Μάρκο έχω αναφερθεί πολλές φορές όπως και στον Πατέρα Σίμωνα Αρβανίτη σε διάφορα άρθρα μου στον Πρόμαχο Ορθοδοξίας και εύχομαι από καρδιάς η επίσημη εκκλησία να δρομολογήσει την αγιοκατάταξή τους μιας και δεν είναι λίγα τα θαύματα που έχουν επιτελεστεί χάρη στις πρεσβείες αυτών των δύο σημαντικών πνευματικών μορφών. Για να συνεχίσω την διήγησή μου, το 2010, η ξεναγός του ταξιδιού ήταν η αγαπημένη κυρά Καλυψώ, η οποία κατά την διάρκεια των διαδρομών μας με το πούλμαν μας διηγήθηκε την δικιά της προσωπική ιστορία η οποία με άγγιξε και θεωρώ σημαντικό να την αναφέρω. Όπως μας είπε: «Ξεκίνησαν όλα από ένα θαύμα. Πριν από 25 χρόνια αρρώστησε πολύ βαριά ο σύζυγός της. Λίγο καιρό προτού εκδηλωθεί η ανίατη ασθένειά του, χωρίς να γνωρίζει

τι θα επακολουθούσε, είχε πάει να προσκυνήσει στο Όρος Σινά. Εκεί συνάντησε τον πατέρα Παύλο, που της αποκάλυψε ότι ο σύζυγός της θα αρρωστήσει άσχημα και ότι έπρεπε να κάνει κάτι. Εκείνη απόρησε αφού τον έβλεπε πρώτη φορά στη ζωή της και τον πέρασε μάλιστα για... τρελό. Μόλις επέστρεψε στην Αθήνα, έπειτα από μία εβδομάδα επιβεβαιώθηκε. Ο πατήρ Νεκτάριος έχασε πάρα πολλά κιλά και οι γιατροί τους έδωσαν μια εβδομάδα ζωής. Μέσα σε δύο μήνες “έλιωσε”. Τότε θυμήθηκε τον γέροντα και τον πήρε τηλέφωνο. Εκείνος της είπε: “Φέρ’ τον εδώ”. Πήγανε αμέσως, μίλησαν και, μόλις βγήκαν, της είπε ο γέροντας: “Πρεσβυτέρα, η αρρώστια έφυγε”. Ρώτησε τι να κάνει για να δοξάσει τον Θεό. Τότε εκείνος της είπε: Η Αγία Αικατερίνη αγαπούσε την ποίηση, θα αρχίσεις να γράφεις ποιητικά, θα σου λέω εγώ βίους αγίων που θα ταξιδέψουν σε όλο τον κόσμο. Τα πρώτα χρόνια η αγαπημένη εν Χριστώ αδελφή, φίλη και συμπροσκυνήτρια δεν ανταποκρίθηκε και δεν έγραψε. Πήγαινε όμως κάθε χρόνο στο Σινά. Τον τέταρτο χρόνο ο πατέρας Παύλος της είπε αυστηρά: Αφού δεν ακούς, μην ξανάρθεις. Αυτό της στοίχισε και έτσι ξεκίνησε να γράφει. Τα θαύματα που μας έχει διηγηθεί όλα αυτά τα χρόνια μέσα από τις προσκυνηματικές εκδρομές είναι αναρίθμητα και κάθε φορά που βρισκόμαστε σε κάποιο προσκύνημα έχει κάτι ιδιαίτερο να μας πει.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Το παιδί της έγινε καλά.

Έτος 2007. Ένα γκρουπ από Κύπριους είναι ήδη στα Ιεροσόλυμα για την Ανάσταση! Μέσα στο γκρουπ μια μάνα ενός άρρωστου παιδιού. Η κυρία Μ.Χ ήταν απαρηγόρητη. Δεν της έφτανε ο πόνος για το παιδί της αλλά δεν μπορούσε να εκπληρώσει το τάμα για το οποίο είχε έρθει αυτές τις μέρες στην Αγία Γη λόγω της πολυκοσμίας. Επειδή το παιδί της ήταν άρρωστο έκαμε τάμα να έρθει και να μείνει σε όλη την Θ. Λειτουργία μέσα στο ναό, για να κάμει το θαύμα του ο Παντοδύναμος Χριστός. Όμως εκείνη τη χρονιά είχε τόσο κόσμο στα Ιεροσόλυμα που ούτε να πλησιάσει δεν μπόρεσε το Ναό της Αναστάσεως. Καθιστή και κλαμμένη με κλειστά μάτια βρίσκεται ανάμεσα στον κόσμο κάπου εκεί κοντά στο ναό. Άξαφνα και χωρίς να το έχει καταλάβει το κεράκι που κρατούσε, άναψε μόνο του! Οι υπόλοιποι του γκρουπ έτρεξαν να πάρουν το Άγιο Φως από την ευλαβική αυτή μάνα (χωρίς ακόμη η ίδια να έχει καταλάβει τι είχε συμβεί), που παρακαλούσε και έκαμε τόσο κόπο για το παιδί της. Την επομένη, επικοινωνήσε με το σπίτι και μαθαίνει πως εκείνη την ώρα που το Άγιο Φως την επισκέφτηκε, το παιδάκι

της έγινε καλά με τη χάρη του Χριστού που τόσο πίστεψε.

«Αυτού η δόξα η τιμή και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων αμήν».

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Εμπειρίες του Κυρίου Βασιλείου Προδρομίδη

Είχα την ιδιαίτερη χαρά να επικοινωνήσω με έναν άλλο αδελφό, ο οποίος ήθελε πολύ να μοιραστεί μαζί μας τις εμπειρίες του από την Αγία Γη και το Σινά. Ο εν Χριστώ αδελφός Βασίλειος είναι αξιωματικός του στρατού από την Καβάλα. Επισκέφτηκε την Αγία Γη το 2016 και το 2017. Αυτό που τον εντυπωσίασε, όπως μας εξομολογήθηκε, ήταν η επίσκεψη του στην Βασιλική της Γεννήσεως. Δυστυχώς, από ότι μας είπε, την πρώτη φορά περάσαν με το γκρουπ πολύ γρήγορα και δεν κατάφερε να δει πολλά πράγματα. Λυπημένος, ευχήθηκε να ξαναβρεθεί εκεί σύντομα. Πάλι όμως το 2017, λόγω της πολυκοσμίας στο σπήλαιο, δεν κατάφερε να δει κάποιον μοναχό για να ρωτήσει που θα μπορούσε να βρει την Παράκληση της Παναγίας της Βηθλεεμίτισσας, η οποία είχε μιλήσει στην καρδιά του. Τον κύριο Προδρομίδη εγώ προσωπικά δεν τον ε γνώρισα. Επικοινωνήσε μαζί μου μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος για να με ρωτήσει αν έχω

την Παράκληση της Παναγίας της Βηθλεεμήςτισσας. Είχε, όπως μου είπε, διαβάσει το ομώνυμο ποίημά μου σε κάποια ιστοσελίδα και προφανώς είχε βρει την ηλεκτρονική διεύθυνσή μου. Αυτό που μου είπε είναι ότι ήταν θαύμα το πως βρέθηκε 10 μέρες στα Ιεροσόλυμα και μετά άλλες δύο ημέρες στο όρος Σινά. Ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία για εκείνον μιας και μαζί τους ταξίδευε και ένας Ιερομόναχος καθώς και δύο μοναχές. Αυτό που τον συγκλόνησε ήταν η ανάβαση στην Αγία Κορυφή μαζί με άλλους συμπροσκυνητές και η μεγάλη ευλογία που είχαν να κάνουν Θεία Λειτουργία στην Αγία Κορυφή, στο Εκκλησάκι της Αγίας Τριάδος. Πράγματι είναι πολύ μεγάλο σημείο της παρουσίας του Θεού να αξιωθούν οι αδελφοί μας αυτοί να παραστούν σε Θεία Λειτουργία στο πιο ιερό μέρος της χριστιανοσύνης. Το 2017, μας εξομολογήθηκε ο αδελφός Βασίλειος, πήγε για 5 ημέρες, και αξιώθηκε να παραστεί σε τρεις αγρυπνίες. Μία στην Βασιλική της Γεννήσεως, μία στον Γολγοθά και μία στην Γεθσημανή. Διακαής πόθος του είναι να παραστεί στην λειτουργία του Αγίου Φωτός το Πάσχα όπως μου έγραψε. Αμήν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ Περαστικά. Αρκετόν η κακία της ημέρας. Καλή Πεντηκοστή...

Ήταν 22 Ιουνίου του 2013. Η συμπροσκυνήτρια μας μόλις είχε βγει από το χειρουργείο. Είχε αρχίσει να συνέρχεται από την αναισθησία και ένιωθε αφόρητο πόνο. Ξαφνικά ακούει τον ήχο του κινητού. Δεν γνώριζαν πολλοί ότι είχε σοβαρό πρόβλημα υγείας. Γι' αυτό και δεν περίμενε κανέναν να την πάρει τηλέφωνο. Κοίταξε το κινητό της απορημένη όπως μας διηγείται και είδε ότι είχε έρθει ένα μήνυμα από την Ιερουσαλήμ... Ήταν κάποιος γνωστός Αγιοταφίτης Πατέρας.

Μα πως γνώριζε ο Αγιοταφίτης Πατέρας ότι η προσκυνήτρια των Αγίων Τόπων βρισκόταν στο δωμάτιο της Μαιευτικής Κλινικής Ρέα; Τι να είχε δει;

Το χειρουργείο πάρα πολύ δύσκολο. Επρόκειτο για μια πάρα πολύ δύσκολη επέμβαση και ενώ οι γιατροί είχαν διαβεβαιώσει ότι το χειρουργείο δεν θα διαρκούσε πάνω από μίαν ώρα, το χειρουργείο αυτό κράτησε 4.5 ώρες. Ο σύζυγος απ' έξω από το χειρουργείο ζούσε αγωνιώδεις στιγμές.

Μα τι συνέβη; αναρωτιόταν. Οι φίλοι τον έπερναν τηλέφωνο και ανησυχούσαν. Κάποια στιγμή χτυπάει και το τηλέφωνο. Τούτη την φορά από

τον γιατρό.

Τώρα τελειώσαμε, του είπε. Είχαμε κάποια προβλήματα Έπρεπε να κάνουμε και δεύτερο χειρουργείο...

Όταν επέστρεψε στο δωμάτιο, η αδελφή μας ήταν πολύ καταβεβλημένη και πονούσε. Κάποια στιγμή μπαίνει ο γιατρός ενώ ο σύζυγος είναι έξω ...

Δεν νομίζω ότι θα είναι τόσο εύκολο να κάνεις παιδί, της είπε με φωνή παγερή και αδιάφορη.

Εκείνη την στιγμή σαν να ακούστηκε το σπάσιμο ενός κλαδιού. Είχε σπάσει κάτι μέσα στην καρδιά της αδελφής μας. Η κοπέλα στο διπλανό κρεβάτι που άκουσε τα λόγια του γιατρού στεναχωρήθηκε και θύμωσε πολύ. Ο σύζυγος έξω δεν άκουσε τίποτα. Η αδελφή μας ήταν σε άσχημη ψυχολογική και σωματική κατάσταση. Και η απάντηση ήρθε από τον Αγιοταφίτη Πατέρα που δεν είχε καμία πληροφόρηση από κανέναν για το συμβάν, για την διάρκεια και την έκβαση του χειρουργείου. Το παρηγορητικό μήνυμα στο κινητό της έλεγε:

-Αρκετόν η κακία της ημέρας. Καλή Πεντηκοστή.

Και όπως μας εξομολογήθηκε η εν Χριστώ αδελφή μας...ήρθε και ένα επόμενο μήνυμα...

-Φθόνος του Πονηρού, παιδί μου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Η Ουρανία μας, η δυσάρεστη είδηση
και το μεγάλο χειρουργείο

Σε καθημερινή βάση έχουμε όλοι μας βιώσει καταστάσεις που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως απίστευτες, πλην όμως, είναι επιβεβαιωμένες από χείλη ανθρώπων που τις έζησαν. Μια από αυτές είναι κι αυτή της αδελφής μας Ουρανίας, μιας νέας γυναίκας που δεν μπορούσε να κάνει παιδί. Πήγε σε πολλούς γιατρούς στην Ελλάδα, στο Λονδίνο, σε ένα μεγάλο κέντρο στην Ουψάλα, όμως όλοι της είπαν ένα μεγάλο ΟΧΙ. Αδύνατον, η Ουρανία να μπορέσει να γεννήσει.

Οι προσευχές, τα τάματα και το κλάμα αμέτρητα. Και να που στα σαράντα δύο της έμεινε έγκυος, χωρίς υποβοήθηση. Η χαρά μεγάλη. Η Ουρανία έπλεε σε πελάγη ευτυχίας μέχρι που ήρθε η ώρα να γεννήσει. Ο τοκετός ήταν ήρεμος χωρίς προβλήματα. Το μωρό της ήταν τόσο γλυκό και όμορφο, που ομορφότερο δεν είχε ξαναγίνει. Όμως τα άσχημα νέα δεν άργησαν να έρθουν. Την επόμενη μέρα, ο γιατρός ανακοίνωσε πως το παιδί γεννήθηκε με ένα νεφρό και αυτό όχι λειτουργικό. Όπως επισήμανε θα έπρεπε να αρχίσει αιμοκάθαρση. Η Ουρανία μας και που δεν πήγε για να κάνει το παιδί της καλά. Πήγε στο εξωτερικό, πήγε παντού, δεν μπορούσε να

γίνει τίποτε. Οι προσευχές νύχτα-μέρα δεν σταματούσαν. Όταν το παιδί έφτασε δύο ετών, φορτωμένο με το ασήκωτο Σταυρό της αιμοκάθαρσης, η αδελφή της μάνας, είδε ένα όνειρο. Το παιδί να προσκυνά τον Πανάγιο Τάφο. Χωρίς δεύτερη σκέψη, μάνα και παιδί ταξίδεψαν στα Ιεροσόλυμα. Όταν μπήκαν μέσα στην Εκκλησία, το μωρό έκλαιγε συνέχεια. Το ξάπλωσαν πάνω στον Πανάγιο Τάφο. Όμως το παιδί σφάδαζε στο κλάμα. Άρχισε να μελανιάζει κάποια στιγμή και η μάνα του το πήρε στην αγκαλιά της. Το παιδί δεν μπορούσε να αναπνεύσει και το πήγαν εσπευσμένα στο νοσοκομείο. Οι γιατροί το σταθεροποίησαν και την ίδια μέρα γύρισε πίσω. Την επομένη, έπρεπε να πάει για αιμοκάθαρση. Εκεί, στα Ιεροσόλυμα, όσο περίμενε στο νοσοκομείο, ένας καλόγερος ασκητής, όλο της μιλούσε για θαύματα, ώσπου ξαφνικά τον άκουσε να λέει:

-Άλλο και τούτο. Τι χειρουργείο ήταν αυτό. Το παιδί σφάδαζε στο κλάμα από τους πόνους.

-Ποιό παιδί, γέροντα, ρώτησε η Ουρανία. Το δικό σας, απάντησε εκείνος.

-Άγγελοι Το Χειρουργήσαν Και Του Έβαλαν Δύο Γερά Νεφρά.

-Ά, ο γέροντας τρελάθηκε, σκέφθηκε εκείνη. Όταν σηκώθηκε να φύγει, τη χτύπησε στην πλάτη και της είπε:

-Άντε, θα κάνεις και κόρη.

Δεν πέρασαν παρά μερικές μέρες, κι οι γιατροί, στην Αθήνα, αποφάσισαν να κάνουν έναν απλό υπέρηχο. Έκπληκτοι διαπίστωσαν ότι το παιδί έχει δυό κατάγερα και καινούργια νεφρά. Το αστείο ήταν ότι δεν το σχολίασαν καν. Είχαν βλέψεις άλλα σημαντικότερα να σκεφθούν. Η Ουρανία όμως, θυμήθηκε τον γέρο-Καλόγερο. Σε μια βδομάδα ήταν στα Ιεροσόλυμα. Τον βρήκε εύκολα, λες και την περίμενε.

-Γέροντα, το παιδί μου είναι καλά.

-Το παιδί μου έχει δύο γερά νεφρά. Γονάτισε και φίλαγε τα χέρια του.

-Γέροντα, είσαι άγιος, του ψιθύρισε.

Παιδί μου, μην το ξαναπείς αυτό. Άγιος είναι μόνο ο Θεός.

Δεν πέρασε πολύς καιρός κι ήρθε η άλλη ευχάριστη είδηση: Έγκυος.

Δεν μπορούσε πλέον να κρύψει την μεγάλη της χαρά που όμως της θέρμαινε ακόμα πιο πολύ την πίστη. Δεν είχε την παραμικρή αμφιβολία, όταν μετά από λίγο καιρό ο γυναικολόγος χαμογελώντας της είπε ότι ήταν κοριτσάκι. Δάκρυσε, και τίποτα άλλο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ

Στη Σαμάρεια

Όπως μας διηγείται η φίλη και συμπροσκυνήτρια μας Βασιλική το 2011 επισκέφτηκε την Αγία Γη των Ιεροσολύμων για να εορτάσει λαμπρώς την μεγάλη εορτή της Σταυροπροσκυνήσεως. Μετά την άφιξη του γκρουπ στο El Gurion και την συλλογή των αποσκευών, επιβιβάστηκαν όλοι στο λεωφορεία για την πρώτη τους εξόρμηση στα αγιασμένα χώματα. Το πρακτορείο Μυστακίδης το οποίο διοργάνωσε όλες τις μετακινήσεις τους έδωσε ένα ενημερωτικό φυλλάδιο καθώς και το πρόγραμμα με όλες τις προσκυνηματικές εκδρομές εντός και εκτός Ιερουσαλήμ. Αφού τακτοποιήθηκαν στο ξενοδοχείο και ήπιανε ένα αναψυκτικό, ξεκινήσανε την περιήγηση τους με πρώτη στάση το Φρέαρ του Ιακώβ στην πόλη Ναμπλούς. Όπως μας περιγράφει η φίλη μας, εισερχόμενη στον ναό αισθάνθηκε μια παρουσία σαν κάποιος μεγάλος ασκητής να είχε περάσει από κει αγιάζοντας τα πάντα στο πέρασμά του. Εκεί ένιωσε την έντονη ευωδία που ανέδινε το σκήνωμα ενός σύγχρονου αγίου του οποίου το όνομα δεν είχε ξανακούσει. Ο ένδοξος νέος ιερομάρτης του Χριστού Φιλούμενος, ο Θεώ πεφιλημένως και τον Θεόν φιλήσας σφόδρα, το νεοφανές καύχημα της Ορθοδόξου Ανατολικής Εκκλησίας, μίλησε στην

καρδιά της φίλης μας, η οποία όταν το γκρουπ κατέβηκε στον υπόγειο ναΐσκο, θυμιάτισε και προσευχήθηκε στον Άγιο. Από τότε υπάρχει όπως μας λέει μια μυστική σχέση με τον Άγιο στον οποίο προστρέχει σε κάθε δυσκολία που συναντάει. Και η επίλυση των ανυπέροβλητων οικονομικών προβλημάτων που η οικογένεια της αντιμετωπίζει κατά καιρούς φαίνεται να εξαφανίζονται με τρόπο θαυματουργικό που μόνο στην παρρησία ενός τέτοιου μεγάλου αγίου μπορεί να αποδωθεί.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ

Η Βασιλική από την Νέα Σμύρνη

Η Βασιλική, πνευματοπαίδι του Αείμνηστου Μάρκου Μανώλη, όπως μας διηγείται αφού επισκέφτηκε τα εντός της παλαιάς πόλεως μοναστηράκια με πρώτο αυτό του Αγίου Παντελεήμονα που βρίσκεται ακριβώς λίγα μέτρα μακρύτερα από το ξενοδοχείο Γκλόρια, προχώρησε για να προσκυνήσει στο ιστορικό μοναστήρι των Αγίων Θεοδώρων. Επισκέφτηκε όλα τα μικρά μοναστηράκια εντός της πόλεως και μετά συναντήθηκε με το υπόλοιπο γκρουπ στην Γεθσημανή. Κάθησε σε μια γωνίτσα αφού ευλαβικά προσκύνησε την εικόνα της Ιεροσολυμίτισσας για να προσευχηθεί. Δίπλα της καθισμένη ήταν μια ξανθιά νέα

κοπέλα γύρω στα 35 που της έκανε χώρο για να καθίσει. Ξαφνικά όπως μας εξομολογήθηκε η εν Χριστώ αδελφή Βασιλική άκουσε βουητό και άρχισε να πέφτει χαλικάκι σαν βροχή στο κεφάλι της κοπέλας. Η κοπέλα φώναξε δυνατά και έκλαιγε. Η Βασιλική πρώτη φορά είχε δει και ακούσει κάτι που δεν εξηγείται με λόγια. Πλησίασε την κοπέλα και της είπε:

-Μην φοβάσαι η Παναγιά σε προστατεύει.

Να σημειωθεί ότι η άγνωστη αυτή κοπέλα κρατούσε ένα μικρό πετραδάκι που έπεσε στην χούφτα της από την σκέπη του ναού της Γεθσημανής το οποίο μурόβλυζε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ

Ο Εσταυρωμένος άνοιξε τα μάτια του

Στις 29 Μαρτίου του 2017 το απόγευμα, οι πατέρες των Ιεροσολύμων καθώς και πλήθος προσκυνητών πρόσεξαν σαν ένα φως στο Γολγοθά και αμέσως παρατήρησαν ότι τα μάτια του Χριστού ήταν ανοικτά, όχι όπως πάντα κλειστά. Το συγκεκριμένο θαύμα αποτελεί επίρρωση των θαυμαστών περιστατικών που επιτελούνται στα Πανάγια Προσκυνήματα τόσο σε λαϊκούς όσο και σε κληρικούς.

Η συγκεκριμένη μαρτυρία προέρχεται από τον Πατέρα Μελέτιο, Ηγούμενο της Αγίας Άννας στα Ιεροσόλυμα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Έλαμπε σαν τον ήλιο

Η φίλη και αδελφή Δ. της οποίας το όνομα δεν θα αποκαλύψω για ευνόητους λόγους δέχτηκε κάλεσμα από τον Ιησού Χριστό μας να επισκεφτεί τον τόπο όπου έστησαν οι άχραντοι πόδες του Κυρίου μας. Μια ψυχούλα που από αυτή την ζωή ζούσε την αιωνιότητα. Μόνιμα βίωνε την χαρά της Αναστάσεως έστω κι αν στο οικογενειακό της περιβάλλον της φερόντουσαν άσχημα και οι γείτονες την κακολογούσαν για την Ιώβεια υπομονή της. Ποτέ δεν την άκουσες να βαρυγγομάει αλλά εφήρμοζε την τέλεια κατά Χριστόν αγάπη, προσευχόμενη γι' αυτούς που την κακομεταχειριζόντουσαν. Όπως έλεγε και η Γερόντισσα Γαβριηλία:

- Ο Κύριος μίλησε για ταπείνωση. Και ταπείνωση θα πει να είσαι με τον άλλο. Ένα και ίδιος και με τον τυχοδιώκτη και με την πόρνη και με τον επιστήμονα και με τον άγιο άνθρωπο.

Κι η αδελφή μας Δ., τους αγαπούσε όλους και προσευχόταν αδιαλείπτως. Γι' αυτό, και ήταν στον παράδεισο ήδη. Όπως μας διηγήθηκε κάποιος αγιοταφίτης Πατέρας, όταν κατέβηκε το προσκυνηματικό γκρούπ στον Άγιο Σάββα, έβλεπε μια κοπέλα να κατευθύνεται προς την είσοδο της Μονής του Αγίου Σάββα κρατώντας τα

ονόματα υπέρ υγείας. Το πρόσωπο της ακτινοβολούσε τέτοιο ουράνιο φώς που δεν μπορούσε να την αντικρύσει. Όπως μας ομολόγησε, δεν είχε ξαναδεί κάτι τέτοιο σε λαϊκό άνθρωπο και του έκαμε εντύπωση. Μετά κατάλαβε ότι η θεία χάρη είχε διαποτίσει ολόκληρη την ύπαρξη της και ενοικούσε μέσα στην καρδιά της. Η ταπεινή δούλη του Κυρίου εξευτελιζόταν καθημερινά από τον άνδρα της, ο οποίος διατηρούσε μακροχρόνιες εξωσυζυγικές σχέσεις με μια κυρία με την οποία είχε κάνει και ένα παιδί. Τα δύο παιδιά της δεν έμαθαν ποτέ τίποτα. Μάλιστα αυτός και η φιλενάδα του ερχόντουσαν στο σπίτι για ένα φιλικό τρατάρισμα και η αδελφή εν Χριστώ Δ. τους διακονούσε αβραμιαία. Η ταπεινή δούλη του Κυρίου, δεν παραπονέθηκε ποτέ γι' αυτό στον άνδρα της. Η απόλυτη της υπακοή στο θέλημα του Θεού και η αγάπη προς τον άνδρα της προκάλεσαν θα λέγαμε την μεταστροφή του, αφού σιγά σιγά άρχισε να φέρνει το παιδί που είχε από την εξωσυζυγική σχέση στο σπίτι και μάλιστα να το μεγάλωνει σαν δικό της παιδί. Όταν ο μοναχός άκουσε αυτά θαύμασε την αρετή αυτής της γυναίκας και την παρέθετε ως υπόδειγμα υπομονής και ταπείνωσης σε όλα τα προσκυνηματικά γκρουπ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Θαύμα της Παναγίας μας σε Μουσουλμάνους

Κάποιοι μπορεί να γνωρίζετε το θαύμα με τον Σαουδάραβα που είχα δημοσιεύσει στο Πενταπόσταγμα πριν χρόνια και για το οποίο δέχτηκα πολύ αυστηρή κριτική. Θεωρώ ότι θα ήταν μεγάλη παράλειψη να μην το συμπεριλάβω παρόλο που το βιβλίο αυτό ασχολείται κατεξοχήν με θαύματα σε απλούς ανθρώπους με τους οποίους ταξιδέψαμε ή γνωρίσαμε στους Αγίους Τόπους.

Ας ξεκινήσουμε όμως να το περιγράψουμε. Τον Δεκέμβριο του 2004 βγήκε από τα μέσα ενημέρωσης ένας μουσουλμάνος Σαουδάραβας και διηγήθη το συγκλονιστικό γεγονός που έζησε και που άλλαξε όλη του τη ζωή. Πριν τρία χρόνια παντρεύτηκε μια κοπέλα πλούσια μουσουλμάννα αλλά στείρα. Προσπάθησαν επί σειρά ετών να αποκτήσουν παιδιά και πήγαν σε πολλούς γιατρούς αλλά τίποτα. Οι γονείς του τον προέτρεπαν να παντρευτεί και δεύτερη γυναίκα και να κρατήσει και την πρώτη αφού επιτρέπεται να έχουν μέχρι και τέσσερις γυναίκες. Εκείνος κουρασμένος και στεναχωρημένος πήρε την σύζυγο του να πάνε ταξίδι αναψυχής στη γειτονική μας από το Ισραήλ Συρία για να ξεκουραστούν και να ξεχάσουν λίγο. Στη Συρία ενοικίασε λιμουζίνα με οδηγό ξεναγό για να τους πάει σε όλα τα κο-

σμικά αξιοθέατα της Συρίας. Ο οδηγός πρόσεξε στο ζευγάρι που ξεναγούσε πόνο και θλίψη. Τους ρώτησε αν έχουν τίποτα και εκείνοι του ανοίχτηκαν λέγοντας του για το πρόβλημα της ατεκνίας τους. Ο μουσουλμάνος οδηγός τους μίλησε για το Μοναστήρι της Παναγίας Σεϊδανάγιας όπου πολλά άτεκνα ζευγάρια καταφεύγουν. Εκεί λοιπόν, όπως και στην ομώνυμη μονή του Ισραήλ κοντά στο Πατριαρχείο, τους δίνουν από το φυτίλι του καντηλιού της θαυματουργής αυτής εικόνας και το τρώνε και τότε η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ τους δίνει το ποθούμενο κατά την προαίρεση και πίστη τους. Εγώ προσωπικά είδα στην Μονή αρχείο με τα ονόματα όλων αυτών που ευεργέτησε η Παναγία μας. Για να συνεχίσω την διήγηση, ο Σαουδάραβας και η γυναίκα του λένε στον ξεναγό :

- Πήγαινε μας εκεί στην Σεϊδανάγια, τη Δέσποινα των Χριστιανών κι αν γίνει το ποθούμενο και αποκτήσουμε παιδί θα προσφέρω σε σένα \$20.000 και \$80.000 για το μοναστήρι.

Αφού πήγαν στην μονή και έκαναν ότι έπρεπε, γυρίζοντας στο Ισραήλ η γυναίκα βρέθηκε έγκυος και μετά από μήνες γέννησε ένα πανέμορφο αγοράκι. Θαύμα της Παναγίας μας. Με το που γέννησε η σύζυγος του, ο Σαουδάραβας ήθελε να εκπληρώσει το τάμα του και τηλεφώνησε λοιπόν στον οδηγό να το παραλάβει από το αεροδρόμιο της Δαμασκού. Ο οδηγός πανούργος ειδοποίησε

και άλλους 2 φίλους του για να πάνε στο αεροδρόμιο μαζί και να παραλάβουν τον πλούσιο και κατόπιν να τον σκοτώσουν. Με αυτό τον τρόπο θα λάμβαναν όλο το ποσό και θα το μοιράζονταν στα τρία. Πράγματι, τον παρέλαβαν από το αεροδρόμιο. Καθοδόν ο άμοιρος δίχως να γνωρίζει τι θα γινόταν από την χαρά του θα έδινε στους φίλους του οδηγού από \$10.000. Αντί όμως αυτοί να τον πάνε στη μονή, τον οδήγησαν στην ερημιά και τον έσφαξαν, πρώτα κόβοντας του το κεφάλι και έπειτα τα υπόλοιπα μέρη του σώματος του σε κομμάτια. Τυφλωμένοι όμως από το πάθος τους από αυτή την εγκληματική τους ενέργεια τον έβαλαν στο πορτ μπαγκαζ του αυτοκινήτου και πήραν μαζί τους τα χρήματα, το ρολόι και ότι είχε και ξεκίνησαν για άλλο ερημικό μέρος. Στον εθνικό όμως δρόμο, χάλασε το αμάξι τους και στάθηκαν να δουν τι συνέβαινε. Κάποιος περαστικός τους είδε και έσπευσε να βοηθήσει όμως αυτοί αρνήθηκαν για να μην γίνουν αντιληπτοί. Ο περαστικός όμως οδηγός είδε να στάζει αίμα από το πόρτ μπαγκαζ του αυτοκινήτου και ειδοποίησε την αστυνομία. Μετά από κάμποση ώρα, φτάνοντας η αστυνομία και βλέποντας το αίμα να στάζει από το πόρτ μπαγκαζ ανοίχτηκε το πορτ μπαγκαζ και τι να δουν; Ο Σαουδάραβας σηκώθηκε και βγήκε έξω ολοζώντανος με αίματα βέβαια και τους είπε:

- Η Παναγία τελείωσε και τις τελευταίες ραφές του λαιμού μου, εδώ μπροστά, δείχνοντας το καρύδι του λαιμού του, αφού μου έραψε όλο μου το σώμα πρώτα.

Ο κακοποιός εγκληματίας ταξιτζής και οι συνεργοί του, τρελάθηκαν και με χειροπαίδες τους οδήγησαν στις ψυχιατρικές φυλακές. Φώναζαν σαν δαιμονισμένοι :

- Εμείς σε σκοτώσαμε, σε κομματιάσαμε, σου κόψαμε το κεφάλι πώς ζείς; Ο Σαουδάραβας πήρε πιστοποίηση του λαμπρού θαύματος αφού πέρασε από ιατροδικαστές, εμπειρογνώμονες. Τα ράμματα ήταν φανερά και φαινόταν φρεσκοσυναρμολογημένος. Διεκήρρυτε δε και ομολογούσε ότι η Παναγιά μας τον έραψε και τον ανέστησε δυνάμει του Υιού της. Κατόπιν ο ιαθείς τηλεφώνησε σε όλους τους δικούς του και ήλθαν στη Συρία. Πήγαν στο μοναστήρι και εκπλήρωσαν το τάμα τους με το παραπάνω αφού ο Σαουδάραβας αντί να προσφέρει το αρχικό ποσό των \$80.000 που χε τάξει έδωσε 800.000 δολάρια. Ο ίδιος αφηγείται το γεγονός με συγκίνηση και πλέον είναι ορθόδοξος Χριστιανός. Το θαύμα αυτό συγκλόνισε τον αραβικό κόσμο. Όμως τα θαύματα της Παναγιάς Σεϊδανάγιας είναι αμέτρητα. Επί τη ευκαιρία κάποιοι δύσπιστοι αδελφοί μας παραπονιούνται ότι δεν υπάρχουν επώνυμες μαρτυρίες πέρα από αυτές των μονα-

χών των οποίων ήταν αυτόπτες μάρτυρες. Όπως γνωρίζετε, κάποιοι από αυτούς τους αδελφούς μας είναι επικηρυγμένοι από το μουσουλμανικό καθεστώς διότι ασπάστηκαν τον Ορθοδοξία. Κάποιοι άλλοι γνωστοί μας φίλοι είναι κρυπτοχριστιανοί, όπως ένας γνωστός Χότζας της Αιγύπτου, ο οποίος μαζί με την οικογένεια του εγκατέλειψαν τον μουσουλμανισμό και βαπτίσθηκαν Χριστιανοί. Ως ελληνικό έθνος, έχουμε ζήσει πολλά από τους Οθωμανούς και μαρτυρήσαμε στα χέρια τους. Πώς είναι δυνατόν να ζητάμε αποδείξεις με ονόματα όταν αυτοί οι άνθρωποι μετεστράφηκαν στην Ορθοδοξία και για να σωθούν από τα χέρια τους μετανάστευσαν σε άλλη χώρα; Επί τη ευκαιρία να αναφερθούμε και στην ιστορία ενός γνωστού Χότζα, τα στοιχεία του οποίου για ευνόητους λόγους δεν θα κοινοποιήσουμε. Όπως εξιστορεί ο ίδιος η μεταστροφή του οφείλεται σε θαύμα. Ο πρώην Χότζας και νυν νεοφώτιστος Χριστιανός ανέφερε ότι η μικρή κόρη του έπασχε από ανίατη ασθένεια. Γύρισε όλα τα νοσοκομεία και επισκέφθηκε αρκετούς γιατρούς στην Αίγυπτο, όπου μέχρι πρότινος ζούσε αλλά και στο εξωτερικό. Όλοι οι γιατροί σχεδόν συνέκλιναν στην ίδια άποψη. Συνιστούσαν θεραπευτική αγωγή, η οποία ωστόσο, όπως τόνιζαν δεν θα βοηθούσε για την αποφυγή του μοιραίου. Μάλιστα συνέστησαν στον απελπισμένο πατέρα

να πάρει την κόρη του στο σπίτι, αφού πίστευαν ότι δεν υπάρχει πλέον θεραπεία. Ο απελπισμένος πατέρας, καλλίφωνος Χότζας, προσευχόταν καθημερινά στον Αλλάχ για βοήθεια. Βλέποντας τη θλίψη του κάποιος κοντινός φίλος του πρότεινε να βάλει πάνω από το προσκεφάλι της κόρης του, ένα σταυρό. Στο άκουσμα της πρότασης ο πρώην Χότζας αντέδρασε... «Δεν είναι δυνατόν να κάνω εγώ κάτι τέτοιο, δεν θα πουλήσω την πίστη μου...», είπε. Η ιδέα, ωστόσο, της τοποθέτησης του σταυρού άρχισε να τον απασχολεί. Χωρίς να αναφέρει σε κανένα τίποτε, αγόρασε ένα σταυρό και το έβαζε όταν ήταν μόνος στο δωμάτιο της κόρης του πάνω από το προσκεφάλι της. Οι ημέρες περνούσαν και η κόρη του εισήλθε σε κωματώδη κατάσταση, χάνοντας κάθε επικοινωνία με το περιβάλλον. Όλοι στην οικογένεια αλλά και στην περιοχή που υπηρετούσε ο πρώην Χότζας περίμεναν το μοιραίο. Ο απελπισμένος πατέρας μέρα-νύκτα καθόταν δίπλα της, κλαίγοντας. Μέσα του, όπως ομολογεί τώρα, υπήρχε μια ελπίδα πως κάτι θα συμβεί. Ένα βράδυ καθώς ο θλιμμένος πατέρας κρατούσε το χέρι της κόρης του, είδε πως από το σταυρό που είχε στο προσκεφάλι της να εκπέμπεται ένα εκτυφλωτικό φως, το οποίο απλώθηκε σ' όλο το κρεβάτι. Αρχικά νόμιζε πως ονειρεύεται ή ότι κάτι συμβαίνει με τη σκέψη του εξ αιτίας της στεναχώ-

ριας. Ωστόσο, το φως το έβλεπε φανερά. Ξαφνικά βλέπει την κόρη του να σηκώνεται από το κρεβάτι της και να λέει: «Μπαμπά πεινάω, φέρε μου κάτι να φάω»! Ο δυστυχής Χότζας δεν μπορούσε να συνειδητοποιήσει τι είχε συμβεί. Πήγε στην κουζίνα περιχαρής. Οι φωνές του ξεσήκωσαν τη σύζυγό του αλλά και τη γειτονιά. Σε λίγο στο σπίτι του ήταν το αδιαχώρητο. Ο ίδιος έλεγε και ξαναέλεγε τι ακριβώς συνέβη. Μιλούσε για το θαύμα του σταυρού. Τηλεφώνησε μάλιστα στο φίλο του που του είχε προτείνει να βάλει το σταυρό στο προσκεφάλι της μικρής κόρης του και τον ευχαρίστησε.

Οι γείτονες και οι φίλοι του προσπάθησαν να αποδώσουν το θαύμα στον Άγιο Γεώργιο, τον οποίο αποδέχονται οι μουσουλμάνοι. Εκείνος όμως ήξερε για την δύναμη του σταυρού. Βίωσε το θαύμα. Η κόρη του πλέον δεν παρουσίαζε τίποτε και οι θεράποντες γιατροί που γνώριζαν την κατάσταση δεν πίστευαν στα μάτια τους, όταν είδαν πως οι νέες εξετάσεις δεν έδειχναν απολύτως τίποτε. Λίγες ημέρες μετά το θαύμα ο πρώην Χότζας είχε λάβει την απόφασή του. Είπε στη σύζυγο του πως θα γίνει Χριστιανός. Εκείνη αρχικά αντέδρασε και σκέφθηκε τους διωγμούς που θα ακολουθήσουν για τον ίδιο και για όλη την οικογένεια από τους μουσουλμάνους. «Θα μας σκοτώσουν» έλεγε. Εκείνος όμως είχε πλέ-

ον πάρει το δρόμο του. Της ανακοίνωσε πως θα φύγουν οριστικά από την Αίγυπτο. «Θα βαπτισθούμε χριστιανοί και θα ζήσουμε πλέον σε άλλη χώρα» τη είπε.

Έτσι και έπραξε. Ωστόσο, η είδηση της εισόδου του στην Εκκλησία του Χριστού κυκλοφόρησε ευρέως τόσο στην πόλη που υπηρετούσε, όσο και στο μουσουλμανικό ιερατείο. Σήμερα ο πρώην Χότζας και νυν νεοφώτιστος Χριστιανός σπουδάζει θεολογία. Για τους μουσουλμάνους σήμερα ο ίδιος και η οικογένειά του είναι επικηρυγμένοι. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν μπορούμε να δημοσιεύσουμε περισσότερα στοιχεία.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Ο Άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης
κυκλοφορούσε ανάμεσα τους

Ο σεμνότατος αθλητής του Χριστού Γεράσιμος χαριτώθηκε από τον Πανάγαθο Θεό με το χάρισμα της θαυματουργίας κατά την διάρκεια του επιγείου βίου του. Αλλά και μετά την κοίμησή του, αφού πήρε τα έπαθλα να θαυματουργεί από τα παλιά χρόνια μέχρι και σήμερα από τον στεφανίτη Χριστό και πανάξια κατατάχθηκε από την Εκκλησία μας στον χορό των αγίων της. Τα θαύματα του Οσίου είναι αναρίθμητα και δεν έπαυσε να θαυματουργεί ούτε μια στιγμή. Μάλιστα πολλοί διηγούνται ότι ο Άγιος εισάκουσε πολύ γρήγορα τις παρακλήσεις και τις προσευχές τους και τους θεράπευσε, γι' αυτό και από πολλούς χαρακτηρίζεται ως ο Άγιος «Εξπρές». Μερικά από τα πάμπολλα θαύματα που επιτέλεσε και επιτελεί και στις μέρες μας ο Όσιος Γεράσιμος θα περιγράψουμε παρακάτω. Άλλα αφορούν θεραπείες ασθενών, άλλα εμφανίσεις του Αγίου, άλλα ικανοποίηση παρακλήσεων και προσευχών των πιστών.

Το παρακάτω θαύμα είναι ένα από τα συγκλονιστικότερα που έχουμε ακούσει για τον Άγιο και συνέβη την νύκτα της Αναστάσεως, Ήταν Μεγάλο Σάββατο του 1996 όταν πολλοί προσκυνητές

είδαν ολοζώντανο τον Άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη να κυκλοφορεί ανάμεσα στον κόσμο, Οι πιο πολλοί προσκυνητές, ήταν κυρίως απόδημοι στην Γερμανία αλλά και άλλοι, είδαν ολοζώντανο τον Άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη να κυκλοφορεί ανάμεσα στον κόσμο. Ένας μάλιστα νεαρός από την Γερμανία είχε μαζί του βιντεοκάμερα και βιντεογραφούσε την ακολουθία της Αναστάσεως και κατάφερε να πιάσει και τον Άγιο. Ο Άγιος ήταν και είναι πάντα ζωντανός, κυκλοφορεί ανάμεσα στους προσκυνητές και στους άλλους πιστούς, συνομιλεί μαζί τους, κουβεντιάζει με αυτούς, τους παρηγορεί, τους ενθαρρύνει, τους θεραπεύει, σκορπίζει παντού την αγάπη του.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ο Άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης
τους εξομολογούσε

Ένα ανδρόγυνο διηγιόταν το παρακάτω θαύμα εμφανίσεως του Αγίου Γερασίμου: «Πριν λίγα χρόνια ήρθαμε στο μοναστήρι του Αγίου Γερασίμου και μείναμε για λίγες μέρες. Θέλαμε να εξομολογηθούμε ένα απόγευμα και παρακαλέσαμε τον ηγούμενο να μας εξομολογήσει, αν είχε χρόνο. Ο γέροντας μας απάντησε ότι δεν μπορούσε, γιατί δεν ευκαιρούσε εκείνη την ώρα. Μετά από λίγο ανεβήκαμε την σκάλα και μπήκαμε στον

ναό του Αγίου Γερασίμου. Εκεί συναντήσαμε τον ηγούμενο. Όταν μας είδε μας είπε με πολλή αγάπη:

-Ελάτε, παιδιά μου, να σας εξομολογήσω. Όταν τελείωσε ή εξομολόγηση κατεβήκαμε πάλι στο προαύλιο. Σε λίγο περνούσε από κοντά μας ο ηγούμενος και τον ευχαριστήσαμε γιατί, παρ' όλες τις σκοτούρες και την κούραση, μας έκανε την καλοσύνη και μπήκε στον κόπο να μας εξομολογήσει. Τότε εκείνος έκπληκτος μας είπε:

-Τι λέτε βρε παιδιά; Εγώ σας εξομολόγησα; Εγώ κανένα δεν εξομολόγησα σήμερα. Αφού σας είπα ότι δεν είχα καιρό και ήμουν κουρασμένος. Εμείς μείναμε άφωνοι. Καταλάβαμε πώς εκείνος που μας εξομολόγησε δεν ήταν άλλος από τον Άγιο Γεράσιμο που εμφανίστηκε με την μορφή του ηγουμένου, για να μην τον καταλάβουμε και δοξάζαμε τον Θεό και τον ευχαριστούσαμε μαζί με τον μεγάλο Άγιο του που μας έκανε την μεγάλη τιμή να μας εξομολογήσει».

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Ο Άγιος Γεράσιμος τον ευλογούσε

Ένας ιερωμένος διηγήθηκε τα έξης: «Μια μέρα βρισκόμουν στην μονή του Αγίου Γερασίμου και καθόμουν στην εσωτερική αυλή. Σε μια στιγμή πέρασε από μπροστά μου ο ηγούμενος και με

ευλόγησε. Ύστερα από λίγο ξαναπέρασε ο γέροντας και σηκώθηκα και τον ευχαριστούσα για την ευλογία του, ενώ περνούσε από μπροστά μου πριν λίγη ώρα. Ο ηγούμενος τότε μου είπε:

-Πάτερ, πριν λίγο δεν πέρασα από εδώ, ούτε σε ευλόγησα. Τότε του απάντησα ότι ίσως κάποιος άλλος ιερωμένος βρισκόταν στο μοναστήρι. Εκείνος είπε ότι οι μόνοι ρασοφόροι που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στο μοναστήρι ήμαστε εμείς οι δυο. Ο Άγιος Γεράσιμος πήρε την μορφή του γέροντα και έφερε βόλτες στο μοναστήρι του.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ

Η ευσεβής γιαγιά και
ο Άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης

Μια ευσεβής ηλικιωμένη προσκυνήτρια από την Θεσσαλονίκη μετά το Άγιο Ευχέλαιο της Μεγάλης Τετάρτης του 1997 έλεγε ότι έβλεπε τρεις ιερωμένους να ψάλλουν κατά τη διάρκεια του μυστηρίου. Όλοι οι άλλοι που παρευρίσκονταν την διαβεβαίωναν ότι οι ρασοφόροι ήταν μόνο δύο αλλά αυτή επέμενε ότι έβλεπε πολύ καθαρά και τρίτο να συμμετέχει στο μυστήριο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Ο Άγιος Γεράσιμος ο Ιορδανίτης
τους κοιτούσε στοργικά

Ένας Κύπριος προσκυνητής, που παρέμεινε στην μονή μας, διηγήθηκε το πιο κάτω θαύμα: - Ήταν παραμονή του Πάσχα. Μαζί με μερικά άλλα παιδιά, απόδημους της Γερμανίας, πήγαμε στην σπηλιά όπου βρίσκεται ο ναός της Θεοτόκου, φθάσαμε στο βάθος και ανεβήκαμε τα σκαλιά. Φτάσαμε στην σπηλιά όπου υπάρχει η μεγάλη εικόνα του Άγιου Γερασίμου και εκεί μπροστά της αρχίσαμε να διαβάζουμε την παράκλησή του Αγίου. Όταν προχωρήσαμε καλά, γύρισα σε μια στιγμή τα μάτια μου προς το πρόσωπο του Αγίου και τι είδα; Ο Άγιος ολοζώντανος με κοίταζε στοργικά με τα μεγάλα, γεμάτα αγάπη μάτια του. Μετά γύρισε τα μάτια προς τους άλλους της παρέας και τους κοίταζε στοργικά, όλους με την σειρά. Έμεινα εκστατικός και μία έκφραση έκπληξης έμεινε ζωγραφισμένη στο πρόσωπο μου. Το ίδιο παρατήρησα και στα πρόσωπα των άλλων παιδιών της παρέας. Όταν τελείωσε η παράκληση ρώτησα έναν από αυτούς:

- Είδες ότι είδα; Τότε αυτός μου διηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια το θαύμα που είχα δει και εγώ. Όταν ρωτήσαμε και τους άλλους μας περιέγραψαν και εκείνοι ακριβώς το ίδιο θαύμα.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ

Θεραπεία καρκινοπαθούς

Διηγούνται πολλοί ένα θαύμα που έκανε ο Άγιος Γεράσιμος σε μία γυναίκα από την Θεσσαλονίκη. Αυτή είχε καρκίνο και μόλις αλείφθηκε με λαδάκι από το Άγιον Ευχέλαιο, που έγινε στην Ιερά Μονή του Αγίου, θεραπεύθηκε αμέσως.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΞΗΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ

Πέρασε τις εξετάσεις των Αγγλικών

Η μητέρα νεαρού μαθητή της Γ' τάξεως Λυκείου διηγείται: Ο γιος μου είχε δώσει εξετάσεις για την απόκτηση του διπλώματος Αγγλικής γλώσσας τον Ιανουάριο. Ο βαθμός που πήρε ήταν Ε'. Τον Μάιο επανέλαβε τις ίδιες εξετάσεις. Την ημέρα όμως των εξετάσεων προσευχήθηκα και παρακάλεσα τον Άγιο Γεράσιμο να πάρει ένα καλύτερο βαθμό. Πάντως και εμείς και η δασκάλα του στο φροντιστήριο των Αγγλικών περιμέναμε ένα βαθμό γύρω στο Δ' ή το πολύ Γ'. Εξάλλου η δασκάλα του είχε πει ότι από έρευνες που έγιναν, όταν κάποιος πάρει ένα συγκεκριμένο βαθμό, στην επόμενη εξέταση πιθανόν να βελτιωθεί κατά ένα ή το πολύ δύο βαθμούς. Περί το τέλος του Αύγουστου βγήκαν τα αποτελέσματα. Εγώ, ο άντρας μου και τα τρία μας κορίτσια βρισκό-

μασταν στον Άγιο Γεράσιμο. Ο γιός είχε μείνει μόνος στο σπίτι. Ένα βράδυ μάζ τηλεφώνησε ότι Η βαθμολογία του ήταν Α'. Ήταν έκπληκτος, πανευτυχής και δεν μπορούσε να κρύψει την χαρά του όπως και όλοι μας. Και τα σχόλια του ηγούμενου όταν το πληροφορήθηκε ήταν:

-Τι νομίζετε, μπρίκια κολλάει ο Άγιος;

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ

Περί κατακρίσεως...

Τρεις γυναίκες που παρέμειναν στην Ιερά Μονή Αγίου Γερασίμου για μερικές μέρες αφηγούνται:

- Βρισκόμασταν σε ένα δωμάτιο του μοναστηριού, Ίσως στην κουζίνα του πρώτου ορόφου, ετοιμάζαμε κάποιο φαγητό και κουβεντιάζαμε. Σε κάποια στιγμή μία από μας είπε:

- Θέλετε να πείτε ότι ο τάδε ιερωμένος είναι πράγματι αγνός; Πώς τα καταφέρνει; Οι άλλες δύο την αποπήραμε στην αρχή. Αργότερα όμως ακόμα μία από μας είχε περίεργες αμφιβολίες. Την ώρα που μιλούσε αυτή ένας τρομερός σεισμός μας συντάραξε, είδαμε καθαρά την πόρτα να κουνιέται με πολλή δύναμη και να κάνει τρομερό κρότο. Βγήκαμε έντρομες έξω και φωνάζαμε: – Σεισμός, σεισμός. Όταν μας άκουσαν όσοι άλλοι βρίσκονταν στο μοναστήρι γελούσαν και μας ρωτούσαν αν τρελαθήκαμε, γιατί αυτοί δεν ένιω-

σαν κανένα σεισμό. Καταλάβαμε πως ήταν ένα ακόμα θαύμα του μεγάλου μας Αγίου που ήθελε με αυτό τον τρόπο να μας δείξει ότι ό συγκεκριμένος ρασοφόρος ήταν άξιος και να εκφράσει την ευαρέσκεια του για τον βίο του και να τον προστατεύσει από τα πικρόχολα σχόλια του κόσμου και τα δικά μας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Το λαμπερό ολόλευκο φως

Το φως

Και στα πιο σκοτεινά λαγούμια
τα πιο βαθιά
τα πιο λησμονημένα
έρχεται κάποτε
ωσάν σε διάλειμμα
κι όταν κανείς πια τίποτε δεν περιμένει
θαυματουργό
παρήγορο
το φως.

(Ποίημα του Ανέστη Ευαγγέλου, Συλλογή: Το διάλειμμα, 1976)

Το 2012 παρευρέθηκα για πρώτη φορά στην Τελετή του Αγίου Φωτός. Μετά από πολύωρη αναμονή στο προαύλιο, η Ισραηλινή αστυνομία μας επέτρεψε να εισέλθουμε στον Ναό της

Αναστάσεως. Πολλοί Έλληνες από το γκρουπ μας δεν κατάφεραν να μπουν. Έκλαιγα από συγκίνηση που ο Πανάγαθος Θεός μου επέτρεψε να μοιραστώ την χαρά Του, να γίνω μάρτυρας του μεγαλύτερου ακατάληπτου για τον άνθρωπο θαύματος του Αγίου Φωτός. Δεν κατάλαβα μέσα στην λαχτάρα μου που βρισκόμουν. Από πίσω μου και άλλοι συμπροσκυνητές κατέβαιναν τα σκαλιά για να προλάβουν να μπουν μην τους κόψει η Αστυνομία. Μια αγαπημένη μοναχή από την Βηθανία την πετάξαν έξω. Απεγνωσμένα προσπαθούσα να βρω μια γωνίτσα να τρυπώσω όμως η τρικυμιώδης λαοθάλασσα με παρέσυρε σε έναν χώρο άγνωστο προς εμένα. Για να μην γίνω στόχος κάποιου στελέχους της Ισραηλινής Αστυνομίας που έβγαζε πολλούς έξω λέγοντας τους ότι ο Ναός είχε γεμίσει, σκέφτηκα να μπω πιο μέσα στο εσωτερικό του Ναού. Ένα συνοθύλευμα σκέψεων και συναισθημάτων κατέκλυζαν το μυαλό και την ψυχή μου. Προχωρούσα όπου με έβγαζε το σπρωξίδι. Κάποιος μου φώναξε έλα από εδώ. Μια γιαγιά από πίσω μου δεν μπορούσε να περπατήσει. Φοβόταν μη δεν προλάβει να μπει εκεί που μας κατεύθυναν. Την άρπαξα από το χέρι και τρέξαμε. Δεν μπορούσε να ακολουθήσει και σχεδόν την μετέφερα. Μόλις που καταφέραμε να μπούμε κάπου που δεν γνώριζαν και στα Ιεροσόλυμα είχα πάει ήδη 8 φορές.

Ξαφνικά άκουσα την πόρτα να κλείνει με έναν γδούπο. Αχ, λέω οι υπόλοιποι δεν κατάφεραν να εισέλθουν. Που βρισκόμασταν; Η γιαγιούλα που γνώριζε τον χώρο με καταφιλούσε, δίνοντας μου ένα σωρό ευχές. Εγώ έκλαιγα από χαρά, από αγώνια, από σύγχυση και ένα σωρό άλλα απερίγραπτα συναισθήματα. Μπροστά μου βλέπω την ξεναγό μας την Ελένη. Με ρωτάει με έκδηλη την αγωνία στο πρόσωπο της:

-Που είναι τα άλλα παιδιά; Δεν μπήκαν;

-Όχι, τους έκοψε η ησραηλινή αστυνομία. Άσε, είμαι πολύ στεναχωρημένη. Δυστυχώς δεν τα κατάφεραν όλοι. Που βρισκόμαστε; την ρώτησα.

-Είμαστε στο Ιερό του Ναού της Αναστάσεως. Μόνο το πρωί του Μεγάλου Σάββατου επιτρέπεται να εισέλθουν γυναίκες. Μεγάλη ευλογία να βρισκόμαστε εδώ. Κάθε φορά εδώ οικονομεί ο Πανάγαθος Θεός μας και μπαίνω. Σου εύχομαι να δεις το Άγιο Φως.

-Αμήν Παναγίτσα μου... της είπα.

Κατά τις μια παρά, εισήλθε ο Πατριάρχης μας στο Ιερό Κουβούκλιο. Μετά από λίγο έσβησαν όλα τα φώτα και ξαφνικά είδα ένα γαλάζιο Φως να στριφογυρίζει σαν ένας δυνατός ανεμοστρόβιλος. Σε κάποιο άλλο σημείο, δέκα μέτρα μακριά μου, πρόσεξα έναν ολοφώτεινο δίσκο, σταματημένο πάνω έναν κύριο. Τον είχε κυριολεκτικά λούσει το Άγιο Φως. Εθαύμασα και έκλαψα

από χαρά. Δεν περιγράφονται αυτά τα συναισθήματα. Μπροστά μου έβλεπα να ξετυλίγονται λευκογάλανες οριζόντιες ταινιώδεις αστραπές, παίρνοντας την μορφή περιστρεφόμενων ανταυγείων που άλλοτε γίνονταν κινούμενες φλόγες μέσα στο εσωτερικό του ναού και τον θόλο. Ο Πατριάρχης μας ακόμη δεν είχε βγει με το Άγιο Φως. Πριν ακόμη συνειδητοποιήσω τα γενόμενα, λίγα μέτρα μακριά μου, είδα τα 33 κεριά μιας κυρίας να ανάβουν από μόνα τους από μια λεπτή αύρα, πνοή φωτεινή ανέμου και αυτή να φωνάζει. Φώναζα και εγώ και τότε ώ του θαύματος το γαλάζιο Φως άρχισε να κινείται ανήσυχα. Έκανε ένα αφάνταστο και απερίγραπτο στριφογύρισμα και αμέσως μετά άρχισε να μεταβάλλεται σε ένα λαμπερό ολόλευκο Φως, όπως περιγράφεται από τον Ευαγγελιστή, στην του Χριστού Μεταμόρφωση και στάθηκε σε ένα παιδάκι. Το έλουζε κυριολεκτικά στο φως. Σαν το μικρό Θανασάκη μας που κάποτε λούστηκε στο Άγιο Φως και η μαμά του το άκουσε να λέει ότι βλέπει θαυμαστά πράγματα και να μιλά άπταιστα γαλλικά και αγγλικά όπως μας είπαν.

Το ίδιο αυτό Φως αυτό, η αγία αυτή γιαγιούλα με το μπαστούνακι από το άλλο γκρουπ του πρακτορείου Μυστακίδης Τουρς που είχε έρθει 45 φορές παρακαλώ με το ίδιο πρακτορείο το είδε όπως μου είπε σαν έναν ολοφώτεινο δίσκο

Ήλιου, σταματημένο πάνω από τον Πατριάρχη την ώρα που έβγαινε απ'το ιερό κουβούκλιο με τις δεσμίδες των κεριών στον αέρα. Παρά την ηλικία της, δεν το βάζε κάτω. Μια άλλη συμπροσκυνήτρια μου, η Σάρρα, είδε την ανάφλεξη των καντηλιών μπροστά από τον Πανάγιο Τάφο και, ώ του παραδόξου θαύματος, οι σβησμένες καντήλες είχαν ανάψει από τις αστραπές του Αγίου Φωτός και όλος ο τόπος ήταν φωταγωγημένος από μια μπάλα φωτός σε χρώμα γαλαζωπό.

ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Η Μονή Χοζεβά και η Αδελφή μας Τατιανή

Η Τατιανή είναι μια πολύ καλή φίλη την οποία γνώρισα το 2011 σε ένα από τα προσκυνήματα μας στην Αγία Γη. Η Τατιανή έχει διαγνωστεί με σκλήρυνση κατά πλάκας και είναι πάρα πολύ δύσκολο για εκείνη να επισκέπτεται όλα τα προσκυνήματα, ιδιαίτερα σαν κι αυτό του Χοζεβά, το οποίο έχει πεζοπορία. Εκείνη την χρονιά, η φίλη μας η Αθηνά και ο Ανδρέας επέμειναν να την βοηθήσουν να κατέβει. Η ίδια, όπως μου εξομολογήθηκε, εκείνο την καιρό δεν ήταν καθόλου καλά. Η υγεία της είχε επιδεινωθεί αισθητά και κυριολεκτικά σερόνταν. Όμως οι δύο συνοδίτες και καρδιακοί φίλοι της την έπεισαν και έτσι για πρώτη φορά βρέθηκε στην χαριτόβρυτη Ιερά

Μονή Χοζεβά. Στο τηλέφωνο, στην μέση της συνομιλίας μας, η Τατιανή δεν άντεξε και ξέσπασε σε κλάματα. Μου λέει :

- Δεν θα το πιστέψεις όταν ανέβηκα, Σοφία, δεν είχα τίποτα. Είχα θεραπευτεί. Το πιστεύεις; Για έξι μήνες, ήμουν καλά. Για μένα, αυτό ήταν το μεγαλύτερο θαύμα. Κανένας πόνος, κανένα σύμπτωμα...Δοξάζω τον Θεό.

Μεγάλη Παρασκευή (Νίκος Γκάτσος)

Βαριά τα βήματά μου σέρνω στο φως της μέρας το θαμπό κρίνα της άνοιξης σου φέρνω και στο σταυρό σου τ' ακουμπώ φίλε δακρυοπότιστε των πρωτίστων πρώτιστε. Των πρωτίστων πρώτιστε.

Άρρωστος κύλησε ο αιώνας κι ο ήλιος βγαίνει μισερός σαν το φτερό της χελιδόνας που το σακάτεψε ο καιρός φίλε τρισμακάριστε των αρίστων άριστε. Των αρίστων άριστε.

Σήμερα ο Άδης ηνεώχθη γεφύρι εγίνη ο Γολγοθάς και στου θανάτου εσύ την όχθη άφατο δρόμο ακολουθάς έγγιστε κι ανέγγιστε των μεγίστων μέγιστε. Των μεγίστων μέγιστε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ

Είδα το Άγιο Φως

Ανάσταση

(Κώστας Βάρναλης)

«Άκου τον ξάστερο ουρανό, πώς οι καμπάνες σιούνε.
Όπου καρδιά, χαρμόσυνες λαχτάρεις απαντούνε.

Ανάστασ' είναι σήμερα. Παιδιά, γυναίκες, γέροι
κόκκινο αυγό στην τσέπη τους, χρυσό κερί στο χέρι.

Όσ' άστρα ναι στον ουρανό, τόσα στον κάμπο κρίνα.
Όλ' έχουνε στην καθαρή ψυχήν Απρίλη μήνα.

Της εκκλησιάς φουντώσανε δάφνη πολλήν οι στύλοι.
Ειρήνη! Ειρήνη! Φιληθήτε οχτροί μαζί και φίλοι.»

*(απόσπασμα από το ποίημα «Γυναίκα», Κ. Βάρναλης, Ποιητικά,
εκδ. Κέδρος)*

Μία από τις πιο συγκλονιστικές μαρτυρίες ανήκει σε έναν συμπροσκυνητή μου που βρέθηκε για τέταρτη φορά στους Αγίους Τόπους προκειμένου να προσκυνήσει και να προσφέρει τη βοήθειά του στην Αγιοταφική Αδελφότητα. «Η βοήθεια που προσφέρουμε όταν πηγαίνουμε στους Αγίους Τόπους δεν είναι τίποτα σε σχέση με αυτήν που παίρνουμε για την υπόλοιπη ζωή μας. Αυτά που

νιώθεις σε συντροφεύουν μέχρι το τέλος της ζωής σου», λέει και ανοίγει την καρδιά του ο αδελφός μας για να εξομολογηθεί το θαύμα που διαδραματίστηκε μπροστά στα μάτια του, τονίζοντας πως μοιράζεται την εμπειρία του όχι για να αποδείξει κάτι ή για να πείσει όσους διατηρούν αμφιβολίες, αλλά γιατί ήταν κάτι αληθινό, που τον σημάδεψε και δεν γίνεται να μείνει κρυφό: «Η πίστη δεν φαίνεται, όπως και η αγάπη. Δεν είναι κάτι υλικό, αλλά κάτι που το νιώθεις μέσα σου. Αυτό που βίωσα συνέβη το Μεγάλο Σάββατο, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας. Βρισκόμουν στον ναό της Αναστάσεως και προσευχόμουν, όταν ξαφνικά άκουσα οχλαγωγία στα δεξιά μου. Σήκωσα το κεφάλι μου και έκπληκτος είδα μια δέσμη φωτός να διαπερνάει τον τοίχο του ναού και να πέφτει πάνω στον Πανάγιο Τάφο ανάβοντας με θαυματουργό τρόπο τα κεριά των πιστών που ήταν σε εκείνο το σημείο. Αμέσως άρχισαν να πανηγυρίζουν και να φωνάζουν! Γύρισα προς την εικόνα του Αναστάσιμου Χριστού, που είναι πάνω από τον Πανάγιο Τάφο, και τότε είδα τα μεγάλα καντήλια να ανάβουν ένα-ένα στη σειρά, με απίστευτο συγχρονισμό, λες και τα άναβε ένα αόρατο χέρι. Την ίδια στιγμή μια τεράστια φλόγα φώτισε όλο τον Πανάγιο Τάφο. Είδα και ένιωσα το θαύμα μέσα στην καρδιά μου.

Αυτό που έζησα με συντάραξε τόσο πολύ που

το μυαλό μου έφυγε. Βρισκόμουν σε έκσταση, δεν σκεφτόμουν τίποτα και ένιωθα ελαφρύς σαν τον αέρα. Βγήκα από τον ναό και άρχισα να περιφέρομαι ανάμεσα στο πλήθος. Δεν ήξερα που πήγαινα, ούτε με ένοιαζε. Ο κόσμος τριγύρω αγκαλιαζόταν και έκλαιγε. Όταν βρήκα τους φίλους μου, πιαστήκαμε αγκαλιά και ξεσπάσαμε σε κλάματα. Δεν μπορούσα να συνέλθω με τίποτα. Ήταν συγκλονιστικό!»

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Η πλήρης μεταστροφή ενός προσκυνητή

Για τον 50χρονο συνταξιδιωτή μας και τη σύζυγό του το προσκύνημα στους Αγίους Τόπους ήταν ένας διακαής πόθος που όταν εκπληρώθηκε δυνάμωσε την πίστη τους και τους γέμισε άσβεστες αναμνήσεις: «Ένιωσα συγκινημένος, με έπιασαν τα κλάματα και ντράπηκα για όλα είχα κάνει. Έκλαιγα σαν μωρό παιδί. Ταυτόχρονα γέμισα με αγάπη. Όλα όσα άκουγα από μικρό παιδί ήταν μπροστά μου. Περπατούσα στον δρόμο και ένιωθα τον Θεό. Μιλούσε ο Χριστός κατευθείαν στην καρδιά μου. Οι Αγιοταφίτες είναι ήρωες. Έχουν μείνει μια χούφτα γέροντες, κι όμως κρατάνε ακόμη. Όταν βλέπουν Έλληνες νιώθουν μεγάλη χαρά. Ζητάνε και θέλουν κόσμο για βοήθεια και διακόνημα. Ο Χριστός είναι έρω-

τας και θέλει προσωπική σχέση. Δεν είναι κάτι απόμακρο και κάτι φανταστικό. Όποιος μπλέξει αληθινά με αυτό τον έρωτα έχει σωθεί!»

Ποίημα του Γέροντα Ιωσήφ του Ησυχαστή προς τιμήν του Ιησού Χριστού

Γλυκύτατε μου Ιησού, βάλσαμον της ψυχής μου,
αγάπη της καρδιάς μου, αέρας της πνοής μου.
Φως νοητόν, γλυκύτατον, ο έρωσ, η ισχύς μου,
αγάπη πολυθαύμαστος, ο πόθος της ζωής μου.
Η πίστις μου και η ελπίς, αγάπη μου γλυκιά,
Σωτήρα ποθεινότατε, γλυκειά παρηγορία»
ελθέ, γλυκεία μου πνοή, ελθέ, ζωή μου θεία,
ελθέ, φως των ομμάτων μου, γλυκεία μου θυμηδία
και φώτισον τα σπλάγχνα μου, τον νουν και την καρδιαν
και πάρασχε στο σώμα μου απάθειαν τελείαν,
διαύγασον εν τω νοϊ τον θείον φωτισμόν σου,
την λαμπροτάτην κίνησιν των θείων γνώσεων σου,
δος μου, αγάπη μου γλυκιά, αυτά που σου ζητάω,
τους πόδας σου ν' ασπάζομαι και να γλυκοφιλάω.
Ζητώ, γλυκία μου πνοή, αιτώ ο υπεσχέθης
και κρούω με κατάνυξιν κι επιθυμώ να έλθης
και συν Πατρί και Πνεύματι μέσα μου να εισέλθης·
μονήν αγίαν ποίησον, να λειτουργής ως θέλης
και ως ευαρεστήσαι συ, Πατήρ, Υιός και Πνεύμα»
αξίωσον να σε υμνώ απαύστως νύκτα, μέρα
και μην χωρίζεις απ' εμού, μη μ' αποδοκιμάσεις,
αφού 'δες, πως είμαι, ασθενής, μη θες να με πειράζης·
δεν υποφέρω, δεν βαστώ στιγμή τον χωρισμό σου,
διότι καταφλέγομαι από του έρωτος σου.

Φλεγόμενος σ' αναζητώ στους ουρανούς να σ' εύρω
κι' αφού σκιρτάς κατανοώ πως μέσα μου σε έχω.
Το σκίρτημά σου φλέγει με, πλέον δεν υποφέρω,
να βρίσκομαι εδώ στην γή, σώμα βαρύ να φέρω.
Πολλάκις πταίω, σε λυπώ και σε παραπικραίνω,
πλην πάλιν συ με αγαπάς, δεν στέκεις πικραμένος.
Πόσον γλυκός, γλυκύτατος, είσαι αγαθέ Χριστέ μου
αλλ' αν μ' αφήνης, σύντομα σ' αλησιμονώ Θεέ μου.
Αν μ' αγαπάς, σε αγαπώ, κι' αν με βαστάζης, στέκω·
αν δε μικρόν απέρχου, ευθύς ως χόρτον πέφτω.
Ο έρωτας μου είσαι συ, η φλόγα της αγάπης,
ο ζήλος και η όρεξις κι' η προθυμία αύθις
και πάλιν όλα ίστανται, εάν μένης μαζί μου·
ει δε μικρόν αναχωρείς, σκοτίζεται η ψυχή μου.
Μέσα μου σε κατανοώ και έξωθεν σε βλέπω,
σε θεωρίαν έλκεις με, θαυμάζω τούτο βλέπων.
Όπου να ιδώ, παντού Χριστός, πάσα την γην πληρώνης
εις έκπληξιν ανάγεις με, τας φρένας μου αλλοιώνεις.
Στην Λειτουργία έρχομαι, διά να σε κοινωνήσω
και στην καλύβη στρέφομαι, πάλιν εκεί σε βρίσκω.
Μελίζου, μερίζου, εσθίεσαι απ' όλους
τους ευσεβείς χριστιανούς και πάλιν μένεις σώος.
Μετά Πατρός ευρίσκεσαι, μέσ' τους αγίους είσαι,
στον κόσμον όλον ευρίσκεσαι, ποσώς δεν περικλείσαι.
Στις εκκλησίες θύεσαι, μέσα μου σώος είσαι
και τόπος δεν ευρίσκεται, όπου συ να μην είσαι.
Μονάχα στους αγαπητούς, μόνον στους σε ειδότες
δεικνύεις την αγάπην σου, δυνάμεις σου τας τόσας·
θαυμάζομαι, εξίσταμαι, εκπλήττομαι και φρίττω,
πως όλα ταύτα γίνονται δεν ημπορώ να είπω.
Κι' αφού στο βάθος χάνομαι των θείων νοημάτων,
στρέφω και πάλιν όπισθεν και την αγάπην πιάνω

και φθέγγομαι πως σ' αγαπώ, γλυκύτατε Χριστέ μου,
Ιησού μου και Σωτήρα μου, Πανάγιε Θεέ μου.
Μη παύσης να διδάσκης με, μη παύσης να φωτίζης,
στο θέλημά σου οδήγησε, εσύ καθώς γνωρίζεις
και πλούτιζέ με συνεχώς στην ιδικήν σου αγάπην
και βάσταζε να βρίσκωμαι διά παντός με ταύτην.
Και πέπεισμαι πως αληθώς αυτή θα μ' οδηγήση
και μέσα στας άγκάλας σου θα φέρη να με ρίψη»
να χαίρω», να ευφραίνομαι με σένα τον Χριστόν μου,
τον Κύριόν μου και Θεόν, εις αιώνας αιώνων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ Το γαλαζωπό φως πέρασε τρεις φορές πάνω από την Εικόνα του Μεγάλου Αρχιερέα

Ήταν Αύγουστος του 2002, όταν κάποια προ-
σκυνήτρια εισήλθε στον Πανίερο Ναό της Ανα-
στάσεως. Αφού προσκύνησε ευλαβικά τον Πανά-
γιο και Ζωοδόχο Τάφο, εν συνεχεία κατευθύνθηκε
προς την Θαυματουργό Εικόνα του Χριστού, τον
Μέγα Αρχιερέα, που βρίσκεται στο διάδρομο και
πιο συγκεκριμένα στη δεξιά πλευρά του Καθολι-
κού της Αναστάσεως με σκοπό να προσκυνήσει
γονατιστή τον Κύριο, όπως πάντα συνήθιζε. Τότε
είδε να βγαίνει ένα φως σε θαλασσί χρώμα. Όχι
μια φορά αλλά 3 φορές, το οποίο πέρασε πάνω
από την Εικόνα του Χριστού! Αυτό το ερμήνευσε
ως σημείο ευαρέσκειας του Κυρίου, διότι η εν
λόγω προσκυνήτρια στο Όρος Σινά εμπόδισε να

βεβηλωθεί ο Άγιος τόπος του Σινά και τα αυτιά των προσκυνητών από διάφορα λαϊκά ακόμη και βλάσφημα τραγούδια, που επιχείρησε κάποια ομάδα εκδρομέων ένα βράδυ να πουν και μάλιστα με κιθάρα, Η εν Χριστώ αδελφή μας αντέδρασε έντονα και τους σταμάτησε. Γι' αυτό όταν για πρώτη φορά μετά την επιστροφή της από το Θεοβάδιστον Όρος Σινά πήγε να προσκυνήσει την Εικόνα του Χριστού, Ο Ιησούς Χριστός της απάντησε με Φως! Και τι φως... Άγιο Φως.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ

Αγρυπνία στον Πανάγιο Τάφο.

Πρόσωπο με Πρόσωπο (ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ)

Βλεπόμαστε πρόσωπο με πρόσωπο,
Κύριε· τόσο είσαι κοντά μου.
Όταν ανοίγω τὸ παράθυρο ὅποια
ώρα κι ἂν εἶναι, βλεπόμαστε.
Ἔχω τὰ μάτια μου κι ἔχεις κι ἐσὺ
ὄλου τοῦ γύρω μας κόσμου
τὰ μάτια. Τὰ λουλούδια μὲ βλέπουν.
Κάθε πὸν ἀγκαλιάζω ἕναν
ἄνθρωπο, Κύριε, θαρρῶ
πὼς κρεμιέμαι ἀπὸ τὸ λαιμό σου.

10 Νοεμβρίου του 2018. Ένας φίλος και συνοδίτης τραβάει βίντεο. Προφανώς δεν έχει πάρει είδηση αυτό που εκτυλίσσεται μπροστά του κατά την βιντεογράφιση. Οι ταινιώδεις ερυθρό-κυανό-λευκες αστραπές διαδέχονται οι μια την άλλη, φεγγοβολώντας τον σκοτεινό, ιερό τούτο τόπο. Λίγο πριν η λιτανεία τελειώσει και οι Αγιοταφίτες Πατέρες εισέλθουν στο Ιερό κουβούκλιο με τα τίμια δώρα, μια φωταψία σαν μικρό πουλάκι πετάει δώθε κείθε, πάνω κάτω και ξαφνικά το Άγιο Φως αρχίζει να πετάγεται παντού. Ο Κυριάκος δεν έχει πάρει είδηση τι συμβαίνει. Κάποια φίλη που παρακολούθησε το βίντεο σε δεύτερο χρόνο σαστίζει. Αρχίζει και κλαίει. Το Άγιο φως έχει λούσει όλο τον χώρο. Δίπλα από τον Κυριάκο, οι αστραπές πετάγονται και μικρές φωταψίες σαν κι αυτές που πολλές φορές έχουμε αντικρύσει στο Θαβώρ, όταν κατεβαίνει η νεφέλη πλημμυρίζουν τον τόπο. Ναι, το Άγιο φως βγαίνει παντού. Όχι απαραίτητα το Μεγάλο Σάββατο. Μια φίλη μου από τα Πανάγια Προσκυνήματα, το κατέγραψε το 2013 σε μια φωτογραφία του γάμου της. Κανείς δεν κατάλαβε τι γινόταν τη ώρα του μυστηρίου. Μόνο ένα κοριτσάκι το είδε. Τι να ήταν άραγε αυτό το Ουράνιο Φως που έμοιαζε με αγγελάκι και στριφογύριζε γύρω από την νύφη. Όταν εμφανίστηκαν οι φωτογραφίες ο γαμπρός και η νύφη είχαν μείνει ενεοί. Μόνο εκείνο

το μικρό κορίτσι, η Αντωνούλα το είχε δει καρέ καρέ με τα πράσινα γουρλωτά ματάκια της.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Μαρτυρία μοναχής Φωτεινής

Η μοναχή Φωτεινή βρέθηκε στα Ιεροσόλυμα μετά από πολλά χρόνια προσευχόμενη να γίνει το όνειρο της πραγματικότητα. Πονεμένη ψυχή αφού όλα της τα παιδιά πέθαναν στον πόλεμο από αρρώστια και πείνα. Η αγάπη της για τον Θεό πάντα θερμή και δεν της πήρε πολύ χρόνο να αποφασίσει να ακολουθήσει την μοναχική βιοτή. Στην Μονή Χρυσοπηγής είχε το δικό της κελάκι όμως δεν τα κατάφερε να μείνει για πολύ καιρό μιας και η υγεία της ήταν πολύ εύθραστη. Έτσι επέστρεψε στην Αθήνα όπου ακολουθούσε τους κανόνες της και το καθημερινό πρόγραμμα προσευχής που της είχε ορίσει ο πνευματικός της πατέρας. Η αδελφή της Ουρανία την επισκεπτόταν πολύ συχνά και την φρόντιζε. Κάποια στιγμή η ταπεινή αυτή μοναχή της ζήτησε να την συνοδέψει στα Ιεροσόλυμα για να παρευρεθούν στην τελετή του Αγίου Φωτός. Δυστυχώς λόγω του πλήθους, η ισραηλινή αστυνομία δεν τους επέτρεψε να εισέλθουν στον Ναό της Αναστάσεως. Όμως ο Θεός είναι πανταχού παρόν και για να τον δεις χρειάζεται καθαρή καρδιά. Ω μακαρία

απλότητα, το ένδυμα και το σώμα της απάθειας και της τελειότητας και ο χώρος όπου αρέσκεται να κατοικεί ο Θεός!

Γι' αυτή μίλησε ο Κύριός μας και την αναζήτησε στους ανθρώπους, αλλά τη βρήκε μόνο στα νήπια, στα «παιδιά», που είναι άκακα και απλά και μας απείλησε, τρόπον τινά, ότι αν δεν την αποκτήσουμε στη ζωή αυτή, δεν θα γίνουμε δεκτοί στη βασιλεία του. Έτσι η απλή αυτή μοναχή αξιώθηκε να δει τα κεριά της να ανάβουν ενώ βρισκόταν στο προαύλειο δίπλα στον Άγιο Κωνσταντίνο την ώρα που μπήκε ο Πατριάρχης στο Ιερό Κουβούκλιο.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΟΓΔΩΗ

Ο Χριστός μωράκι μας χαμογελούσε-Μαρτυρία
Κώστα Καργάκη από την Κρήτη

«Θυμάμαι ήταν της Σταυροπροσκυνήσεως και όλο το γκρουπ είμασταν στο Καθολικό του Ναού της Αναστάσεως», μας διηγείται ο αγαπητός φίλος και συμπροσκυνητής από την Κρήτη με τον οποίο μιλήσαμε τηλεφωνικά για να μοιραστεί μαζί μας τις εμπειρίες του από τα Πανάγια Προσκυνήματα. Ιδιαίτερα συγκινημένος μας περιγράφει τα θαυμαστά γεγονότα που έζησε:

«Όταν μπήκε ο Δεσπότης στο καθολικό, κρατώντας τον Τίμιο Σταυρό, εγώ έβλεπα ένα μωρό

παιδάκι που γύριζε το κεφαλάκι του και γελούσε στον κόσμο. Γύρισα να δω αν και η συμπροσκυνήτρια μου δίπλα, που βιντεογραφούσε την τελετή της σταυροπροσκυνήσεως, έβλεπε τον αγοράκι, αλλά όπως μου είπε δεν έβλεπε τίποτα στο βίντεο που τραβούσε.

Όπως μου είπε προσωπικά σε τηλεφωνική μας επικοινωνία, αυτό είναι ένα από τα μυριάδες θαύματα που έχει ζήσει κατά την διάρκεια των προσκυνηματικών εκδρομών στις οποίες έχει συμμετάσχει. Κάθε φορά που μιλάει για αυτά που έχει βιώσει, δακρύζει από άφατη συγκίνηση. Μας έχει διηγηθεί ένα σωρό θαυμαστά συμβάντα που δεν ξέρω αν χωράνε να μπουνε σε αυτό τον δεύτερο τόμο. Στο επόμενο βιβλίο υποσχόμαστε να συμπεριλάβουμε και άλλα τέτοια υπερφυή θαύματα έτσι ώστε να ενισχυθούμε πνευματικά και να συνεχίσουμε τον καθημερινό μας αγώνα με περισσότερη πίστη και εμπιστοσύνη στον Κύριο μας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΕΝΑΤΗ

Τα θαύματα που γίνονται στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας στη Χεβρώννα

Το Παρεκκλήσιο, δίπλα απο τον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος στη Χεβρώννα, όπου σήμερα αναπαύονται δίπλα - δίπλα οι αείμνηστοι Ρώσοι,

Γέροντας πατήρ Ιγνάτιος και ο Γέροντας Πατήρ Γεώργιος βρύει πλήθος θαυμάτων όπως μας διηγείται η κυρία Σοφία από Αθήνα. Όταν βάζουμε το αυτί μας στον Άγιο Επιτάφιο του κυρίως Ιερού Ναού της Αγίας Τριάδος, πάντοτε ακούμε τικ-τακ..., τον χτύπο της καρδιάς Του Αναστάντος Κυρίου Ημών Ιησού Χριστού, την αγωνία Του.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ

Το μεγάλο πνευματικό ανάστημα του Ηγουμένου Πατέρα Ιγνατίου του Ρώσου

Τον Γέροντα Ρώσο Ιγνάτιο της Χεβρώννας που κοιμήθηκε σε ηλικία περίπου 102 ΕΤΩΝ, όπως και τον Γέροντα Ζαχαρία, Ηγούμενο της Ρωσικής του Αγίου Όρους δεν τον γνωρίζουν πολλοί... Πρόκειται για έναν άγιο στην συνείδηση των πιστών, όσων αξιώθηκαν να τον γνωρίσουν. Σε συνέντευξη του ο Πατήρ Χρυσόστομος Ταβουλάρης, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Γερασίμου Ιορδανίτου στην δημοσιογράφο Αλεξάνδρα Νικιφόροβα είπε τα εξής:

- Ήταν μια μεγάλη ευλογία για μένα να γνωρίσω αγίους άνθρωπους, Ρώσους, Ρουμάνους και Έλληνες. Οι παλαιότεροι Πατέρες μου είπαν πως τα παλαιότερα χρόνια, οι Ρώσοι προσκυνητές ερχόντουσαν στους Αγίους Τόπους με τα πόδια.

Υπήρχε ένας γνωστός γέροντας, ο Πατήρ Ιγνάτιος στη Χεβρώνα στην Ιερά Μονή της Αγίας Τριάδος. Ήταν ένας Ρώσος Άγιος. Πέθανε σε βαθιά γεράματα. Εκείνη την εποχή υπηρετούσα ως διάκονος στη Βηθλεέμ και το 1975. Στην εορτή του Αγίου Γεωργίου, παραβρέθηκα στην ολονυχτία στη Χεβρώνα και διανυκτέρευσα εκεί. Εκείνο το βράδυ, στις 2:00 το πρωί, οι καμπάνες θα χτυπούσαν για τη λειτουργία. Στις τρεις θα άρχιζε η λειτουργία με το “Ευλογητός ο Θεός ...” μετά τον Όρθρο, και εν συνεχεία θα άρχιζε η Θεία Λειτουργία. Διάβασε τον εξάψαλμο στην εκκλησία στην Σλαβική, και μετά ο Πατέρας Ιγνάτιος άρχισε την Προσκομιδή. Δεν ήξερα Ρωσικά, αλλά εγώ απλά τον βοήθησα ως διάκονος. Τη στιγμή που πήρε το Πρόσφορο για τη Θεία Ευχαριστία στα χέρια του για να κόψει τις Μερίδες για το Δισκοπότηρο, δάκρυα ασταμάτητα άρχισαν να κυλούν από τα μάτια του. Εγώ και άλλοι ιερείς ολοκληρώνουμε τη Προσκομιδή σε δεκαπέντε με είκοσι λεπτά. Ο Πατήρ Ιγνάτιος αυτό το έκανε σε μια ολόκληρη ώρα! Όταν έκοψε τις μερίδες στη μνήμη των Ταξιαρχών, στον Τίμιο Πρόδρομο, στους Αγίους της ημέρας, και στις χιλιάδες των αγίων, δάκρυα κυλούσαν πάλι από τα μάτια του. Έβλεπε κάτι! Ήταν Άγιος. Συνήθως, αρχίζουμε τη Θεία Λειτουργία με το: “Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός ...” και συνεχίζουμε για μιάμιση ώρα. Αλλά

χωρίς να έχει σημασία τι προσευχές διαβάζοντο, ο Πατήρ Ιγνάτιος γονάτιζε και τα δάκρυα έρεαν ασταμάτητα από τα μάτια του! Αρχίσαμε τη Θεία Λειτουργία στις τρεις το πρωί και τελείωσε στις 11:30 το πρωί. Όλο του το είναι ήταν βυθισμένο στις προσευχές με τα χέρια του υψωμένα επάνω στον ουρανό. Όταν προσηύχετο ποτέ δεν επέτρεπε στον εαυτό του να αποσπασθεί από οποιαδήποτε συζήτηση. Λάβαμε την Θεία Κοινωνία και διάβασε την απόλυση. Ήταν περίπου μεσημέρι! Είχα σταθεί στα πόδια μου όρθιος για οκτώ με εννέα ώρες! Στη συνέχεια πήγαμε στο αρχονταρίκι από την εκκλησία. Ο Πατήρ Ιγνάτιος, έβγαλε λίγο ξερό ψωμί, λίγο γλυκό κόκκινο κρασί που έφτιαχνε ο ίδιος, και μερικές ελιές. Ήπιαμε το κρασί, στο οποίο βυθίσαμε το αποξηραμένο ψωμί, και φάγαμε τις ελιές. Είμαι ιερέας πάρα πολλά χρόνια, αλλά ποτέ δεν θα ξεχάσω τέτοια ευλάβεια και μια τέτοια λειτουργία. Μετά αφότου έγινα Ηγούμενος, οσάκις μου έφεραν το κρασί του για τη Θεία Λειτουργία, αυτό ήταν κόκκινο, γλυκό και χωρίς πρόσθετα. Ο Πατήρ Ιγνάτιος, ήταν ένας Άγιος άνθρωπος! Αναπαύθηκε στη δεκαετία του 1980, δεν μπορώ να θυμηθώ πότε ακριβώς στη Χεβρώνα όπου υπηρέτησε όλη τη ζωή του και θάφτηκε εκεί. Δεν πλύθηκε ποτέ! Κυκλοφορούσε με φθαρμένα παπούτσια χωρίς κάλτσες. Τα μαλλιά του ήταν μπερδεμένα

σαν κλωστές. Το μαύρο νάϊλον ράσο του ήταν με λάδι εμπουτισμένο, γιατί όπως θυμάμαι, άναβε τα εκατόν πενήντα καντήλια μόνος του. Στις 2:00 π.μ. όταν χτυπούσε η καμπάνα και για μια ολόκληρη ώρα άναβε το καντήλι μπροστά από κάθε Άγιο στις εικόνες τους με μετάνοιες. Το λάδι έσταζε κάτω από τα χέρια του και πάνω στα ράσα του. Είχε μια τσάντα στην οποία κρατούσε μια εικόνα της μητέρας του Θεού, και όταν ήθελες να φιλήσεις το χέρι του, έβγαζε την ιερά εικόνα της Παναγίας και σου την έδινε να την φιλήσεις. Ύπήρχε απλά ένα άρωμα που προερχόταν από αυτόν! Ήταν ένας πραγματικός Άγιος. Δεν έχω γνωρίσει κανέναν άλλον άνθρωπο σαν κι αυτόν στην ζωή μου.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΠΡΩΤΗ

Μαρτυρίες για τον Γέροντα Ιγνάτιο τον Ρώσο της Αγίας Τριάδος Χεβρώνας

Η κυρία Σοφία από την Αττική συγκινείται όταν μιλάει για αυτόν τον Αείμνηστο, Ρώσο Ιγνάτιο Ηγούμενο της Ρωσικής Μονής Αγίας Τριάδος της Χεβρώνας. Στην επικοινωνία που είχαμε τότε νισε ότι ήταν πραγματικά Θεοφόρος και έφερε όλα τα χαρίσματα του Αγίου που αξίως έφερε το όνομά του. Ζούσε για τον Θεό και με τον Θεό. Το κοινό τους σημείο; Τα καυτά δάκρυα σε κάθε

λεπτό της ζωής του. Σημείο της επισκέψεως της Χάριτος του Θεού. Η ίδια δηλώνει ότι προσωπικά βίωσε την αγιότητά του και τον έχει βαθιά μέσα στην ψυχή της με τους Αγίους της. Σημειώνει τα εξής: Τον έχω βοηθό και προστάτη μου. Ακτικοβολούσε ολόκληρος από την Χάρη του Κυρίου μας. Έχω το προσφοράκι που μου είχε χαρίσει στο εικονοστάσι μου, το οποίο ευωδιάζει. Το είχε φτιάξει με τα χεράκια του. Έβαζε μικρά κομματάκια ξύλου από τη δρυ, για σαράντα μέρες κάτω από την αγία τράπεζα και έδινε στους προσκυνητές από ένα τεμάχιο για ευλογία.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Το προορατικό χάρισμα του Πατέρα Ιγνατίου

Ο Πατέρας Ιγνάτιος στην Χεβρώννα ακτινοβολούσε ολόκληρος από την χάρη του Θεού με την οποία ο Κύριος μας πλούσια τον είχε προικίσει και την σκορπούσε πλούσια σε όλους τους προσκυνητές της Ιεράς Μονής του, της Αγίας Τριάδος της Δρυός του Μαμβρή, ομολογεί συγκινημένη η κυρία Σοφία, ταπεινή προσκυνήτρια της Αγίας Γης. Όπως επισημαίνει, ο Πατέρας Ιγνάτιος ήταν άνθρωπος της προσευχής και της θεοπτίας, που κοντά του κατέφθαναν άνθρωποι απ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου που είχαν οικογενειακά προβλήματα, ασθένειες και θλίψεις, για συμβουλές και παρηγοριά. Ήταν έτοιμος να προσευχηθεί για τον καθένα χωριστά. Στεκόταν μπροστά στην εικόνα της Παναγίας που πάντοτε έφερε επάνω του. Δάκρυα ποτάμι κυλούσαν από το πρόσωπο του. Προσευχόταν μυστικά και μετά έδινε την εικόνα της Παναγίας του Kursk (η οποία είχε Τιμίο ξύλο) για να την ασπασθεί ο κάθε πιστός. Υποδεχόταν τον κόσμο πάντοτε με πολλή αγάπη. Οι πιο πολλοί προσκυνητές ήταν κυρίως Ρώσοι της διασποράς, Αμερικάνοι και Αυστραλοί, οι οποίοι βοηθούσαν οικονομικά την Ιερά Μονή. Έκανε πάντοτε τραπέζι και στους Έλληνες προσκυνητές που πολύ αγαπούσε, με ψάρι και ψαρόσουπα και κόκκινο κρασί, για ευλογία κάτω από τη Δρύ της Μαμβρή που είχε πάγκους αντικριστούς για την αβραμιαία φιλοξενία που

πρόσφερε και την ευλογία από την Αγία Τριάδα στον χώρο που και ο ίδιος ο Χριστός ήταν εκεί παρών κατά η φιλοξενία του Αβραάμ. Ο πατήρ Ιγνάτιος ήταν πνευματικός αδελφός του Αγίου Ιωάννη Μαξίμοβιτς και πολύ καλός φίλος του Αγίου Ιωάννου του Ρουμάνου της Μονής Χοζεβά. Τα δώρα του Θεού με τα οποία τον είχε προικίσει ήταν τα δάκρυα του και το προορατικό χάρισμα. Σε έβλεπε και σε διάβαζε και όταν έφευγε το γκρουπ με τους Έλληνες εκεί στη πόρτα πάντοτε έδινε σε μερικούς ένα χαρτάκι με συμβουλές, ή ότι άλλο ο ίδιος έκρινε ότι έπρεπε να γράψει στα ελληνικά, για λύση κάποιου σοβαρού προβλήματος. Μετά κατάλαβε, η κυρία Σοφία γιατί έξω στην πόρτα χανόταν σκυφτός, σέρνωντας τα πόδια του. Θα πήγαινε να συνομιλήσει μόνος με την Αγία Τριάδα. Δεν μιλούσε. Μόνο σε κοιτούσε στο πρόσωπο και έβλεπε με τα μάτια της ψυχής του. Η κυρία Σοφία μας λέει τα εξής :

- Εγώ εκεί στη γωνία, πρόβατο μέσα στα πρόβατα τον κοίταζα. Μου είχε κάνει εντύπωση την πρώτη φορά που τον είχα γνωρίσει η όλη του παρουσία και η αγιοσύνη του. Έβλεπα τον κόσμο που έβαζε το αυτί του στον επιτάφιο του Χριστού εκεί αριστερά που είναι και έκανα και γω το ίδιο. Τις, τακ, τις τακ. Παναγιά μου είπα! Τι ακουώ; Ο ίδιος κτύπος ακούγεται και στο μοναστήρι της «φακής» στα Ιεροσόλυμα στον επιτάφιο του Ιερού Ναού.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ
Το Άγιο Φως ανάβει τα κεράκια του

Ο Γέροντας Π. Ιγνάτιος με τον Π. Γεώργιο, Χεβρώνα

Επιτάφιος Αγ. Τριάδας Χεβρώνας

Το Πάσχα, πάντοτε το Άγιο φως κατέβαινε και άναβε τα κεράκια που κρατούσε ο αείμνηστος Πατέρας Ιγνάτιος της Μονής Αγίας Τριάδας Χεβρώνας, μας λέει η κυρία Σοφία από την Αττική. Τον είχα δει μια χρονιά Πάσχα, πίσω απο μια κολώνα στο σημείο της φραγγελώσεως, άγνωστο μέσα στον κόσμο, μακριά από τους επισήμους που κάθονταν μπροστά με τις προσκλήσεις, όταν ήταν γύρω στα ογδόντα πέντε. Εκεί σκεκόταν σκυφτός με το τριμμένο ράσο του. Το πρόσωπο του έλαμπε. Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη ο Κύριος!

Το μοναστήρι του βρισκόταν μέσα σε φανατικούς αλλόθρησκους, αλλά όλοι τον λάτρευαν. Ζούσε με δύο ακόμα μοναχούς. Τον πατέρα Βλαδίμηρο, μεγαλύτερο του και τον Πατέρα Γεώργιο, μικρότερο του - έναν ψηλό, ξανθό γαλανομάτη ιερομόναχο με κρυφή κι αυτός τη χάρη του Θεού επάνω του. Οι κακουχίες και οι διωγμοί από τη ρωσική εκκλησία του άθεου καθεστώτος ήταν ατέλειωτες. Θέλανε να του πάρουνε το μοναστήρι. Εκείνος δεν ηθελε να του το μολύνουν. Δεν επέτρεπε ποτέ να συλλειτουργήσει με κανεναν από δαύτους. Η Αγία Τριάδα τον κρατούσε εκεί και τον ενδυνάμωνε για να τη δοξολογεί νυχθημερόν μέχρι τα βαθειά γεράματα του όπου και ανεχώρησε για τη Βασιλεία των Ουρανών περίπου 103 ετών. Βοηθός του στις εργασίες του

μοναστηριού ήταν ένας άραβας βοσκός με τα έντεκα παιδιά του. Όταν ο Πατέρας Ιγνάτιος κυκλοφορούσε έξω από το μοναστήρι τρέχανε όλοι. Εγώ έτυχε να δω και μικρά παιδάκια μια φορά να του φιλούν το στρίφωμα του φαγωμένου και άσπρου από το χρόνο ράσο του με μετάνοια για να γίνουν καλά και να πάρουν δύναμη στον αγώνα που έδιναν σαν άνθρωποι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ο κλέφτης και η επιστροφή των κλοπιμαίων

Θυμάμαι μια χρονιά, μας διηγείται η κυρία Σοφία, ήταν καλοκαίρι και ο πατήρ Ιγνάτιος αποχαιρετούσε ευλογώντας το, ένα γκρουπ προσκυνητών. Ένας προσκυνητής μπήκε μέσα στο ιερό και πήρε την ιερά εικόνα του παππούλη και άγια λείψανα από την Αγία Τράπεζα για ευλογία. Το απόγευμα ήλθε στα Ιεροσόλυμα ο Πατέρας Ιγνάτιος περίλυπος γιατί γνώριζε ότι κάποιος από το γκρουπ τα είχε πάρει. Διαδώθηκε το άσχημο νέο αμέσως σε όλους μας. Το βράδυ, ο κλέφτης δαιμονίστηκε. Μάθαμε λοιπόν όλοι ότι όλο το βράδυ είχε σπασμούς σε όλο του το σώμα, το κεφάλι, τα χέρια και τα πόδια του. Το πρωί ξάγρυπνος πήγε στον αείμνηστο Δεσπότη και του παρέδωσε ότι είχε λάβει. Το ευχάριστο νέο διαδώθηκε πάλι αμέσως από στόμα σε στόμα σαν αστραπή και

καταλαβαίνετε και σεις τα συναισθήματα χαράς που νοιώσαμε όλοι. Ο αείμνηστος πατήρ Ιγνάτιος αναπαύεται τώρα στο κοιμητήριο μαζί με τον πατέρα Γεώργιο στην Αγία Τριάδα Χεβρώνας.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ

Η εικόνα του Παντοκράτορος Κυρίου της Ιεράς Μονής Αναλήψεως σταμάτησε την μπουλντόζα

Πριν ξεκινήσουμε την περιγραφή των θαυμαστών γεγονότων που συνέβησαν στην Ιερά Μονή Αναλήψεως στα Ιεροσόλυμα, θα ήταν φρόνιμο να μιλήσουμε για το γεγονός της Ανάληψης του Κυρίου μας και το ιστορικό της Ιεράς Μονής. Όπως διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη, ο Κύριος μας 40 μέρες μετά την Ανάστασή Του, περπατώντας μαζί με τους Αποστόλους, έφθασε στην κορυφή του Όρους των Ελαιών, τους ευλόγησε και ευλογώντας τους Ανελήφθη. Στο τελευταίο σημείο στο οποίο πάτησαν τα Άγια πόδια Του, έμειναν δύο ίχνη πάνω στην πέτρα. Το σημείο αυτό ήταν γνωστό στους Χριστιανούς, και όταν ήρθε η Αγία Ελένη στην Αγία Γη, έχτισε το έτος 327 μία μεγάλη εκκλησία στο ακριβές σημείο της Αναλήψεως. Αργότερα, το έτος 614, έγινε η επιδρομή των Περσών, οπότε κατεστράφησαν σχεδόν όλοι οι ναοί, και δυστυχώς και η εκκλησία της Αγίας Ελένης στο σημείο της Αναλήψεως. Είκοσι δύο χρόνια

αργότερα, το έτος 636, πριν το Πατριαρχείο βρει τον χρόνο να ανοικοδομήσει τις κατεστραμμένες εκκλησίες, ήρθαν οι Μουσουλμάνοι και το μέρος πέρασε στην κατοχή τους. Μετά από λίγους αιώνες, στο σημείο της Αναλήψεως χτίστηκε ένα τζαμί, το οποίο και χρησιμοποιήθηκε για μερικά χρόνια. Στην συνέχεια, οι Μουσουλμάνοι σταμάτησαν να χρησιμοποιούν το χώρο σαν τζαμί, τον άνοιξαν για τους προσκυνητές καθιερώνοντας εισιτήριο, και από τότε οι Χριστιανοί μπορούσαν να επισκέπτονται το πραγματικό σημείο της Αναλήψεως χωρίς πρόβλημα.

Από την στιγμή που ο τόπος από τον οποίο ο Κύριος Ανελήφθη έγινε προσιτός στους Χριστιανούς προσκυνητές, το Πατριαρχείο αποφάσισε να αγοράσει ένα κτήμα στην περιοχή, για να μπορέσει να υπάρξει κοντά στο σημείο της Αναλήψεως μία εκκλησία. Όντως, το έτος 1845, ο Πατριάρχης Κύριλλος αγόρασε μία έκταση 12 στρεμμάτων, ακριβώς απέναντι από τον τόπο της Αναλήψεως, με προοπτική να χτισθεί εκεί Ιερός Ναός και Μοναστήρι. Λίγα χρόνια αργότερα, στις αρχές του 20ου αιώνα, το Πατριαρχείο έστειλε στο κτήμα τον Αρχιμανδρίτη Μάρκο, ο οποίος ζήτησε από τους Τούρκους (που την εποχή εκείνη ήταν οι κατακτητές των Αγίων Τόπων), άδεια να χτίσει εκεί Ναό. Οι Τούρκοι δυστυχώς δεν του έδωσαν άδεια, το μόνο το οποίο του επέτρεψαν ήταν να

χτίσει ένα σπίτι για να κατοικήσει. Το έτος 1987, ο Πατριάρχης Διόδωρος έστειλε στο ίδιο μέρος τον Αρχιμανδρίτη Ιωακείμ Στρογγυλό από την Χίο, για να επιχειρήσει και αυτός να οικοδομήσει εκεί Ναό και Μοναστήρι. Όταν ανέλαβε το μέρος, ζήτησε για τον σκοπό αυτό άδεια από την Εβραϊκή πολεοδομία, χωρίς όμως αποτέλεσμα. Τότε αποφάσισε να αρχίσει να μαζεύει χρήματα από τους προσκυνητές, και στην συνέχεια να χτίσει την εκκλησία, ελπίζοντας ότι στην πορεία η πολεοδομία θα του έδινε άδεια, κάτι το οποίο ουδέποτε συνέβη. Κατά τις ανασκαφές που έκανε για τα θεμέλια του Ιερού Ναού βρήκε θαυματουργικά ένα Τίμιο Σταυρό με τον οποίο ευλογούσε τον κόσμο. Στο τέλος, έχτισε μία μεγάλη εκκλησία και ένα μικρό υπόγειο κάτω απ' αυτήν (το οποίο επίσης προοριζόταν για εκκλησία), χωρίς άδεια.

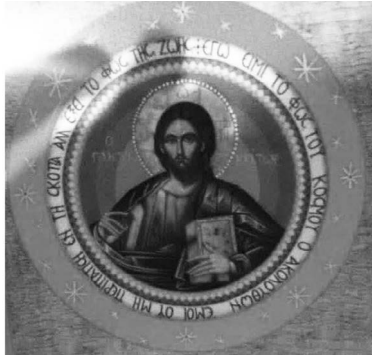
Όταν η εκκλησία χτίστηκε, η πολεοδομία έστειλε δύο μπουλντόζες για να την κατεδαφίσουν. Στο ταβάνι του υπογείου που επρόκειτο και αυτό να γίνει Ναός, ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ είχε τοποθετήσει προσωρινά μία στρογγυλή εικόνα του Παντοκράτορα Κυρίου. Πριν από την κατεδάφιση οι υπάλληλοι της πολεοδομίας, προφανώς για να μην φανεί ότι κατεδαφίζουν εκκλησία, άρχισαν να αφαιρούν από τον υπόγειο Ναό κάθε τι που υπήρχε μέσα. Τότε επενέβη ο Μοναχός Πέτρος, ο οποίος μη θέλοντας να τους αφήσει να αγγίξουν

τα Ιερά Σκεύη και τις Εικόνες, τα μάζεψε μόνος του και τα τοποθέτησε πίσω από το Ιερό του μεγάλου Ναού.

Έπειτα κατέβασε μόνος του την εικόνα του Παντοκράτορος, την οποία δεν ήθελε να αποχωριστεί, και τελικά, όταν θέλησαν να τον συλλάβουν γιατί βρισκόταν στο χώρο που γινόταν η κατεδάφιση, την τοποθέτησε και αυτή στο ίδιο μέρος (μαζί με τις άλλες Εικόνες και τα Ιερά Σκεύη). Στη συνέχεια οι δύο μπουλντόζες κατεδάφισαν τον μεγάλο Ναό, και όταν ολοκλήρωσαν την κατεδάφισή του, πράγμα το οποίο έγινε μέσα σε λίγες ώρες, συνέβη το εξής παράδοξο. Την ώρα που η μία από τις δύο μπουλντόζες άρχισε να σπάει το δάπεδο της εκκλησίας, το οποίο ήταν και το ταβάνι του υπογείου που προοριζόταν και αυτό για Ναός, η στρογγυλή εικόνα του Παντοκράτορος Κυρίου, που όπως αναφέραμε βρισκόταν πίσω από το Άγιο Βήμα του κατεδαφισμένου πλέον μεγάλου Ναού, κύλησε μόνη της και σταμάτησε όρθια μπροστά στη μπουλντόζα.

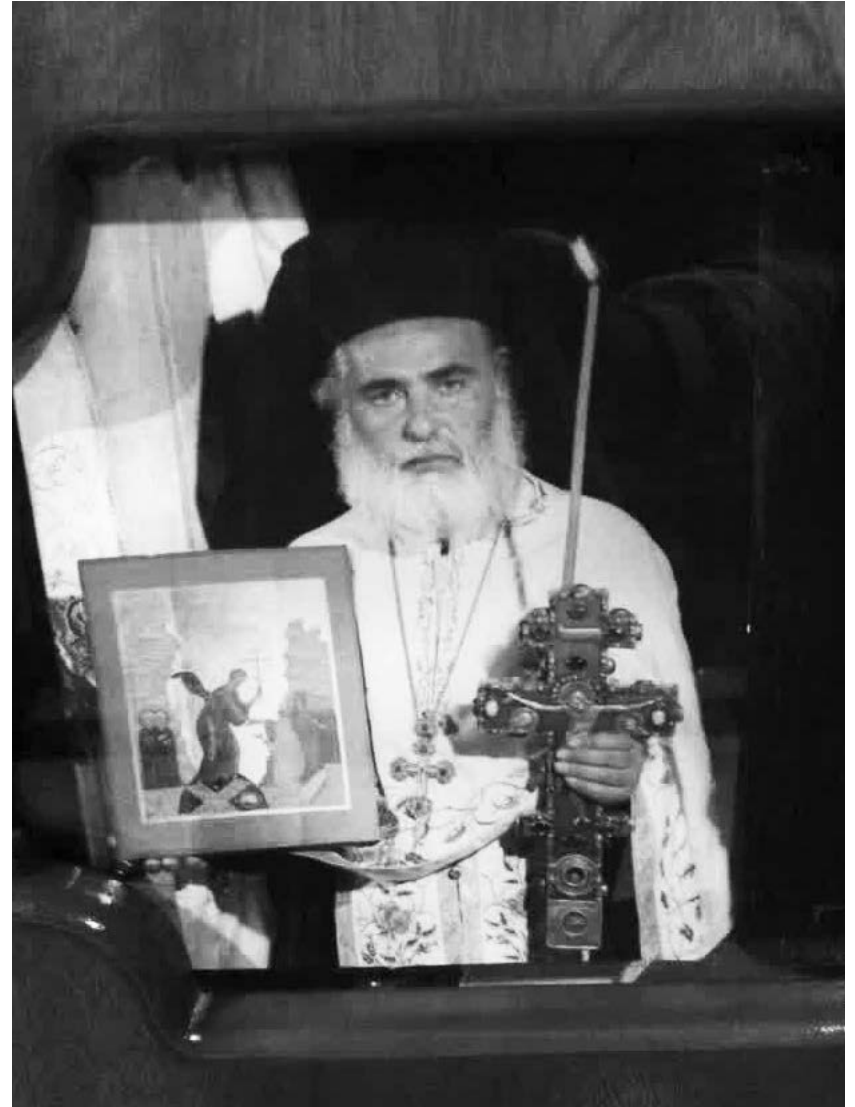
Εκείνη ακριβώς την στιγμή η μπουλντόζα ακινητοποιήθηκε, γιατί αφενός μία κολώνα έπεσε και κατέστρεψε τον βραχίονά της, παράλληλα το ατσάλινο σφυρί της (αυτό που σπάει τις πέτρες, το λεγόμενο βελόνι) έσπασε, οπότε η κατεδάφιση του υπογείου εκ των πραγμάτων δεν μπορούσε πλέον να συνεχιστεί, και οι δύο μπουλντόζες

έφυγαν χωρίς να γυρίσουν ποτέ ξανά. Έτσι, το υπόγειο που προοριζόταν για εκκλησία σώθηκε θαυματουργικά. Αυτό συνέβη τον Ιούλιο του έτους 1992.

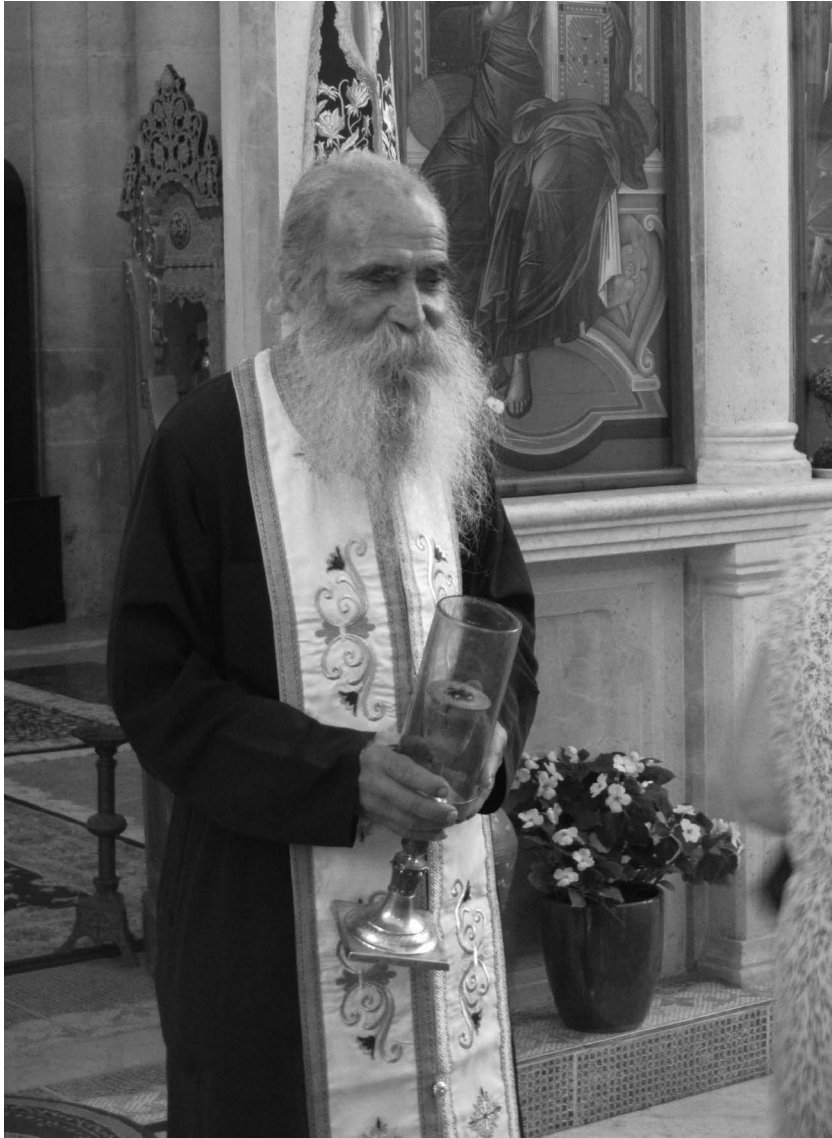

Ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ διαμαρτυρήθηκε έντονα για την κατεδάφιση του μεγάλου Ναού, και από την στιγμή εκείνη άρχισε να χρησιμοποιεί για Ναό το υπόγειο που είχε διασωθεί από Θεία επέμ-

βαση. Τρία χρόνια αργότερα, το έτος 1995, δύο άτομα ήρθαν να τον σκοτώσουν, αλλά τελικά σκοτώθηκε η μητέρα του Αναστασία, Στρογγυλού ενώ ο ίδιος σώθηκε με ελαφρά τραύματα. Το έτος 2009, ο Αρχιμανδρίτης Ιωακείμ έφυγε από την ζωή, την ημέρα της εορτής της Αναλήψεως.

Ο Αείμνηστος Πατέρας Ιωακείμ κρατώντας τον σταυρό που βρήκε κατά τις ανασκαφές

Ο Π. Ιουστίνος κρατώντας το βαμβάκι με το αίμα του Αγίου Φιλουμένου

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΕΚΤΗ Το βαμβακάκι μοσχοβολούσε

Ένα από τα συγκλονιστικότερα προσκυνήματα της Αγίας Γης ήταν και η επίσκεψη μας στο Φρέαρ του Ιακώβ, μας λέει ο κύριος Πέτρος Παπαδόπουλος από Αθήνα.

Πώς θα μπορούσαμε να μείνουμε ασυγκίνητοι όταν σε εκείνο ακριβώς το μέρος μαρτύρησε και κατακρεουργήθηκε από φανατικούς Εβραίους ο άγιος Φιλούμενος; Αφού τραβήξαμε από το φρέαρ αγίασμα και ήπιαμε, στην συνέχεια προσκυνήσαμε ένα μικρό βαμβακάκι με το αίμα του Αγίου Φιλουμένου. Μου έκανε εντύπωση η έντονη ευωδία που ανέβλυζε. Διαπιστώνουμε ότι τα θαύματα που επιτελεί ο Άγιος είναι πολλά και καθημερινά. Ας μην ξεχνάμε ότι το μοναστήρι που υπάρχει εκεί φυλάσσεται από ένα γεροντάκι, τον Πατέρα Ιουστίνο. Βρίσκεται σε μια από τις πιο δύσκολες και επικίνδυνες παλαιστινιακές περιοχές στην Δυτική όχθη. Πολλοί προσπάθησαν να τον σκοτώσουν αλλά δεν τα κατάφεραν. Είναι ακόμη εκεί και συνεχίζει το έργο του. Τις πρεσβείες του Αγίου Φιλουμένου να έχουμε. Αμήν.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ

Το Άγιο φως στον Άγιο Κωνσταντίνο

Ήταν Πάσχα του 2008. Ο συμπροσκυνητής μας είχε ταξιδέψει από την Αμερική για να παρευρεθεί στην Τελετή του Αγίου Φωτός. Μετά από πολύωρη αναμονή και σπάσιμο νεύρων από τους Εβραίους αστυνομικούς αποφάσισε να μπει στον Άγιο Κωνσταντίνο. Του είπαν οι συμπροσκυνητές ότι το Άγιο Φως βγαίνει και εκεί. Δεν περίμενε να αξιωθεί να δει το Άγιο Φως για το οποίο τόσα είχε ακούσει. Ταξίδεψε τόσες ώρες από Νέα Υόρκη, ελπίζοντας να δει έστω κάτι. Και ο Θεός τον ευλόγησε. Αυτό που είδε δεν περιγράφεται όπως λέει:

«Είδα το Άγιο Φως να κατακαίει τον τρούλο του Ναού του Αγίου Κωνσταντίνου. Είχε πάρει φωτιά όλος ο τρούλος. Ο κόσμος ούρλιαζε από χαρά...εγώ έκλαιγα σαν μωρό παιδί... »

Ἦχος πλ. δ΄

Ἄνεστης ἐκ νεκρῶν,
ἢ ζωὴ τῶν ἀπάντων
καὶ Ἄγγελος φωτός,
ταῖς Γυναίξιν ἐβόα·
Παύσασθε τῶν δακρῶν,
τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε·
κράξατε ἀνυμνοῦσαι·
ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος
ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,
τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ

Σύγχρονο Θαύμα

Το 1549 μ.Χ., σύμφωνα με τις ιστορικές καταγραφές, οι Αρμένιοι δωροδόκησαν τον σουλτάνο Μουράτ για να τους δώσει την άδεια να εισέλθουν στον Πανιέρο Ναό της Αναστάσεως και να βγάλουν αυτοί από τον Πανάγιο Τάφο το Άγιο Φως. Πράγματι, ο σουλτάνος τους έδωσε την άδεια και οι Αρμένιοι μπήκαν μέσα στον Ναό και τον κλείδωσαν. Γεμάτος απελπισία, ο Ορθόδοξος Πατριάρχης όταν είδε τους Αρμένιους να βρίσκονται μέσα στον Πανάγιο Τάφο, γονάτισε έξω στην είσοδο του Ναού κοντά σε μία από τις κολόνες. Ξαφνικά η κολόνα σχίστηκε και βγήκε το Άγιο Φως ανάβοντας τις λαμπάδες του Πατριάρχη.

Ο άγιος Τούνουμ, ο εμίρης.

Το εντυπωσιακό γεγονός είδε ο Άραβας εμίρης Τούνουμ, επικεφαλής της φρουράς που επόπτευε τις τελετές, ανεβασμένος σε γειτονικό μιναρέ. Από την έκπληξή του γκρεμίστηκε από το μιναρέ και προσγειώθηκε χωρίς να πάθει τίποτε. Όλα αυτά τον έκαναν να απαρνηθεί αμέσως το Ισλάμ και να διακηρύξει ευθέως ότι η αληθινή πίστη είναι ο χριστιανισμός!

Συνέπεια της ομολογίας του ήταν να συλληφθεί από τη φρουρά και να καεί ζωντανός. Οι ορθόδοξοι χριστιανοί τον τιμούμε ως άγιο μάρτυρα στις 18 Απριλίου.

Λίγα λόγια για την προετοιμασία για την έλευση του Αγίου Φωτός.

Η τελετή του Αγίου Φωτός γίνεται στις 12 η ώρα το μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου και αποτελείται από τρία στάδια:

- α) Λιτανεία
- β) Την είσοδο του Πατριάρχη στον Πανάγιο Τάφο και,
- γ) Τις προσευχές του Πατριάρχη για να βγει το Άγιο Φως.

Προετοιμασία του Πανάγιου Τάφου

Το Μεγάλο Σάββατο το πρωί πριν από την τελετή του Αγίου Φωτός γίνεται πρώτα ένας σχολαστικός έλεγχος του Πανάγιου Τάφου από τις Ησραηλινές αρχές και αμέσως μετά τον σφραγίζουν με το μελισσοκέρι που είχε ετοιμαστεί το πρωί. Ο έλεγχος γίνεται για να διαπιστωθεί ότι δεν υπάρχει οτιδήποτε μέσα στον Πανάγιο Τάφο το οποίο θα μπορούσε να προκαλέσει φωτιά. Αφότου σφραγιστεί ο Πανάγιος Τάφος με το μελισσοκέρι, οι αρχές τοποθετούν πάνω στο κερί τις σφραγίδες τους. Μεγάλο ενδιαφέρον για τον έλεγχο δείχνουν και τα άλλα δόγματα, τα οποία έχουν από παλιά αποκτήσει δικαιώματα στον Πανάγιο Τάφο. Το ενδιαφέρον αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο. Στις 12 λοιπόν το μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου, έρχεται με μεγάλη συνοδεία ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων με τους Αρχιερείς και ιερείς των Αγίων Τόπων, παρουσία των Καθολικών, Αρμενίων, Προτεσταντών, ετεροδόξων αλλά και αλλόδοξων (Μωαμεθανών και Εβραίων), αλλά και πρεσβευτών ξένων Κρατών και Δογμάτων όπως και παρουσία της Ισραηλινής Αστυνομίας για την επιτέλεση της Τελετής του Αγίου Φωτός. Να σημειώσουμε ακόμη ότι το

κουβούκλιο του Πανάγιου Τάφου (εντός του οποίου υπάρχει η μαρμαρίνη πλάκα επί της οποίας ο Εβραίος βουλευτής Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας εναπέθεσε το σώμα του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού) έχει ελεγχθεί εξονυχιστικά από ειδική επιτροπή για οποιαδήποτε μορφής απάτη. Έλεγχoi βέβαια που γίνονται για 1.670 περίπου χρόνια. Έχει επίσης μετά από έλεγχο σφραγισθεί, με ειδικές σφραγίδες, η πόρτα του Παναγίου Τάφου, ενώ τόσο ο Ισραηλινός πολιτικός διοικητής της Ιερουσαλήμ όσο και ο διευθυντής τής Ισραηλινής Αστυνομίας ελέγχουν σχολαστικά τόν Πατριάρχη, όπως προαναφέραμε, ώστε να μην έχει επάνω του οτιδήποτε μπορεί να προκαλέσει φωτιά. Όλα αυτά γίνονται, παρουσία του κόσμου, και ειδικώς παρουσία του Αρμένιου Πατριάρχου ή αντιπροσώπου αυτού, και μάλιστα “ως μάρτυρος κατηγορίας” για την περίπτωση και εδώ “κακόβουλου ορθοδόξου απάτης”. Μη ξεχνάμε επίσης, ότι ακόμη και σήμερα, τα κλειδιά του Ναού της Αναστάσεως δεν τα έχουν Ορθόδοξοι αλλά Μωαμεθανοί, από πάππου προς πάππου από αρχαιοτάτων χρόνων καταλήψεως υπό των Αράβων της Αγίας Πόλεως, και επί “κληρονομική διαδοχή”. Το Άγιον Φώς ούτε μια φορά δεν έχει δοθεί σε ετεροδόξους (Λατίνους και Αρμενίους), παρ’ όλες τις δολοπλοκίες των Φράγκων της πρώτης μέχρι και της ογδότης Σταυροφορίας (1096-1270),

την κατοχή των Αγίων Τόπων από τον Ριχάρδο τον Λεοντόκαρδο μέχρι τον Σαλαδίνο της Αιγύπτου, κι ακόμη από τις πιέσεις και “συνεργασίες” των Αρμενίων με τις τότε, κατά καιρούς δυνάμεις κατοχής, προς απόκτηση δικαιωμάτων ισχύος επί των Αγιοταφικών προσκυνημάτων. Όταν το 1548 οι Αρμένιοι προσπάθησαν να πάρουν αυτοί το Άγιο Φώς, βγάζοντας έξω τον Ορθόδοξο Πατριάρχη, τότε με μία μεγάλη βροντή έσπασε η κολόνα έξω από τον Ναό που δίπλα της στεκόταν κλαίγοντας ο Πατριάρχης! Το Άγιο Φώς βγήκε από εκεί, και το πήρε ο Ορθόδοξος Πατριάρχης.

Τελετή του Αγίου Φωτός

Σύμφωνα με την παράδοση, το μεσημέρι του Μεγάλου Σαββάτου ο Ορθόδοξος Πατριάρχης με την συνοδεία του αλλά και τον Αρμένιο Πατριάρχη μπαίνει στον Ιερό Ναό της Αναστάσεως, ενώ οι καμπάνες χτυπούν πένθιμα. Από την εσωτερική είσοδο του Ναού του Αποστόλου Ιακώβου μπαίνει ο Πατριάρχης στο Ιερό Βήμα του Καθολικού και κάθεται στον πατριαρχικό θρόνο. Από αυτό το σημείο περνάνε και ασπάζονται το χέρι του Πατριάρχη οι εκπρόσωποι των Αρμενίων, των Αράβων, των Κοπτών και άλλων για να τους δοθεί το Άγιο Φως. Σύμφωνα με τα προνόμια, αν

δεν ασπαστούν το χέρι του Ορθόδοξου Πατριάρχη δεν έχουν το παραμικρό δικαίωμα να λάβουν το Άγιο Φως από τα χέρια του. Αμέσως μετά αρχίζει η Ιερή Λιτανεία η οποία περιφέρεται τρεις φορές γύρω από τον Πανάγιο Τάφο και μετά ο Πατριάρχης σταματάει μπροστά στον Πανάγιο Τάφο όπου βρίσκονται και οι επίσημοι.

Αφού τελειώσει η Λιτανεία, αποσφραγίζεται ο Πανάγιος Τάφος και ο Πατριάρχης βγάζει την αρχιερατική στολή του και μένει μόνο με το λευκό στιχάριο. Στην συνέχεια, ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων λαμβάνει τους σβηστούς πυρσούς και εισέρχεται μαζί με τον Δραγουμάνο των Αρμενίων στο Ιερό Κουβούκλιο. Όλες οι κανδήλες είναι σβηστές.

Στην συνέχεια ο Πατριάρχης μπαίνει στον Πανάγιο Τάφο για να προσευχηθεί.

Η Ευχή του Αγίου Φωτός

Ο Πατριάρχης κρατώντας τις δύο σβηστές λαμπάδες, εισέρχεται στο Ιερό Κουβούκλιο και κλείνεται στον Πανάγιο Τάφο. Εκεί, όπως γράφει ο Κάλ. Μηλιαράς, «κλίνας τά γόνατα μετά φόβου και κατανύξεως αναγινώσκει τήν ακόλουθον εὐχήν». (Την παραθέτουμε ολόκληρη και ακριβώς ως έχει στην Νέα Σιών, το επίσημο δημοσιογραφικό όργανο του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων,

τόμ. ΕΒ”, 1967 σελ. 235, δηλαδή στη μελέτη για το άγιο φως του Καλ. Μηλιαρά).

Η ευχή έχει ως εξής:

«Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ ἀρχίφωτος σοφία τοῦ ἀνάρχου Πατρός. Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὁ εἰπὼν γεννηθῆτω φῶς καὶ ἐγένετο φῶς, Κύριε, ὁ τοῦ φωτός χορηγός, ὁ ἐξαγαγὼν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ σκοτῶν τῆς πλάνης καὶ εἰσαγαγὼν εἰς τό θυμαστόν φῶς τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, ὁ τήν γῆν μέν πασαν διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ἐνσάρκου παρουσίας σου, τά καταχθόνια δέ διὰ τῆς εἰς Ἄδην καταβάσεώς σου φωτός πληρώσας καὶ χαρᾶς, μετὰ δέ ταῦτα διὰ τῶν ἀγίων σου ἀποστόλων φῶς καταγγείλας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν. Εὐχαριστοῦμεν σοι, ὅτι διὰ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως μετήγαγες ἡμᾶς ἀπὸ σκοτῶν εἰς φῶς καὶ γεγονόςαμεν υἱοὶ διὰ τοῦ ἀγίου βαπτίσματος, θεασάμενοι τήν δόξαν σου πλήρη οὖσαν χάριτος καὶ ἀληθείας· ἀλλ’ ὦ φωτοπάροχε Κύριε· ὁ τό μέγα φῶς ὦν, ὁ εἰπὼν, ὁ λαός ὁ καθημένος ἐν σκοτει. Δέσποτα Κύριε, τό φῶς τό ἀληθινόν, ὁ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον· τό μόνον φῶς τοῦ κόσμου καὶ φῶς τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, οὗ ἀπὸ τῆς δόξης ἐπληρώθη τά σύμπαντα, ὅτι φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθας διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας, εἰ καὶ οἱ ἄνθρω-

ποι ἠγάπησαν μᾶλλον τό σκότος ἢ τό φῶς· σύ Κύριε φωτοδότα, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἀναξίων δούλων σου τῶν τῆ ὥρα ταύτη παρισταμένων τῷ παναγίῳ σου καί φωτοφόρῳ τούτῳ τάφῳ καί πρόσδεξαι ἡμᾶς τιμῶντας τά ἄχραντα πάθη σου, τήν παναγίαν σου σταύρωσιν, τόν ἐκούσιον θάνατον καί τήν ἐν τῷ πανσεβάστῳ τούτῳ μνήματι τοῦ τεθεωμένου σου σώματος κατάθεσιν καί ταφήν καί τριήμερον ἐξανάστασιν, ἣν χαρμονικῶς ἤδη ἀρξάμενοι ἐορτάζεις, μνείαν ποιούμεθα καί τῆς ἐν Ἰακώβου καθόδου σου, δι' ἧς τάς ἐκεῖσε τῶν δικαίων κατεχομένης ψυχᾶς δεσποτικῶς ἠλευθέρωσας τῆ ἀστραπῆ τῆς σῆς θεότητος φωτός πληρώσας τά καταχθόνια. Ὅθεν δὴ ἀγαλλομένη καρδίᾳ καί χαρᾷ πνευματικῆ κατὰ τοῦτο τό ὑπερευλογημένον Σάββατον τά ἐν γῆ καί ὑπὸ γῆν θεοπρεπῶς τελεσθέντα σοι σωτηριωδέστατα μυστήρια σου ἐορτάζοντες καί σέ τό ὄντως ἰλαρόν καί ἐφετόν φῶς ἐν τοῖς καταχθονίοις θεϊκῶς ἐπιλάμψαν, ἐκ τάφου δέ θεοπρεπῶς ἀναλάμψαν ἀναμιμνησκόμενοι, φωτοφάνειαν ποιούμεθα, σοῦ τήν πρός ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένην θεοφάνειαν, εἰκονίζοντες· ἐπειδὴ γάρ τῆ σωτηρίῳ καί φωταυγεί νυκτί πάντα πεπλήρωται φωτός οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταχθόνια διὰ τό ὑπερφυές μυστήριον τῆς ἐν Ἰακώβου καθόδου σου καί τῆς ἐκ Τάφου σου τριήμερου ἀναστάσεως. Διὰ τοῦτο, ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦτον τόν φωτοφόρον σου Τάφον ἐν-

δελεχῶς καί ἀειφώτως ἐκκαιομένου φωτός εὐλαβῶς λαμβάνοντες διαδιδόαμεν τοῖς πιστεύουσιν εἰς σέ τό ἀληθινόν φῶς καί παρακαλοῦμεν καί δεόμεθά σου, Πανάγιε Δέσποτα, ὅπως ἀναδείξης αὐτό ἁγιασμοῦ δῶρον καί πάσης θεϊκῆς σου χάριτος πεπληρωμένον, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου καί φωτοφόρου Τάφου σου· καί τούς ἀπτομένους εὐλαβῶς αὐτοῦ εὐλογήσης καί ἁγιάσης, τοῦ σκότους τῶν παθῶν ἐλευθερῶν καί τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνῶν καταξίωσης, ὅπου φῶς τό ἀνέσπερον τῆς σῆς θεότητος λάμπει· χάρισαι αὐτοῖς, Κύριε, ὑγίειαν καί εὐζωίαν καί τούς οἴκους αὐτῶν παντός ἀγαθοῦ πλήρωσον.

Ναί, Δέσποτα φωτοπάροχε, ἐπάκουσόν μου τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐν τῆ ὥρα ταύτη καί δός ἡμῖν τε καί αὐτοῖς περιπατεῖν ἐν τῷ φωτί σου καί ἐν αὐτῷ μένειν, ἕως τό φῶς τῆς προσκαιρίου ζωῆς ἔχομεν. Δός ἡμῖν, Κύριε, ἵνα τό φῶς τῆς προσκαιρίου ζωῆς ταύτης ἔχωμεν. Δός ἡμῖν Κύριε, ἵνα τό φῶς τῶν καλῶν ἔργων ἡμῶν λάμπη ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καί δοξάζωσί σε σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί καί τῷ Παναγίῳ Πνεύματι. Εἰς φῶς γάρ ἔθνῶν ἡμᾶς τέθεικας, ἵνα αὐτοῖς τῆ σκοτίᾳ περιπατοῦσι φαίνωμεν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τό σκότος μᾶλλον ἢ τό φῶς, φαῖλα πράσσοντες. Πᾶς γάρ ὁ φαῦλα πράστων μισεῖ τό φῶς κατὰ τόν ἄψευδῆ λόγον σου· διὰ τοῦτο ὁσημέραι προσκόπτομεν ἁμαρτάνοντες, ἐπειδὴ περιπατοῦμεν ἐν τῆ σκο-

τία. Ἄλλ' ἀξίωσον ἡμᾶς τό ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς ἡμῶν βιωτεῦσαι πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμούς τῆς διανοίας ἡμῶν. Δός ἡμῖν, ἵνα ὡς τέκνα φωτός περιπατήσωμεν ἐν τῷ φωτί τῶν ἐντολῶν σου· τό τοῦ ἁγίου βαπτίσματος φωτεινόν ἔνδυμα, ὅπερ διά τῶν ἔργων ἡμαυρώσαμεν, λεύκανον ὡς τό φῶς, ὁ ἀναβαλλόμενος τό φῶς ὡσπερ ἱμάτιον. Δός ἡμῖν ἐνδύσασθαι τά ὄπλα τοῦ φωτός, ἵνα δι' αὐτῶν τόν ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμεθα, ὅς μετασχηματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός. Ναί, Κύριε, καί ὡς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοῖς ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένοις φῶς ἔλαμψας, οὕτω σήμερον λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τό σόν ἀκήρατον φῶς, ἵνα διά τούτου φωτιζόμενοι καί θερμαινόμενοι ἐν τῇ πίστει δοξάζομεν σε τό μόνον ἐκ μόνου τοῦ ἀρχιφώτου φωτός ἰλαρόν φῶς εἰς τοὺς ἀτελευτήτους αἰῶνας. Ἀμήν».

Μετά το τέλος της ευχής «ο Πατριάρχης μετά πάσης ευλαβείας ασπάζεται τον Πανάγιον Τάφον και λαμβάνει το Ἅγιον φως και εξερχόμενος από αυτού στον προθάλαμον μεταδίδει το Ἅγιον Φως.

«Εἶδα το ἅγιο Φως!» Μοναχού Μητροφάνη

«Ἦταν ακριβῶς, δωδεκάμισι το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευῆς προς το Μεγάλο Σάββατο. Ἡ προετοιμασία μου (γι' αὐτή την ἐπιχείρηση) ἀποτελεῖτο ἀπό ένα μικρό φακό, «φαναράκι», και λίγο νερό σ' ένα μικρό δοχεῖο. Ἦταν τόσο λίγο, ἴσα για να ξεδιψάσει κανεῖς στις ὥρες της

αγωνίας μου. Τίποτα ἄλλο δεν με ἀπασχολοῦσε πια, αν και ἡμουνά σίγουρος για την ἐπιτυχία μου.

Θα ἔλυνα μια διά παντός την ἀπορία μου, και θα ἐγνώριζα ένα μυστικό που κανεῖς μέχρι σήμερα δεν μπορούσε να γνωρίζει. Ὅταν τελείωσα κάθε λεπτομέρεια φώναξα τον βοηθό μου π. Νίκανδρο, να μού φέρει την σκάλα. Εἴμαστε ἐντελῶς μόνοι. Τὴν στερέωσα, και ἀνέβηκα λέγοντας του να πάρη την σκάλα, γιατί μόλις τελείωνα ἀπό τον καθαρισμό ψηλά, θα κατέβαινα πηδώντας κάτω. Ἔτσι και ἐγινε.

Δεν εἶμαι σε θέση οὔτε και ἔχω την δύναμη να περιγράψω τα αἰσθήματα μου. Τις ὥρες ἐκείνες ἐζήσα μία κατάσταση ἀλησμόνητη, γεμάτη φόβο και τρόμο. Κρύος ιδρώτας με περιέλουζε, τρέμοντας σε ὅλο μου το σώμα. Δεν θα διέφερα ἀπό μελλοθάνατο που τον πηγαίνανε για ἐκτέλεση. Ἐνας φόβος πρωτοφανῆς και πρωτόγνωρος με συγκλόνιζε, και ένα ἐρώτημα ἐντονο και ἐλεγκτικό με ἀναστάτωνε, μέσα στην κρύπτη μου στο σκοτάδι...

«Ποιος ἄλλος, μου ἔλεγε, τόλμησε ποτέ κάτι τέτοιο, στην μακρόχρονη Χριστιανική ἱστορία του Παναγίου Τάφου; Εσύ, με ποιο δικαίωμα το ἀποφάσισης; Αν σε ἀνακαλύψουν ἐδῶ πάνω κρυμμένο, π. Μητροφάνη, φαντάζεσαι τι ἔχει να γίνει, και ποιά ἀπολογία θα τολήσεις να δώσεις;».

Ὅμως μέσα στις ἀπαισίες σκέψεις μου ὀρθωνόταν και η ἐπιμονή μου. Ἐπρεπε να μάθω για το Ἅγιο Φως! Αν ἦταν πράγματι θαύμα, ἢ αν ἦταν κοροϊδία και ἀπάτη. Σε λίγο ἀρχισα πάλι να πέφτω σε μεταμέλεια.

Σαν κάποιος να με έσπρωχνε λέγοντας μου: «κατέβα κάτω γρήγορα, όσο έχεις καιρό. Γιατί σε λίγο θα αρχίσει η λειτουργία των Ορθοδόξων, μέχρι τις 4 το πρωί. Μετά θα έλθουν οι Αρμένιοι, κι' εσύ θα είσαι αναγκασμένος να παραμένεις εδώ κουλουριασμένος, ακίνητος, αμίλητος, και ατάραχος. Κι' αν δεν αντέξεις; Θα ακολουθήσουν μετά οι Λατίνοι, ως τις 6.30 το πρωί. Θα είσαι ακίνητος; Κι' αν βήξεις; Αλλοίμονό σου τι έχεις να πάθεις, π. Μητροφάνη, έλεγα, ελεεινολογώντας τον εαυτό μου. Όλος ο κόσμος πιστεύει στο θαύμα αυτό, εσύ μόνο δεν πιστεύεις, κι' είσαι και φύλακας του Παναγίου Τάφου, άθλιε...».

Επιτέλους, στις 2 μετά τα μεσάνυχτα προς το Μεγάλο Σάββατο ο Ορθόδοξος ιερέας άρχισε την λειτουργία. Μετά, στις 4 κατέφθασαν οι Αρμένιοι, με την μονότονη, χωρίς αλλαγή ήχων ψαλμωδία τους. Στο τέλος, ήλθαν και οι Λατίνοι. Με στόμα κατάξερο από την αγωνία μου, που το δρόσιζα βάζοντας λίγο νερό στα χείλη μου, και υποχρεωμένος να ακούω τα πάντα κρυμμένος, περίμενα την συνέχεια.

Τέλος, αποχωρώντας και ο τελευταίος Λατίνος, κατέφθασε ο γέροντας μου, ο π. Ανατόλιος. Παρακολουθούσα με κάθε λεπτομέρεια τις κινήσεις του, προσπαθώντας να επισημάνω τίποτα ύποπτο. Κι' όταν στις 11 το πρωί σφραγίσθηκε ο Τάφος και μέσα στο Άγιο Κουβούκλιο που ήμουν κρυμμένος απλώθηκε βαθύ σκοτάδι, άναψα το φακό μου.

Πάνω στο Πανάγιο μνήμα του Χριστού, ήταν η Ιερή των ευχών φυλλάδα. Μέσα της ένα χονδρό, σβησμένο κερί. Και δίπλα, σβηστή και έτοιμη,

η Αγία Κανδήλα περίμενε... Θα άναβε από τον Χριστό, ή, με φωτιά κάλπικη, από τον Πατριάρχη; Έσβησα τον φακό και περίμενα...

Μέσα στο πέλαγος εκείνης της αγωνίας, άρχισα σιγανά να προσεύχομαι.

«Χριστέ μου, εσύ γνωρίζεις τις συνθήκες και την απόφασή μου να βρεθώ σ' αυτήν την θέση. Όλα πηγάζουν από μία απορία, και από μία αδύνατη και κλονισμένη πίστη. Εγώ Κύριε, πιο αδύνατος από τον Ευαγγελιστή Ιωάννη, που δεν πίστευε κι' αυτός στην αρχή, ότι πραγματικά αναστήθηκες, ζητώ σήμερα να ιδώ με τα μάτια μου τι ακριβώς γίνεται εδώ μέσα, με το Άγιο Φως»...

Σταμάτησα την προσευχή μου, και άναψα τον φακό. Έβλεπα καθαρά το μυστηριώδες «κερί» μέσα στο βιβλίο προσευχών, και οι υποφίες μου μεγάλωναν. «Αχ! Αυτό το «κερί» μονολόγησα. Τι γυρεύει εδώ μέσα, αυτό το κερί;

Διέκοψα απότομα τις σκέψεις μου, καθώς η πόρτα του Παναγίου Τάφου άνοιξε και μπήκε στα σκοτεινά ο ίδιος ο Πατριάρχης. Κρυμμένος από πάνω τον έβλεπα!

Ήταν 12 ακριβώς το μεσημέρι. Η αγωνία μου μεγάλωνε, ενώ ένα σφίξιμο άρχισε να απειλεί την καρδιά μου, έτοιμος να λιποθυμήσω. Άκουγα ήδη τα πρώτα βήματα του Πατριάρχη, στον χώρο του Ιερού Λίθου. Διέκρινα την σιλουέτα του καθώς έσκυψε για να μπει στο Ζωοδόχο Μνήμα. Άρχισε να προσεύχεται...

Εκείνη ακριβώς την στιγμή, μέσα στην απέραντη νεκρική σιωπή που μόλις αισθανόμουν την αναπνοή μου, άκουσα ένα ελαφρό σφύριγμα.

Ήταν παρόμοιο με λεπτή αύρα, πνοής ανέμου. Και αμέσως μετά, ένα αλησμόνητο θέαμα με συγκλόνισε. Είδα, ένα γαλάζιο Φως να απλώνεται σιγά-σιγά, σ' ολόκληρο τον Ιερό χώρο του Τάφου. Το γαλάζιο αυτό Φως, το έβλεπα να στριφογυρίζει σαν ένας δυνατός ανεμοστρόβιλος που με ορμή ξεριζώνει πανύψηλα δέντρα και τα αρπάζει πηγαίνοντας τα μίλια μακριά. Πόση ανησυχία είχε, εκείνο το παράξενο Φως!

Μέσα από το Φως αυτό, έβλεπα καθαρά τον Πατριάρχη και χοντρές σταλαγματιές ιδρώτα να κυλούν στο πρόσωπό του. Όπως ήταν γονατιστός, έφερε το χέρι του στο κενό που δημιουργούσε το «κερί» στο βιβλίο.

Πάνω στο μάρμαρο του Μνήματος ακούμπησε τις 4 δεσμίδες των 33 λευκών κεριών, όσα τα χρόνια του Χριστού, και φωτιζόμενος από το μυστηριώδες εκείνο Φως άρχισε να διαβάσει τις ευχές.

Τότε, το κάπως ήρεμο εκείνο γαλάζιο Φως άρχισε να κινείται ανήσυχα. Ήταν ένα αφάνταστο και απερίγραπτο στριφογύρισμα, δυνατότερο από το πρώτο. Και αμέσως μετά, άρχισε να μεταβάλλεται σε ένα λαμπερό ολόλευκο Φως, όπως περιγράφεται από τον Ευαγγελιστή, στην του Χριστού Μεταμόρφωση!

Το Φως αυτό, μεταμορφώθηκε σε λίγο σε έναν ολοφώτεινο δίσκο Ήλιου, σταματημένο πάνω από τον Πατριάρχη. Τον είδα να υψώνει κατόπιν τις δεσμίδες των κεριών στον αέρα, περιμένοντας «κάτι». Ήταν η βοήθεια του Θεού που περίμενε!

Και όπως σιγά-σιγά ύψωνε παρακλητικά στον ουρανό τα χέρια του, λίγο πριν φθάσουν στο

ύψος της κεφαλής του, εν ριπή οφθαλμού, σαν να άγγιξαν τα κεριά σε αναμμένο καμίνι, πήραν φωτιά, μαζί και η Αγία Κανδήλα! Και ξαφνικά, χωρίς καν να το καταλάβω, χάθηκε από τα μάτια μου ο ολόλαμπρος αυτός δίσκος.

Τα μάτια μου γέμισαν δάκρυα. Το σώμα μου καιγόταν ολόκληρο. Μια αίσθηση πυρακτωμένης καμίνου με περιέζωνε. Ο Άγιος εκείνος γέροντας Πατριάρχης, φανερά συγκινημένος, οπισθοχώρησε με τα αναμμένα κεριά προς την έξοδο, σεβόμενος να γυρίσει την πλάτη στον Ιερό εκείνο χώρο.

Βγήκε στον προθάλαμο του Αγίου Λίθου δίνοντας την μία δεσμίδα αναμμένων κεριών στον Αρμένιο Πατριάρχη, (σύμφωνα με τα προνόμια), που τον περίμενε αμίλητος στην πόρτα. Έπειτα, από την δεξιά οπή του Αγίου Κουβουκλίου έδωσε πρώτος το Άγιο Φως στον Ορθόδοξο Αρχιερέα, που περίμενε.

Και εκείνος, βασταζόμενος στους ώμους των Ορθοδόξων πιστών που φώναζαν από ενθουσιασμό : Ο Χριστός είναι Θεός δικός μας και αληθινός, το μετέφερε στον Ναό της Αναστάσεως δίπλα, για να μεταφερθεί από εκεί, οδικώς, αεροπορικώς, ή με καμήλες, σε όλο τον Ορθόδοξο κόσμο που το περίμενε για την Ανάσταση....

Μέσα στις φωνές ενθουσιασμού και χαράς για το Άγιο Φως, πήδησα κάτω από την κρύπτη μου, και παρουσιάστηκα στον γέροντα μου, τον π. Ανατόλιο. Πολύ αργότερα εξομολογήθηκα την πράξη μου αυτή στον ίδιο τον Πατριάρχη, βάζοντας μου κανόνα για αυτή την παρακοή μου».

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟ ΤΑΦΟ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ ζωοδόχῳ καὶ σεπτῷ Κυρίου μνήματι, νύν
ἐξ ἡμῶν παρεστῶτες εὐλαβεῖα οἱ ἀνάξιοι, συν Ἀγγελοῖς
προσαγάγωμεν θεῖους ὕμνους, ἵν' ὡς
ἔχον ἀγιότητα ἀσύγκριτον, ἀγίαση καὶ ἡμᾶς τού-
τω προσπίπτοντας, καὶ κραυγάζοντας·

Χαίρε μνήμα τρισόλβιον.

Ἄγγελοι ἀοράτως αἰεὶ φόβῳ κυκλούσι Χριστοῦ
τον παμμακάριστον Τάφον (ἐκ γ'), καὶ τούτον
ὡς θρόνον θεοπρεπή καὶ πηγὴν φωτός βλέπον-
τες, ἐξίστανται καὶ ἴστανται, μελωδοῦντες πρὸς
αὐτόν τοιαῦτα·

Χαίρε, Χριστοῦ ολόφωτον μνήμα·

χαίρε, ἐχθροῦ νοητοῦ το πῆμα.

Χαίρε, γῆς ἀπάσης το μόνον ἀπάνθισμα·

χαίρε, Ὁρθοδόξων πάντων το ἀγλαΐσμα.

Χαίρε τράπεζα βαστάζουσα, ὡσπερ θύμα τον
Χριστόν· χαίρε κρήνη ἡ βλυστάνουσα, τοῖς πι-
στοῖς τον ἰλασμόν

Χαίρε, ὅτι ἐν μέσῳ οἰκουμένης τυγχάνεις·

χαίρε, ὅτι τη δόξῃ ουρανόν υπερβάλλεις.

Χαίρε, ζωῆς ἀθανάτου κάτοχε·

χαίρε, πηγή αφθαρσίας πάροχε.
Χαίρε, εν ω εκηδεύθη ο Κτίστης· χαίρε, δι' ού
εφωτίσθη η κτίσις.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Κλέπων Αριμαθαίας ο βλαστός, ότι έχει αδή-
λως το άφευκτον χρεών του θανάτου, εν τώ
κῆπῳ τάφον εαυτώ καινόν ητοίμασεν, αλλ'
εκ του Σταυρού σε νεκρόν καθελών, Κύριε, σε-
πτώς εν αυτώ σπεύδει κηδεύσαι σε, βοών σοι
πόθῳ·

Αλληλούϊα.

Κνώσει θεία επέγνω Ιωσήφ, ο ευσχήμων, το μέ-
γας της σταυρώσεως έργον. Διό και Πιλάτω
προσελθών έφησε· Δός μοι το άχραντον του
Κυρίου σώμα. Ως δε ήττήσατο και έλαβε, τώ και-
νώ μνημείῳ εναπέθετο, κραυγάζων προς τον Τά-
φον ούτω·

Χαίρε, παθών του Σωτήρος τέλος·
χαίρε, πιστών χαρμόσουνον μέλος.
Χαίρε αφθαρσίας, βροτών εργαστήριον·
χαίρε ανταρσίας, εχθρών αμυντήριον.
Χαίρε ουρανέ επίγειε, Θεού θρόνον εκτυπών·
χαίρε τόπε επουράνιε, όν Θεός ώφθη οικών.

Χαίρε, ότι υπάρχουν η ζωήρρυτος κρήνη·
χαίρε, ότι εγένου του Χριστού θεία κλίνη.
Χαίρε, Σιών της άνω, ανάκτησις·
χαίρε πιστών, βεβαία ανάκλησις.
Χαίρε κρατήρ, πλήρης θεολογίας·
χαίρε λυτήρ, πάσης αμφιλογίας.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Δύναμίν σου την θείαν Ιωσήφ κεκτημένος απέ-
βαλε τον φόβον Εβραίων. Και Σταυρού το
σώμα το σόν καθελών, συν τώ Νικοδήμῳ
συρναλόη Χριστέ ήλειψε. Μεθ' ού σεπτώς κη-
δεύσας σε, έψαλλεν εν πόθῳ·

Αλληλούϊα.

Εχουσα η Παρθένος, εν ψυχή την ρομφαίαν της
λύπης, Συμεών ως προέφη, τώ τάφῳ του Υιού
παρεστώσα γοερώς έκλαιε, και τούτον κατα-
βρέχουσα τοίς δάκρυσιν, επεβόα ταύτα·

Χαίρε, δι' ού η χαρά προήλθε·
χαίρε, δι' ού η φθορά παρήλθε.
Χαίρε, ευσεβών βάσις τε και στήριγμα·
χαίρε, δυσσεβών πτώσις τε και σύντριμμα.
Χαίρε Τάφε παμμακάριστε, του Υιού μου του
Χριστού·

χαίρε θάλαμε τερπνότατε, του Νυμφίου νοητού.
Χαίρε, και γάρ συνέσχεσ τον συνέχοντα πάντα·
χαίρε, ου γάρ κατέσχεσ τον συνέχοντα πάντα.
Χαίρε αστήρ, εκφαίνων τον ήλιον·
χαίρε φωστήρ, αυγάζων υφήλιον.
Χαίρε πυρός απροσίτου, δοχείον·
χαίρε φωτός ανεσπέρου, ταμείον.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ζάλην έχουσαι λύπης μυροφόροι γυναίκες,
ουκ ήθελον του τάφου αποστήναι. Την χαράν
γάρ εν εαυτώ έκρυπτε, διό και παννύχιον
συνθρηνεί τη μητρί του Ιησού έσπευδον, αλλ' ίνα
κατά νόμον σαββατίσωσιν, υπέστρεψαν βοώσαι
ούτως·

Αλληλούϊα.

Ηκουσαν χριστοκτόνοι, σου Χριστέ προειπό-
ντος αυτοίς, ως εκ νεκρών εγερθήση, και
δραμόντες προς Πιλάτον, ήτησαν σόν Τάφον
σφραγισθήναι, και τη κουστωδία τηρηθήναι, αλλ'
ημείς τούτω παριστάμενοι, εκβοώμεν πόθω·

Χαίρε, το μείζον προσκυνημάτων·
χαίρε, το βλύζον ρείθρα θαυμάτων.
Χαίρε κλονουμένων, ακλόνητον έρεισμα·

χαίρε Εκκλησίας, το άσειστον έδρασμα.
Χαίρε κράτος της θεότητας, απαστράψαν υπό
γήν·
χαίρε πλήρωμ' αγιότητας, αγιάσαν πάσαν γήν.
Χαίρε, τους κοπιώντας αγίους, ο στηρίζων·
χαίρε, πεφορτισμένους πιστούς, ανακουφίζων.
Χαίρε, δι' ου Εβραίοι εξώσθησαν·
χαίρε, δι' ου έθνη εκληρώθησαν.
Χαίρε, του άδου ήττα και πικρία·
χαίρε, των βροτών πάντων σωτηρία.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Θεομάχοι οφθέντες, χριστοκτόνοι υπήρξαν τώ
φθόνω οι λαοί των Εβραίων. Οί και σφραγι-
σαντες τον Τάφον, κύκλω σε κουστωδία ως
νεκρόν εφύλαττον, και πλάνον εδυσφήμουν σε
μακρόθυμε, μή συνέντες λέγειν·

Αλληλούϊα.

Κιδον φώς οι τηρούντες, ουρανόθεν αστράψαν,
φαρρήτως εν τώ Τάφω Κυρίου. Και τον λίθον
εκ τούτου σεισμώ αποκυλισθέντα θεασάμε-
νοι, εξέστησαν και έφριξαν ως νεκροί γενόμενοι.
Τώ δε Τάφω Κεντηρίων έφη·

Χαίρε, η δόξα των σωζομένων·
χαίρε, ελπίς των απηλπισμένων.
Χαίρε, χριστωνύμου λαού το κραταίωμα·
χαίρε, πενομένων ακένωτον δώρημα.
Χαίρε ότι εγκατώκισται, η θεότης επί σοί·
χαίρε ότι εγκαλλώπισται, της Σιών βάρις εν σοί.
Χαίρε ο πάντα, ρύπον εκ ψυχών αποπλύνων·
χαίρε ο πάντα, βέλη του εχθρού απαμβλύνων.
Χαίρε, δι' ού ελύθη κατάκρισις·
χαίρε, δι' ού εδείχθη ανάστασις.
Χαίρε, εν ω ευσεβείς βεβαιούνται·
χαίρε, εν ω δυσσεβείς καθαιρούνται.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ἦρυκες γεγονότες οι τηρούντες τον Τάφον,
ἤ υπέστρεψαν εις πόλιν αγίαν, απαγγέλλοντες
ἔτρανώς Ιουδαίοι άπασιν, άπερ εν τώ Τάφω
εναργή είδον θαύματα, αλλ' αυτοί κενά πάλιν
φθόνω εμελέτησαν, και ου συνήκαν λέγειν·

Αλληλούϊα.

Ἄμφας από του Τάφου φωτισμόν ευφροσύ-
ἤνης, εδίωξας το σκότος της λύπης. Και γάρ
ἤ αναστάς τριήμερος, πάν Σώτερ από γής αφεί-
λες δάκρυον, ημείς δ' οι φωτισθέντες τώ σώ

Τάφω χαρμοσύνως εκβοώμεν ταύτα·

Χαίρε χαρά, γένους των ανθρώπων·
χαίρε φθορά, εχθρών πολυτρόπων.
Χαίρε των εν νόσοις, ίαμα σωτήριοιον·
χαίρε των εν άδου ψυχών, ιλαστήριον.
Χαίρε σοί γάρ ενεδύθημεν, γυμνωθέντες τώ Αδάμ·
χαίρε σοί γάρ ηφθαρτίσθημεν, νεκρωθέντες τώ
Σατάν.
Χαίρε, όν περ το κήτος Ιωνά, εικονίζει·
χαίρε, όν περ ο λάκκος Ιωσήφ, σαφηνίζει.
Χαίρε χωλών, σφυρά ανορθούμενος·
χαίρε καλών, πλημμύραν δωρούμενος.
Χαίρε, πληρών ευσεβείς ευωδίας·
χαίρε, ζωγρών δυσσεβείς εξ αγνοίας.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ἦάτην οι των Εβραίων εμελέτησαν δήμοι, την
ἤεγερσιν Χριστού αθετήσαι. Ει γάρ και ικανά
ἔτοίς στρατιώταις έδωκαν αργύρια, αλλ' ο
Λογγίνος ταύτην τρανώς εκήρυττεν, αφόβως κρά-
ζων·

Αλληλούϊα.

Ἦέαν έδειξεν χάριν, αναστάς εκ του Τάφου,
ἤ Χριστός ημίν τοίς υπ' αυτού φωτισθείσι, νε-

κρών προσδοκάν ανάστασιν, ζωήν τ' αιώνος μέλ-
λοντος, και φώς άληκτον. Ού περ τον Τάφον βλέ-
ποντες, εν πόθω μελωδούμεν ούτω·

Χαίρε, ανάστασις πεπτωκότων·
χαίρε, η άφεςις επταικότων.
Χαίρε ο πηγάζων, πάσι την ευσέβειαν·
χαίρε ο σκεδάζων, εθνών την δυσσέβειαν.
Χαίρε ότι εμπιπλώμεθα, εν σοί πάσιν αγαθοίς·
χαίρε ότι ποτιζόμεθα, των χειμάρρων σής τρυφής.
Χαίρε όν εικονίζει, η σεπτή κολυμβήθρα·
χαίρε ού περ εκβλύζει, των χαρίτων τα ρείθρα.
Χαίρε, εν ω ετάφη αθάνατος·
χαίρε, δι' ού ηλάθη ο θάνατος.
Χαίρε, δι' ού φωταυγείται η κτίσις·
χαίρε, δι' ού προσκυνείται ο ρύστης.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ζένον θαύμα ιδούσαι, εξενίζοντο λίαν πρωί αι
ΖΜυροφόροι ελθούσαι, ο γάρ προς τη θύρα ών
Ζτου Τάφου μέγας σφόδρα λίθος, τώ φρικτώ
σεισμώ αποκεκύλισται. Αγγελος δ' εν τούτω
επεκάθητο, ταύταις βοών τό·

Αλληλούϊα.

Θλος χαρά υπάρχων, και πηγή ευφροσύνης,
τό· Χαίρετε Μυροφόροι, έφης. Αι δε τους
Ζσούς παναχράντους πόδας κρατήσασαι, σε-
πτώς εν δάκρυσιν ησπάζοντο, και πόθω προς τον
Τάφον είπον·

Χαίρε, παράκλησις των πενθούντων·
χαίρε, η ρώσις των ασθενούντων.
Χαίρε Αποστόλων, παγκόσμιον κήρυγμα·
χαίρε υμνογράφων, φωτισμός και στήριγμα.
Χαίρε, ότι την Ανάστασιν του Χριστού διατρα-
νοίς·
χαίρε, ότι την κατάπτωσιν του Αδάμ επανορθοίς.
Χαίρε των απιστούντων, ο ταχύ αναιρέτης·
χαίρε των δυσπιστούντων, ο γλυκύς οδηγέτης.
Χαίρε, εν ω ευσεβείς αγείρονται·
χαίρε, δι' ού και νεκροί εγείρονται.
Χαίρε χαρά, υλικών και αύλων·
χαίρε αρά, εθνικών και βεβήλων.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ηάσα τάξις Αγγέλων κατεπλάγη ιδούσά σε
ΗΣώτερ, εν τώ Τάφω υπνούντα. Τη δε τρίτη
Ζημέρα αναστάντα θεοπρεπώς βλέψασα, βρο-
τοίς τε τον παράδεισον ανθ' άδου δωρησάμενον,
έψαλλε βοώσα·

Αλληλούϊα.

Ἐήματα των εν Τάφω καθημένων Αγγέλων ακούσασαι Μυροφόροι κόραι, ως Τάφου εξανέστης λεγόντων, άπασαι Σωτήρ, χαράς επλήσθησαν, και τούτω προσεφώνουν πόθω·

Χαίρε, το κύδος θεολογίας·
χαίρε, ο πλούτος Σιών αγίας.
Χαίρε, των Αγγέλων θαύμα πολυῦμνητον·
χαίρε, των δαιμόνων τραύμα πολυθρήνητον.
Χαίρε σάλπιγξ εκτρανώσασα, ευσεβείας την ισχύν·
χαίρε θάλασσα ποντίσασα, ασεβείας την πληθύν·
Χαίρε, όν περ τα στίφη των Αγγέλων κυκλούσι·
χαίρε, όν περ τα πλήθη των βροτών προσκυνούσι.
Χαίρε, δι' ού ο πεσών ανίσταται·
χαίρε, εν ω η Αγαρ εξίσταται.
Χαίρε λυτήρ, των δεινών παθημάτων·
χαίρε δοτήρ, θεϊκών χαρισμάτων.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ἐώσαι θέλων εξ άδου των ανθρώπων το γένος, κατήλθες τη ψυχή μέχρι τούτου. Και τα μέν καταχθόνια, τη αστραπή της σής θεότητας, φωτός επλήσθησαν, οι δε ρυσθέντες άπαντες συν Προφήταις και Δικαίοις έψαλλον, βοώντες ούτως·

Αλληλούϊα.

Ἐάφω ο Ιωάννης, συν τώ Πέτρω δρομαίοι επέξισθησαν πρωί εν σκοτία, και διά του εν αυτώ θείου φωτός ιδόντες τα οθόνια, και το σουδάριον χωρίς τούτων, ένδον κείμενα, χαράς πολλής επλήσθησαν θαυμάσαντες, και προς τούτον είπον·

Χαίρε, ψυχράς καρδιάς θερμαίνων·
χαίρε, οδούς πιστοίς υπεμφαίνων.
Χαίρε, ο πληρώσας φωτός θείου σύμπαντα·
χαίρε, ο τρανώσας ευσεβείας τα σήμαντρα.
Χαίρε έσοπτρον ουράνιον, θείον φώς αντανакλών·
χαίρε γνώσιν ο δωρούμενος, γνώσεων θεαρχικών·
Χαίρε ο διανοίας, των εν σκότει φωτίζων·
χαίρε ο τάς καρδιάς, των εν δίψει δροσίζων.
Χαίρε, δι' ού πάντα εκαινίσθησαν·
χαίρε, δι' ού τύποι κατηργήθησαν.
Χαίρε, εν ω εμωράνθη σοφία·
χαίρε, εν ω εσοφίσθη μωρία.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ἐμνον όρθρου βαθέος σοί ορθρίζοντες Σώτερ, προσφέρομεν θερμώς αντί μύρων, προσκυ-

νούντες φόβω σου τον ζωηφόρον Τάφον, βασιλεύ
Άγιε, όν έδειξας ημίν πηγήν, Λόγε, χαρίτων σου,
τοίς σοί βοώσιν·

Αλληλούϊα.

Ψωτοφόρον σόν Τάφον, υπέρ ήλιον Σώτερ, ανα-
τείλαντα γήθεν, ιδούσα εν χαρά η Ελένη, πε-
σούσα προσεκύνησε πόθω, και θάμβους πλη-
σθείσα σε ανύμνει, εκβοώσα προς τον Τάφον
ταύτα·

Χαίρε, χαρά και ελπίς του κόσμου·
χαίρε, το φώς ψυχής και νοός μου.
Χαίρε ορθοδόξων βασιλέων, καύχημα·
χαίρε Πατριαρχών ευσεβών, στεφάνωμα.
Χαίρε ότι σε κηρύττουσιν, ευσεβείς αρχιερείς·
χαίρε ότι σε δοξάζουσιν, ευλαβώς οι ιερείς.
Χαίρε, κανών και τύπος αρετής μοναζόντων·
χαίρε, σκέπη και τύπος των εις σε προστρεχόντων.
Χαίρε στρατού πιστού, το περίφραγμα·
χαίρε ημών πάντων, το επίγραμμα.
Χαίρε νοητής αμπέλου, το μνήμα·
χαίρε της αυτής, πολύκαρπον κλήμα.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

Ψαίρουσα τη ευρέσει σου, ω πάντιμε Τάφε, η
θεία βασιλίσ η Ελένη, περικαλλή μέγιστον
νάόν περι σε ανωκοδόμησεν, ημείς δ' αεί κυ-
κλούντές σε, τώ εν σοί ταφέντι μέλπομεν·

Αλληλούϊα.

Ψάλλοντες γηθοσύνως, ανυμνούμέν σε πόθω, ω
Τάφε του Χριστού φωτοδότα, ο γάρ τώ πα-
ντί αχώρητος θεάνθρωπος Κύριος, εν σοί τα-
φείς τριήμερος, ηγίασεν, εδόξασε, και άπαντας
εδίδαξεν εκβοάν σοι ούτω·

Χαίρε, αρρήτου βουλής το πέρας·
χαίρε, αήττητον πιστών κέρας.
Χαίρε θεολόγων κλεινών, η προκήρυξις·
χαίρε διδασκάλων σεπτών, η κατήχησις.
Χαίρε, ότι ο αχώρητος εχωρήθη ένδον σου·
χαίρε, ότι και τριήμερος εξανέστη από σου·
Χαίρε θεογνωσίας ποταμούς, ο εκχέων·
χαίρε θεοσεβείας τάς πηγάς, ο προχέων.
Χαίρε λαώ εν βαρεί, αινούμενος·
χαίρε πιστώ ιερεί, υμνούμενος.
Χαίρε, πιστοίς κλείσας άδου το χάσμα·
χαίρε, αυτοίς γεγονώς καινόν άσμα.

Χαίρε Μνήμα τρισόλβιον.

 Θεού Θεέ Λόγε, ο αχώρητος φύσει εν πάση
Ζωοδότα, τη κτίσει, πώς τούτω εχωρήθη τώ
Τάφω; (εκ γ') Αλλ' ούν τάς λιτάς ημών πρόσ-
δεξαι εύσπλαγγνε και αιωνίου λύτρωσαι κολάσε-
ως τους σοί βοώντας·

Αλληλούϊα.

(Εκ τού· ΣΙΩΝΙΤΙΣ ΥΜΝΩΔΟΣ
Ἡ ΜΕΛΩΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΘΕΙΟΙ ΥΜΝΟΙ)

Ούς ψάλλομεν περιερχόμενοι και λιτανεύοντες
εις τα εντός του πανιέρου ναού της Αναστάσεως
πανσέβαστα Προσκυνήματα και θεία Παρεκκλήσια.
Εν Ιεροσολύμοις. Εκ του Τυπογραφείου του
Παναγίου Τάφου. 18592.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Με τις ευχές και τις ευλογίες του Πνευματικού
μας, χάριτι Θεού, συνεχίζουμε μετά χαράς το πνευ-
ματικό μας έργο προς ωφέλειαν πνευματικήν των
αγαπητών φίλων και εν Χριστώ αδελφών. Προσπα-
θήσαμε μέσα από τις σελίδες του τόμου αυτού να
περιγράψουμε τα θαυμαστά γεγονότα που μας κα-
τέθεσαν οι αδελφοί μας και άλλα τα οποία είδαμε
και βιώσαμε προσωπικά. Χωρίς φλύαρες πολυλο-
γίες, χάριν οικονομίας χώρου και χρόνου, αποδώ-
σαμε, όσο πιο πιστά μπορούσαμε, αλλά με λέξεις
ψυχοδρομιστικές και φιλικές, όλα εκείνα που ως
προσκυνητές συζητήσαμε στο τραπέζι κάποιου ξε-
νοδοχείου μετά την κούραση του πολυήμερου προ-
σκυνηματικού μας προγράμματος ή σε τηλεφωνική
μας επικοινωνία αργότερα για να μοιραστούμε όλα
αυτά τα ωραία που βιώσαμε στα αγιασμένα χώ-
ματα. Το βιβλίο αυτό είναι το ελάχιστο αντίδωρο
σε όσα περνούν οι ελληνορθόδοξοι αγιοταφίτες στα
Πανάγια προσκυνήματα. Πέρα από τους ξυλοδαρ-
μούς και τις απειλές, οι αγιοταφίτες πατέρες έρ-
χονται αντιμέτωποι με φανατικούς αλλόθρησκους
που τους επιτίθενται για να τους σκοτώσουν. Η
παρουσία των Ελλήνων προσκυνητών είναι επιβε-
βλημένη. Ευχόμαστε το βιβλίο αυτό να παρακινήσει
και άλλους νέους προσκυνητές να έρθουν στην Αγία
Γη και γιατί όχι να αποφασίσουν να μείνουν ως
μελλοντικοί μοναχοί και μοναχές. Αμήν!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επί του πιεστηρίου.....	σελ. 5
Αντί προλόγου.....	σελ. 8
Πρόλογος.....	σελ. 11
«Κατευθυνθήτω η προσευχή μου».....	σελ. 12
Εισαγωγή.....	σελ. 14
Λίγα λόγια για τα θαύματα που περιέχονται στην παρούσα έκδοση.....	σελ. 16
Μαρτυρία πρώτη.....	σελ. 18
Μαρτυρία δεύτερη.....	σελ. 18
Μαρτυρία τρίτη.....	σελ. 19
Μαρτυρία τέταρτη.....	σελ. 21
Μαρτυρία πέμπτη.....	σελ. 22
Μαρτυρία έκτη.....	σελ. 25
Μαρτυρία έβδομη.....	σελ. 26
Μαρτυρία όγδοη.....	σελ. 27
Μαρτυρία ένατη.....	σελ. 28
Μαρτυρία δέκατη.....	σελ. 29
Μαρτυρία ενδέκατη.....	σελ. 35
Μαρτυρία δωδέκατη.....	σελ. 35
Μαρτυρία δέκατη τρίτη.....	σελ. 36
Μαρτυρία δέκατη τέταρτη.....	σελ. 38
Μαρτυρία δέκατη πέμπτη.....	σελ. 39
Μαρτυρία δέκατη έκτη.....	σελ. 43
Μαρτυρία δέκατη έβδομη.....	σελ. 45
Μαρτυρία δέκατη όγδοη.....	σελ. 46
Μαρτυρία δέκατη ένατη.....	σελ. 47
Μαρτυρία εικοστή.....	σελ. 49
Μαρτυρία εικοστή πρώτη.....	σελ. 53
Μαρτυρία εικοστή δεύτερη.....	σελ. 55
Μαρτυρία εικοστή τρίτη.....	σελ. 56
Μαρτυρία εικοστή τέταρτη.....	σελ. 57
Μαρτυρία εικοστή πέμπτη.....	σελ. 58

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μαρτυρία εικοστή έκτη.....	σελ. 59
Μαρτυρία εικοστή έβδομη.....	σελ. 60
Μαρτυρία όγδοη.....	σελ. 62
Μαρτυρία ένατη.....	σελ. 63
Μαρτυρία τριακοστή.....	σελ. 64
Μαρτυρία τριακοστή πρώτη.....	σελ. 65
Μαρτυρία τριακοστή δεύτερη.....	σελ. 66
Μαρτυρία τριακοστή τρίτη.....	σελ. 67
Μαρτυρία τριακοστή τέταρτη.....	σελ. 68
Μαρτυρία τριακοστή πέμπτη.....	σελ. 72
Μαρτυρία τριακοστή έκτη.....	σελ. 74
Μαρτυρία τριακοστή έβδομη.....	σελ. 75
Μαρτυρία τριακοστή όγδοη.....	σελ. 76
Μαρτυρία τριακοστή ένατη.....	σελ. 77
Μαρτυρία τεσσαρακοστή.....	σελ. 80
Μαρτυρία τεσσαρακοστή πρώτη.....	σελ. 82
Μαρτυρία τεσσαρακοστή δεύτερη.....	σελ. 83
Μαρτυρία τεσσαρακοστή τρίτη.....	σελ. 85
Μαρτυρία τεσσαρακοστή τέταρτη.....	σελ. 86
Μαρτυρία τεσσαρακοστή πέμπτη.....	σελ. 86
Μαρτυρία τεσσαρακοστή έκτη.....	σελ. 88
Μαρτυρία τεσσαρακοστή έβδομη.....	σελ. 90
Μαρτυρία τεσσαρακοστή όγδοη.....	σελ. 91
Μαρτυρία τεσσαρακοστή ένατη.....	σελ. 92
Μαρτυρία πενηκοστή.....	σελ. 96
Μαρτυρία πενηκοστή πρώτη.....	σελ. 97
Μαρτυρία πενηκοστή δεύτερη.....	σελ. 99
Μαρτυρία πενηκοστή τρίτη.....	σελ. 102
Μαρτυρία πενηκοστή τέταρτη.....	σελ. 104
Μαρτυρία πενηκοστή πέμπτη.....	σελ. 105
Μαρτυρία πενηκοστή έκτη.....	σελ. 107
Μαρτυρία πενηκοστή έβδομη.....	σελ. 109

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μαρτυρία πεντηκοστή όγδοη.....	σελ. 112
Μαρτυρία πεντηκοστή ένατη.....	σελ. 113
Μαρτυρία εξηκοστή.....	σελ. 114
Μαρτυρία εξηκοστή πρώτη.....	σελ. 115
Μαρτυρία εξηκοστή δεύτερη.....	σελ. 117
Μαρτυρία εξηκοστή τρίτη.....	σελ. 125
Μαρτυρία εξηκοστή τέταρτη.....	σελ. 126
Μαρτυρία εξηκοστή πέμπτη.....	σελ. 127
Μαρτυρία εξηκοστή έκτη.....	σελ. 128
Μαρτυρία εξηκοστή έβδομη.....	σελ. 129
Μαρτυρία εξηκοστή όγδοη.....	σελ. 130
Μαρτυρία εξηκοστή ένατη.....	σελ. 130
Μαρτυρία εβδομηκοστή.....	σελ. 131
Μαρτυρία εβδομηκοστή πρώτη.....	σελ. 132
Μαρτυρία εβδομηκοστή δεύτερη.....	σελ. 136
Μαρτυρία εβδομηκοστή τρίτη.....	σελ. 138
Μαρτυρία εβδομηκοστή τέταρτη.....	σελ. 140
Μαρτυρία εβδομηκοστή πέμπτη.....	σελ. 143
Μαρτυρία εβδομηκοστή έκτη.....	σελ. 144
Μαρτυρία εβδομηκοστή έβδομη.....	σελ. 146
Μαρτυρία εβδομηκοστή όγδοη.....	σελ. 147
Μαρτυρία εβδομηκοστή ένατη.....	σελ. 148
Μαρτυρία ογδοηκοστή.....	σελ. 149
Μαρτυρία ογδοηκοστή πρώτη.....	σελ. 152
Μαρτυρία ογδοηκοστή δεύτερη.....	σελ. 154
Μαρτυρία ογδοηκοστή τρίτη.....	σελ. 158
Μαρτυρία ογδοηκοστή τέταρτη.....	σελ. 159
Μαρτυρία ογδοηκοστή πέμπτη.....	σελ. 160
Μαρτυρία ογδοηκοστή έκτη.....	σελ. 167
Μαρτυρία ογδοηκοστή έβδομη.....	σελ. 168
Μαρτυρία ογδοηκοστή όγδοη.....	σελ. 169
Ο άγιος Τούνουμ, ο εμίρης.....	σελ. 170

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προετοιμασία του Πανάγιου Τάφου.....	σελ. 171
Τελετή του Αγίου Φωτός.....	σελ. 173
Η Ευχή του Αγίου Φωτός.....	σελ. 174
«Είδα το άγιο Φως!» - Μοναχού Μητροφάνη...	σελ. 178
Χαιρετισμοί εις τον Πανάγιο Τάφο.....	σελ. 185
Επίλογος.....	σελ. 199

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

«ΤΟ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ», Κωνσταντίνου Δ. Καλοκύρη, Εκδόσεις University Studio Press ,Σελ. 222-225

«ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟ ΤΑΦΟ», Εν Ιεροσολύμοις. Εκ του Τυπογραφείου του Παναγίου Τάφου. 18592

«Ο ΆΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ο ΙΟΡΔΑΝΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑ ΑΥΤΟΥ ΜΟΝΗ», 1996.

«ΕΙΔΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ», του Κύπριου Αρχιμανδρίτη π. Σάββα Αχιλλέως

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Η Σοφία Κιόρογλου γεννήθηκε στην Αθήνα. Ο πατέρας της ήταν από το Αϊβαλί και η μητέρα της από το Ασπρονέρι του Έβρου. Η ποίηση και η λογοτεχνία είχαν πάντα σημαντική θέση στην ζωή της. Πηγή έμπνευσης των έργων της είναι πάντα ο Θεός και η ανθρώπινη προσπάθεια για την σωτηρία. Έχει ασχοληθεί με την ξένη λογοτεχνία και με την συγγραφή επιστημονικών βιβλίων και λεξικών.

email: sophiek.74teacher@gmail.com

Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτένουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε.

(Ματθ. κγ', 37)

Το βιβλίο «**Μυστικά Βιώματα στην Αγία Γη**» περιλαμβάνει μια σειρά από 88 θαυμαστά βιώματα και μαρτυρίες προσκυνητῶν στην Αγία Γη των Ιεροσολύμων, ἐκεῖ ὅπου ἔστησαν οἱ ἀχραντοὶ πόδες τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

